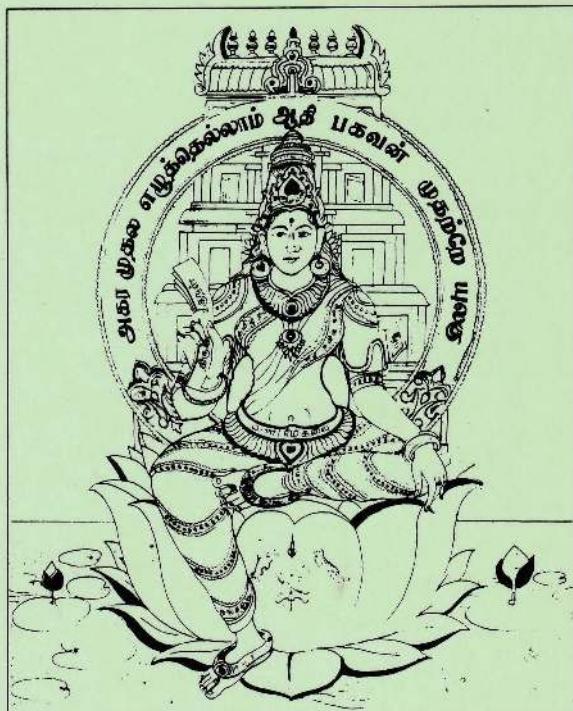


தமிழ்

வினா - விடை



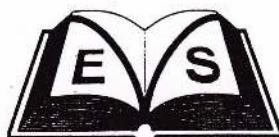
தமிழ்

வினா - விடை

தொகுத்தவர்

EVS

கல்விக்குழு



சிலரைப் பலநாள் ஏமாற்றலாம்
பலரைச் சிலநாள் ஏமாற்றலாம்
எல்லோரையும் எப்போதும் ஏமாற்றமுடியாது
முடியவே முடியாது !

.....

Order Your Copies From

EVS PUBLISHERS

Tel/Fax: (65) 291 5334

© EVS

ISBN: 981-3010-95-9

All right reserved.

No part of this book may be reproduced in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval systems or technologies now known or later developed, without permission in writing from the publisher.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
க. தமிழ் நாடு	... 1
உ. மக்கள்	... 22
ங. மொழி	... 40
ச. நூல்	... 49
ரு. கொள்கை	... 77
 அட்டவணை	 ... 92

தமிழ் நால் புதிர்

"முதலில் தமிழர்கள் தங்களைத் தாங்களே நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பெரிய பெரிய புத்தகங்களை புரட்சிப் பார்ப்பதற்க நேரம் இல்லா விட்டாலும், தங்கள் இனத்தின் வரலாறு, நாகரிகம், பண்பாடு, விளையாட்டு, சமயம், இலக்கியம் ஆகியவற்றின் அருமைபெருமைகளை அறிந்துகொள்ளத் தமிழைக் கற்பது இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ணேன்டும்.

மேற்கூறியவற்றை, ஒரு புதிர் அளவிற்காவது தெரிந்து கொண்டு மற்றுப் பண்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து நாம் எங்கே இருக்கிறோம், எங்கே செல்ல வேண்டும் என்று சுய விமர்சனம் செய்து கொள்வதற்கு இந்தச் சிந்தனை மிகவும் தேவை." - இ.வி.

தமிழால் வரும் பணம் தமிழுக்கே போய் சேரவேண்டும்

இ.வி.எஸ்

தமிழ் வினாவிடை

(இரண்டாம் பாகம்)

1. தமிழ் நாடு

1. தமிழ் நாடு கி.மு. 9000 -க்கு முந்தி இமயமலையை வடவெல்லையாகக் கொண்டு இருந்தது என்று முதற் புத்தகத்தால் அறிந்தோம். அப்போது தமிழ் நாட்டின் பகுதிகள் என்ன?

தமிழ் நாடானது இமயம் முதல் விந்தம் வரை வடநாடு என்றும், விந்தம் முதல் குமரிவரை தென் நாடு (தெக்காணம்) என்றும், குமரி முதல் உலக நாடு வரை (Equator) வரை குமரி நாடு என்றும், உலக நடுவரை முதல் தென் அயனவரை முடிய பெருவள நாடு என்றும், தென் அயன் வரை முதல் தென்பாலி முகம் வரை ஒளி நாடு என்றும் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது.

2. வடநாட்டின் உட்பிரிவுகள் என்ன?

கசமார் நாடு (Cashmere), சிந்து நாடு (Sindh and Punjab), கங்கை நாடு (C. P. Oudha and Bengal), மகத நாடு முதலியன.

3. தென் நாட்டின் (தெக்காணத்தின்) உட்பிரிவுகள் என்ன?

துண்டர் நாடு (விந்தம் முதல் துங்கபத்திரை வரை), குறும்பர் நாடு [பல்லவர்நாடு] (துங்கபத்திரை முதல்

வெள்ளாறு வரை), எருமை நாடு (Mysore), சோழநாடு, நடுநாடு, பாண்டிய நாடு, சேர நாடு முதலியன.

4. குமரி நாட்டின் உட்பிரிவுகள் என்ன?

ஏழ் மதுரைநாடு, ஏழ் தெங்க நாடு, ஏழ் குறும்பனை நாடு, ஏழ் முன்பாலை நாடு, ஏழ் பின்பாலை நாடு, ஏழ் குன்ற நாடு, ஏழ் குணகாரை நாடு என்பன.

5. தமிழ் நாட்டை முதன்முதல் தமிழர்களிடம் இருந்து கைப்பற்றி அரசாண்டவர்கள் யார்?

முதன்முதல் தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்றி, தமிழர் களுக்கு இடையூறு விளைத்து, தமிழ்நாட்டை ஒளிநாடு முதல் விந்தம் வரை அரசாண்டவர்கள் நிருதர்கள் (Negroes). இவர்களை இராக்கத்தர்கள் என்றும், நிசிசரர்கள் என்றும், கருப்பு நீசிரோவர்கள் என்றும் கூறுவர்.

நிருதர்களுடைய நாடு தமிழ் நாட்டுக்குத் தென்மேற்கே உள்ளதால், தமிழ் நாட்டின் தென்மேற்குத் திஶைக்கு நிருதிமூலை என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். நிருதர் நாடு என்பது தற்கால ஆபிரிக்கா ஆகும்.

நிருதர்கள் தமிழ் நாட்டில் மூன்று பெரும் வலிய கோட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஆண்டு வந்தார்கள். ஆதவின், அவர்களுக்கு முப்புறத்தவர் என்றும் பெயர்.

6. நிருதர்கள் இந்த நாட்டில் குடியேறினார்களா?

இல்லை, ஆனால், அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்தார்கள் என்பதற்கு அடையாளங்கள் உண்டு. அந்தமான் தீவிலும், தென்இந்தியாவில் மலைச்சார்புகளிலும், மகரக்கடல் (Sea of Makaram) கரைகளிலும், விந்திய மலைச்சார்புகளிலும் அவர்கள் மரபினர் வெவ்வேறு பெயர்களுடன்

இருக்கிறார்கள். (Vide Pre historic Ancient India by R. D. Banerji, M.A. PP. 6 & 7).

7. நிருதர்கள் தமிழ் நாட்டை எவ்வளவு காலம் அரசாண்டார்கள்.

கி.மு. 16,500 முதல் கி.மு. 16,000 வரை ஐந்நாறு ஆண்டுகள் தமிழ் நாட்டை ஆண்டார்கள்.

8. நிருதர்களை வென்று தமிழ்நாட்டை மீட்டது யார்?

ஒளிநாட்டு வேளிர் குடியைச் சேர்ந்த பரமேச்சரன் என்ற மேருவரம்பன். இவர் மூன்று பூரங்களையும் சுட்டு, எரித்து, தமிழ்நாட்டை மீட்டதால், இவருக்கு மூப்புராரி என்றும் திரிபுராந்தகன் என்றும் பெயர்கள் உண்டு.

கச்சியப்ப சிவாசாரியர் செய்த கந்தபுராணத்திலும், ஏனைய புராணங்களிலும் திரிபுராதிகளைப் பற்றிக் கூறுவதெல்லாம் மேலே கூறிய வரலாற்றையேயாகும்.

9. இரண்டாம் முறை தமிழ்நாட்டைத் தமிழர்களிடம் இருந்து கைப்பற்றி ஆண்டவர்கள் யார்?

இரண்டாம் முறை தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்றித் தமிழர்களுக்கு இடுக்கன் விளைத்து, அரசாண்டது சின தேசத்து அவுணர்கள். அவர்களில் கடைசியாகத் தமிழ் நாட்டை ஆண்டவர்கள் சூரபதுமன் - சிங்கமுகன் - தாருகன் - பானு கோபன் முதலியோர்.

ஒளி நாடு - பெருவள நாடு - குமரி நாடு மூன்றும் அவுணர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தன. சேர - சோழ - பாண்டிய நாடுகளிலும், ஏருமை நாடு, குறும்பர் நாடு, துண்மை நாடு முதலிய விந்தம் வரை உள்ள நாடுகளிலும் இருந்த அரசர்கள் அவுணர் ஆட்சிக்கு அடங்கிக்

கப்பங்கட்டி வந்தார்கள். வட நாடு மாத்திரம் அவனர் ஆட்சிக்கு உட்படாமல் இருந்தது.

10. அவனர் ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு காலம் நடைபெற்றது?

கி.மு. 14,490 முதல் கி.மு. 14,058 வரை நானூற்று முப்பத்திரண்டு (432) ஆண்டுகள் நடைபெற்றது.

11. அவனர்களை வென்று தமிழ்நாட்டை மீட்டது யார்?

ஒளி நாட்டு வேளிர் குடியைச் சேர்ந்த குன்றமெறிந்த குமரவேள். இவர் கருரில் அரசாண்ட முசுகுந்தச் சோழ அரசனைத் தம் பக்கம் சேர்த்துக்கொண்டு, அவனைக் கடாரத்துக்கு (Burma) அனுப்பி, ஆண்டு இந்திரனுடைய (கடாரத்து அரசன்) உதவிபெற்று, அப்போது சீனாவில் ஆண்டுவந்த வலன் என்னும் அவனனோடு போர் தொடுக்கும்படி செய்து, அவ்வலன் சூரபதுமனுக்கு உதவிப்படை அனுப்பாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, ஆவிநன்குடி - திருப்பரங்குன்றம் - ஏரகம் - திருச்செந்தூர் - குன்றுதோறாடல் - பழமுதிர்சோலை என்ற இடங்களில் படை விடுதிகள் (Battle fronts) அமைத்துக்கொண்டு, அவனருடன் சண்டை தொடுத்து, சூரபதுமன் - சிங்கமுகன் - தாருகன் - பானுகோபன் முதலிய அவனரைத் தொலைத்து, வாகை குடி, தமிழ் நாட்டை மீட்டார். இவ்வரலாற்றைப்பற்றிக் கந்தபுராணம் விரிவாகக் கூறும்.

12. அவனர்கள் தமிழ் நாட்டில் குடியேறினார்களா?

இல்லை.

13. அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்தார்கள் என்பதற்கு அடையாளங்கள் உண்டா?

உண்டு. தமிழ்நாட்டில் உள்ள சந்தலர் - முண்டர் - பூமிழூர் - பீரர் - கோடர் - இலார்கா - கோலர் - தர்ஸ் - அசுரர் - அகரர் முதலியோர் அவணர் வழிவந்தவர்களே. (Vide Pre-historic India by R.D. Banerji, M.A. PP. 8 & 9.)

14. வேறு அடையாளங்கள் உண்டா?

உண்டு. ஆண்டுதோறும் தமிழ்நாட்டில் வெற்றிக் கொண்டாட்டம் ஐப்பசி மாதம் வளர்பிறை முதல் நாள் முதல் ஆறு நாள் வரை கொண்டாடுவதே ஒரு சிறந்த அறிகுறியாகும்.

15. மூன்றாம் முறை தமிழ்நாட்டைக் கைப்பற்றி அரசாண்டவர்கள் யார்?

மூன்றாம் முறை தமிழ்நாட்டைத் தமிழர்களிடம் இருந்து கைப்பற்றி, தமிழர்களுக்கு இடுக்கண் விளை வித்து, நாட்டை ஆண்டவர்கள் அரக்கர்கள் ஆவார்கள். அரக்கர் என்பார் அமெரிக்காவில் இப்போதுள்ள சிவப்பு இந்தியர் (Red Indians) ஆவர். இவர்களுக்குத் தயித்தியர் என்றும், செம்மர் - பொன்னர் - இரணியர் என்றும் பெயர்கள் உண்டு.

சோமுகன் - இரணியன் - இரணியாக்கன் - மாபலி - பிரகலாதன் - கார்த்த வீரியன் - இராவணன் - கும்பகரணன் - ஜராசந்தன் - கம்சன் - தந்தவக்கிரன் - சிசுபாலன் முதலியோர் அரக்கர் பரம்பரையினரே ஆவர்.

16. அரக்கர் எப்போது தமிழ்நாட்டைக் கைப்பற்றினர்?

ஏதாவது காலத்தில் அரக்கர் எப்போது தமிழ்நாட்டைக் கைப்பற்றினார்கள் என்று கூற வேண்டும்.

கி.மு. 9,564 -ல் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட இரண்டாம் பிரளையத்தில் நாடு நிலை குலைந்தது. தலைச்சங்கமும் அழிவுற்றது. தலைச்சங்கம் இருந்த குமரியாற்றங்கரைத் தென் மதுரையும் அழிந்தது. தலைச்சங்கத்துக் கடைசிப் பாண்டியன் முதலாம் கடுங்கோன் என்பவனும் பிரளைத் தால் இறந்து பட்டான். நாடு அரசு இன்றி இருந்தது. அப்போதுதான் அரக்கர்கள் தமிழ்நாட்டில் நுழைந்து நாட்டைக் கைப்பற்றி அரசாளத் தொடங்கினார்கள்.

17. அரக்கர் ஆட்சி எது வரை நடந்துவந்தது?

கி.மு. 9,564 முதல் கி.மு. 7,500 வரை தமிழ்நாடு முழுவதும் அவர்கள் ஆட்சியில் முழு உரிமையாய் இருந்தது. கி.மு. 7,500-ல் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்பான் தோண்றி ஆரியருடைய உதவி பெற்று, பாண்டி நாட்டை அரக்கரிடமிருந்து மீட்டான். பின் இருக்கஇருக்கத் தமிழரும் ஆரியரும் சேர்ந்து, சோழக அரக்கனையும், இரண்யாக்கனையும், மாபலியை யும், கார்த்த வீரியனையும், இராவணனையும் - கும்பகரணனையும், ஐராசந்தனையும், கம்சனையும், தந்தவக்கிரனையும், சிகபாலனையும் மெள்ள மெள்ளத் தொலைத்து நாட்டை மீட்டார்கள். இப்படி அரக்கருக்கும் தமிழருக்கும் கி.மு. 7,500 முதல் கி.மு. 3,105 வரை நீடித்த போர் தொடர்ந்து நடந்துவந்தது.

18. அரக்கர் ஆட்சி ஒழிந்தது எப்படி?

தமிழர்கள் ஆரியர்களுடைய உதவியை வேண்டிப் பெற்று, இருவரும் சேர்ந்து செய்த குழ்ச்சியினாலேயே அரக்கர் ஆட்சி ஒழிந்தது. திருமாலின் அவதாரங்களாகச் சொல்லப்படும் மச்சம் - கூர்மம் - வராகம் - நரசிம்மம் -

வாமனன் - பரசுராமன் - கோதண்டராமன் - பலராமன் - கண்ணன் என்ற அவதாரங்கள் முறையே சோழகளையும் - எல்லா அரக்கர்களையும் - இரணியாக்களையும் - இரணியனையும் - மாபவியையும் - கார்த்தவீரியனையும் - இராவணனையும் - தந்தவக்கிரனையும் சிசுபாலனையும் - கம்சன் - ஜூராசந்தன் - பாணாசுரன் - பிராக் சோதிநாட்டு நரகாசுரன் முதலியவர்களையும் தொலைக்கவே ஏற்பட்டன. இராமாயணம் - பாரதம் - பாகவதம் முதலிய நூல்களைச் சரித்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு இது விளங்காமல் இராது.

19. தமிழர்களுக்கு அரக்கர்களைத் தொலைக்க ஆரியர் களுடைய உதவி எப்படிக் கிடைத்தது? ஆரியர்கள் எப்போது இந்தியாவுக்கு வந்தார்கள்?

தமிழ்நாட்டில் அரக்கர் ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது கி.மு. 9,000 ல் மத்திய ஆசியாவில் உள்ள காகேசியன் மலைப்பிரதேசங்களில் இருந்து ஆரியர்கள் ஆப்கனிஸ்தானம் பலுச்சில்தானம் வழியாக கைபர் - காபூல் கணவாய்களின் ஊடே இந்தியாவுக்குள் வந்து சிந்து நதிக்கரையில் குடியேறினார்கள்.

இந்தியாவிற்கு வந்த அன்னியர்களில் ஆரியர்கள் நான்காவது ஆவார்கள்.

மத்திய ஆசியாவிலிருந்து ஒரு கூட்டத்தார் மேற்கே ஐரோப்பாப் பக்கம் சென்றார்கள்.

ஆரியர்கள் வரும்போது அதாவது கி.மு. 9,000-ல் வடநாடு முழுதும் அரக்கர் ஆட்சியில் இல்லை. தமிழர் களுடைய ஆட்சியிலேயே இருந்தது. விந்திய மலைக்குத் தென் பக்கமே அரக்கர் ஆட்சி நிலைத்திருந்தது. மேற்கே

இருந்து ஆடுமாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வந்த ஆரியர்கள் முரடர்களாகவும், உடல் வலிமை உடையவர்களாகவும், வெண்ணிறம் உடையவர்களாகவும், பூளைக்கண் உடைய வர்களாகவும் இருந்தபடியால் வட நாட்டில் அரசு புரிந்து கொண்டிருந்த தமிழ் அரசர்களில் சிலர், ஆரியர்களைத் தங்களுடன் சேர்த்து, அரக்கருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்த வாம் எனக் கருதி, ஆரியரோடு சேர்ந்து கொண்டார்கள். பல தமிழ் அரசர்கள் ஆரியரோடு மலைந்து தோல்வியற் றார்கள். சில நாட்களில் ஆரியர்கள் வடநாட்டின் வடமேற்குப் பகுதியைப் பிடித்துப் பிரமா வர்த்தம் எனப் பெயரிட்டு அப் பகுதியை ஆண்டு வந்தார்கள். பிறகு இருக்க இருக்கக் கங்கையாறு பாயும் நாட்டையும் கைப்பற்றி இமயத்துக்கும் விந்தத்துக்கும் இடையிலுள்ள நாட்டுக்கு ஆரியா வர்த்தம் எனப் பெயரிட்டு அப் பகுதியையும் ஆண்டு வந்தார்கள்.

பல தமிழ் அரசர்கள் சனகர் - விஸ்வாமித்திரர் - காந்தரர் முதலியோர் ஆரிய மதத்தை மேற்கொண்டு ஆரியரோடு கலந்து கொண்டார்கள்.

எதிர்த்த தமிழ் அரசர்களுடைய கோட்டைகள் - நகரங்கள் - புத்தக சாலைகள் - ஆயுத சாலைகள் முதலியன பாழாக்கப்பட்டன.

இவ்வரலாறுகள் எல்லாம் ஆரியர்களுடைய இருக்கு வேதத்தில் வரலாற்றுக் கண்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு விளங்கும்.

வடநாட்டில் ஆரியர்களை எதிர்த்த தமிழ் அரசர்கள் எல்லாம் இறந்தவர்கள் போக எஞ்சியவர்கள் தென் நாட்டிற்கு (தெக்காணத்துக்கு) ஓடிவந்து விட்டார்கள்.

பிறகு தென் நாட்டுத் தமிழ் அரசர்களும் வடநாட்டு ஆரிய அரசர்களும் சேர்ந்து, அரக்கர் ஆட்சியை ஒழிக்க வழி கோவினார்கள். ஆரியர்கள் அயலாரா யிருந்தாலும் வடநாட்டில் நிலையாகக் குடியேறி விட்டபடியால் தென் நாட்டு அரசர்கள் அவர்களை அயலாராகக் கருதவில்லை. அரக்கர்களே என்றால் தமிழ் நாட்டில் நிலையாகக் குடியேறவில்லை. ஆதலின் அரக்கர் ஆட்சி கொடுங் கோண்மையாய் இருந்தது. தமிழர்கள் அரக்கரை அயலாரா கக் கருதினார்கள். அப்படி ஆரியரும் தமிழரும் சேர்ந்து முயன்றும்கூட அரக்கர் ஆட்சியை ஒழிக்க கி.மு. 7,500 முதல் கி.மு. 3,105 வரை 4,395 ஆண்டுகள் சென்றன.

அரக்கர்கள் ஆரியர்களைவிட உடல் வலிமையிலும், குழ்ச்சியிலும், பிடிவாதத்திலும்; பொறுக்குந் தன்மையிலும், ஒற்றுமையிலும் மிஞ்சியவர்களா யிருந்தபடியால் விரைவில் தமிழ் நாட்டை விட்டுத் தொலைக்க முடிய வில்லை.

அரக்கர்களுடைய அரசியல் உள் மர்மங்களைத் தெரிந்து கொள்ள அரக்கர்களிலேயே சிலரை (ஆண்பாலா ரையும் பெண்பாலாரையும்) கைவசப் படுத்திக் கொண்டத் தன் பேரில்தான் தமிழர்களும் ஆரியர்களும் தங்களுடைய முயற்சியில் வெற்றி பெற்றார்கள்.

20. அரக்கர்கள் இந்த நாட்டில் அரசாண்டார்கள் என்பதற்கு அடையாளங்கள் உண்டா?

உண்டு. இராயவேலாருக்கு அடுத்த திருவல்லம் என்னும் நகரத்தை அரசிருக்கையாகக்கொண்டு வாணகப் பாடி என்னும் நாட்டை ஆண்டுவந்த மாவவி வாணர்கள் அரக்கர் பரம்பரையினரே. திருவல்லம் கோவிலிலுள்ள

கல் வெட்டுக்களில் இந்த மாவலிவாணர்களைப்பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

21. மாவலி வாணருக்கும் ஏனைய வாணர்களுக்கும் சம்பந்தம் உண்டா?

இல்லை. தொண்டை நாட்டில் குறுநில மன்னர் களாகவும், பெருநிலக் கிழவர்களாகவும் இருந்த நெற்குன்ற வாணர் - ஏகம்ப வாணர் முதலியோர் பரம் பரைச் சைவ வேளாளர் ஆவர். வாணர் என்ற சொல் வாழ் + நூர் என்ற சொல்லின் திரிபு. உழுதுண்டும், உழுவித்துண்டும் வாழ்பவர் ஆனதால் வேளாளருக்கு வாழ்நர் (= வாணர்) என்ற பெயர் உண்டு. இலக்கியங்களில் வேளாள வாணரைக் குறிக்கும்போதெல்லாம் அடையில்லாமல் வாணர் என்றே வழங்கி இருப்பதையும், அரக்கர் பரம்பரையினரைக் குறிக்கும்போதெல்லாம் மாவலி வாணர் என்று அடை கொடுத்தும் வழங்கியிருப்பதையும் கூற்று நோக்குவார் அறியலாம்.

வாணர் - மாவலி வாணர் என்ற இருவகையாரைத் தவிர இன்னொரு வகையார் யாழ்ப்பாணர் அல்லது யாழ் வாணர் என்பவர்களும் உண்டு. பாணர் என்னும் சொல் வாணர் என்று மருவி வழங்குகிறது. வழக்கத்தில் ப - வ ஆகும் வ - ப ஆகும். இஃது உலக இயற்கை. யாழ் வாசித் துப் பண்பாடிப் பிழைப்பவர்கள் யாழ் வாணர் அல்லது யாழ்ப்பாணர் ஆவார்கள். ஆதலின், இம்மூவரும் வெவ் வேறு வகுப்பினரும் வெவ் வேறு தொழிலை உடையவர் களும் ஆவார்கள். பேர் ஒற்றுமையால் வாணர் என்று சொன்ன உடனேயே மயங்கி ஒருவரை ஒருவராக எழுதிய புலவர்களும் உண்டு. சரித்திரக் கண்கொண்டு பார்ப்பவர் களுக்குத்தான் வேற்றுமை விளங்கும்.

22. ஆரியர் ஆட்சியில் தமிழ் நாட்டின் பகுதிகள் என்ன?

ஆரியர்கள் தமிழ் நாட்டை 56 சிறுதேயங்களாகப் பகுத்து, ஒவ்வொரு தேயத்தை ஒவ்வொரு தலைவனுக்கு அளித்து, 56 தேயங்களுக்கும் நடு அரசாக அயோத்தியை இருப்பிடமாக்கி, ஆண்டு ஒரு பேர் அரசைப் தாபித்து ஆண்டு வந்தார்கள்.

23. 56 தேயங்கள் என்னென்ன?

(1) குரு (2) சூரசேனம் (3) குந்தி (4) குந்தலம் (5) விராடம் (6) மச்சம் (7) திரிகர்த்தம் (8) கேகயம் (9) பாகலீகம் (10) கோசலம் (11) பாஞ்சாலம் (12) நிஷாதம் (13) நிஷதம் (14) சேதி (15) தசார்ணம் (16) விதர்ப்பம் (17) அவந்தி (18) மாளவம் (19) கொங்கணம் (20) கூர்ச்சரம் (சவுராட்டிரம்) (21) ஆபீரம் (22) சாலுவம் (23) சிந்து (24) சவ்வீரம் (25) கிராதம் (26) வநாயு (27) பப்பரம் (28) பாரசீகம் (29) காந்தாரம் (30) மத்ரம் (31) காச்மீரம் (32) காம்போசம் (33) நேபாளம் (34) ஆரட்டம் (35) விதேகம் (Behar) (36) பார்வதம் (Bhutan) (37) சீனம் Tibet (38) காமரூபம் (39) பிராக்சோதி (40) சிம்மம் (41) உத்கலம் (42) வங்கம் (43) அங்கம் (44) மந்தம் (45) ஹெஹயம் (46) கலிங்கம் (47) ஆந்திரம் (48) யவனம் (49) மராடம் (50) குளிந்தம் (51) திராவிடம் (52) சோழம் (53) சிம்மளம் (54) பாண்டியம் (55) கேரளம் (56) கர்நாடகம்.

24. ஆரியர்கள் தமிழ் நாட்டை 56 தேயங்களாகப் பகுத்ததின் காரணம் என்ன?

தங்கள் மதத்தில் சேர்ந்து, தங்களுக்கு உதவியாய் இருப்பவர்களுக்கு அயோத்திக்கு உள்பட்ட தனி அரசு

அளிக்கவும், தங்களுக்குள்ளேயே தனி அரசு விரும்புபவர் களுக்கு அளிக்கவும், அதன் மூலமாகத் தங்களுடைய ஆதிக்கம் உரம்பெற்று தலைப்பெறவும், தனித் தமிழர் களாகிய சேர - சோழ - பாண்டியர்கள் ஒரு கால் பகையானால், அவர்களுக்குப் பக்கத்துணை இல்லாமல் போகவும் செய்த சூழ்சியேயாகும்.

தற்காலம் இரவியர்கள் தங்கள் நாட்டை 16 நாடுகளாகப் பிரித்து, தனி அரசுகளாக நாட்டியுள்ளதை நோக்கின், உலகத்திலே தங்களுக்கு ஆதிக்கம் உண்டு பண்ணவே அவ்வாறு செய்தது என்று தெரியவில்லையா?

இந்த முறையையே அக்காலத்திலும் ஆரியர்கள் பின்பற்றியுள்ளார்கள்.

தனிநாடுகளாகப் பிரித்து அரசாள்வது எப்போது பயன்படும் என்றால், நடு அரசாக நியமிக்கப்பட்ட பேர் அரசு நிலையாமல் எல்லாத் தேயங்களையும் அடக்கி ஆண்டு வரும் வரை பயன்படும். பேர் அரசு நிலைகுலைந்தால், தனி அரசு நாடுகள் எல்லாம் ஒற்றுமையின்றி, ஒன்றுக்கொன்று பகைகொண்டு, கெட்டு ஒழியும். ஆரியர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட தேயங்களும் அவ்வாறே நடு அரசாகிய அயோத்தி அரசரை வலிகுன்றிக் கெட்டுவிடவே, ஒன்றுக்கொன்று பகைகொண்டு, சண்டையிட்டு, நாட்டை நிலைகுலைத்து, தனி அரசைக் கெடுத்ததும், அல்லாமல், பாரசீகர்களையும் - கிரீஸ்ததாரரையும் - மகமதியர்களையும் வரவழைத்து அவர்களுக்கு நாட்டை விட்டுக் கொடுத்து, தங்களுடைய இனத்தைச் சேர்ந்த அரசர்களைக் கருவறுத்தார்கள்.

தென் நாட்டிலும், ஆரியர் ஆட்சிக்கு உள்படாத சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளும் ஒற்றுமை யில்லாமலே சிர்குலைந்தன.

சேர்களில் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரல் ஆதனும், சோழர்களில் முதலாங் கரிகார் பெரு வளத்தானும், பாண்டியர்களில் ஆழிவடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன், பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி, உக்கிர குமார பாண்டியன், ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ் செழியன் முதலியோரும் ஒவ்வொர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டை இமயம் முதல் குமரிவரை ஒன்று சேர்க்கப் பட்ட பாடு எல்லாம் வீணாயின். வஞ்சகமும், பொறாமையும், பகைமையும் வீறுகொண்டு எழுந்தன. அப்பகைமை காரணமாகத் தமிழ்நாடு நிலைகுலைந்து அயலார் ஆட்சிக்கு உட்படவேண்டியதாயிற்று.

சேர சோழ பாண்டியர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உயர்ந்த குணமும், உயர்ந்த சீலமும், உயர்ந்த நடையும் உள்ளவர்களாய் இருந்தார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கடைசி காலத்தில் கீழ் நிலைக்கு வந்து, உலகத்தார் எல்லா ராஜும் புகழப்படும் வள்ளல்களான காரி - ஓரி - பாரி - அஞ்சி முதலியோர்களை வஞ்சனையால் கொன்றனர். அப் பாவமே இப்போது தமிழ் நாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டு அலைக்கிறது.

25. தமிழ் நாட்டின் மீது முன்முதல் படை எடுத்தவர்கள் நிருதர்கள் என்றும், இரண்டாம் முறை படை எடுத்தவர்கள் அவுணர்கள் என்றும், மூன்றாம் முறை படை எடுத்தவர்கள் அரக்கர்கள் என்றும், நான்காம் முறை படை எடுத்து வந்தவர்கள்

ஆரியர்கள் என்றும் அறிந்தோம். ஐந்தாம் முறையாக படையெடுத்து வந்தர்கள் யார்?

ஐந்தாம் முறை தமிழ் நாட்டின்மீது படை எடுத்து வந்தவர்கள் பாரசீகர்கள். பலுச்சிஸ்தானம் என்பதுதான் தமிழ் நாட்டிற்கும் பாரசீகத்துக்கும் இடைப்பட்ட எல்லைப்புறநாடு. கி.மு. 558 - கி.மு. 530 -க்கு இடையில் முதலாம் சௌரஸ் என்னும் பாரசீக அரசன் கிழக்கே தமிழ் நாட்டின்மீது படை எடுத்துவந்து, 56 தேயங்களில் பாரசீகம் - கிராதம் - பப்பரம் - வநாயு - காந்தாரம் முதலிய தேயங்களைப் பிடித்து அரசாண்டான்.

மேற்கே மத்தியதரைக் கடல் வரை நாடுகளைப் பிடித்து, அரசாண்டான். கிரீஸ் தேயத்தாரிடம் இருந்து பாபிலோனியாவையும் பிடித்துக்கொண்டான். இந்தப் படையெடுப்பைப் பற்றி இரோதோதஸ், செபைன் முதலியோர் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

கி.மு. 522 -ல் முதலாம் தாரியஸ் என்பவன் பட்டத் துக்கு வந்தான். பழைய பாரசீகப் பட்டையங்களில் பஞ்சாப் பாரசீகர் ஆட்சியில் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கி.மு. 517 -ல் கீழ் - மேல் சிந்து நாடுகள் பாரசீக ஆட்சியில் இருந்ததாகப் பட்டையங்களால் தெரிகிறது.

கிழக்கே (Thar) தார் பாலைவனம் வரை பாரசீகர் ஆட்சி இருந்ததென்று இரோ தோதஸ் கூறுகிறார்.

பாரசீக அரசன் சர்சஸ் (Xerxes) காலத்தில் பாரசீகப் படையோடு ஓர் இந்தியப்படை கிரீஸ் தேசத்தின்மேல் படையெடுத்துப் போயிற்று. அந்தப் போரில் இந்தியப்

படை தோல்வியுற்றது. இந்தத் தோல்வியே கிரீஸ் தேயத் தாரை இந்தியாவுக்கு வரும்படி தூண்டிற்று என்று கூறலாம். கிரீஸ் நாட்டார் சரியான காலத்தை எதிர்பார்த்த வர்களாய் இருந்தார்கள்.

26. பாரசீகர் எவ்வளவு காலம் இந்தியாவில் அரசாண் டார்கள்?

கி.மு. 331 வரை அரசாண்டார்கள்.

27. அவர்களுக்குப் பின் இந்தியாவின்பேரில் படை எடுத்து வந்தவர்கள் யார்?

கிரேக்கர்கள். இவர்கள் படை எடுப்பு ஆறாவது ஆகும்.

28. கிரேக்கர் படை எடுப்பைப்பற்றிச் சிறிது விவர மாகக் கூறுக?

கி.மு. 331-ல் ஆர்போலா என்னும் இடத்தில் பாரசீக அரசனாகிய தாராயவாயுஷ் III என்பவனுக்கும் அலெக்சாந்தர் என்னும் கிரேக்க அரசனுக்கும் சண்டை நடந்தது. அந்தச் சண்டையில் பாரசீக அரசன் அடியோடு தோல்வியுற்றான். அலெக்சாந்தர் வெற்றி பெற்றான். பாரசீக நாடு முழுவதும் கிரேக்க அரசன் அலெக்சாந்தர் வசம் ஆய்விட்டது. பாரசீக நாடு கிரேக்கர் கைக்குப் போகவே அதைச் சேர்ந்திருந்த இந்திய நாடுகளும், அதாவது ஆப்கனிஸ்தானமும், பஞ்சாபின் மேல் பாகமும் கிரேக்கர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்.

கி.மு. 329-ல் காந்தார நாடும் கிரேக்கர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது.

மேல் பஞ்சாப் நாட்டில் இருந்த தகூஷில் அரசனும், பவுரவ (Porus) அரசனும் அந்தக் காலத்தில் பகைமையுடன் அரசாண்டார்கள்.

சிந்து - ஜீலம் நதிகளுக்கு இடையில் உள்ள நாடுதான் தகூஷிலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. ஜீல நதிக்குக் கிழக்கே உள்ள நாடும், கசமார் நாடும் (Cashmere) பவுரவ அரசனுடையது.

காந்தாரம் கிரேக்கர் கையில் போன உடனே தகூஷில நாட்டு அரசன் கெட்ட எண்ணங்கொண்டு, தன்னால் பவுரவ அரசனை முறியடிக்க முடியாமையை நோக்கி, கிரேக்க அரசனாகிய அலெக்சாந்தரைத் தனக்குத் துணையாக அழைத்தான். அலெக்சாந்தரும் தகூஷில் நாட்டுக்கு வந்து அந்த நாட்டு அரசன் துணையின்பேரில் பவுரவ அரசனோடு போர் தொடுத்தான். பவுரவ அரசன் மிகுந்த தீர்த்தோடு போர் புரிந்தான். கிரேக்க அரசனே அவனுடைய வீரத்தை மெச்சினான் என்றால் வேறு என்ன கூறுவது. அப்படி இருந்தும் காலனிலை போதாத குறைவினால் பவுரவ அரசன் அலெக்சாந்தரால் முறியடிக்கப்பட்டுச் சிறைப்படுத்தப்பட்டான். சிறைப்படுத்தப்பட்ட பவுரவ அரசன் அலெக்சாந்தர் முன் கொண்டுபோகப் பட்ட பொழுது, அலெக்சாந்தருக்கும் பவுரவ அரசனுக்கும் பேச்சு நடந்தது. அந்தச் சந்திப்பில் அலெக்சாந்தர் பவுரவ அரசனை மெச்சி அவனுடைய நாட்டை அவனுக்கே கொடுத்து அரசாளும்படிச் செய்தான். தகூஷில் நாட்டை மட்டும் கிரேக்கர் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்.

பிறகு கிரேக்கர் சேணையில் மனத்தாங்கல்கள் ஏற்பட்டு, மேற்கொண்டு நாடுகளைக் கைப்பற்ற முடியாமற் போய்விட்டது.

அலெக்சாந்தர் தான் கைப்பற்றிய இந்திய நாடுகளுக்கு செலுக்கல்ல என்பவனைப் பிரதிநிதியாக வைத்து விட்டுத் தான் கிரேக்க நாட்டுக்குத் திரும்பினான்.

பாரசீகர் படை எடுப்பும், கிரேக்கர் படை எடுப்பும் பஞ்சாப் - சிந்து பிரதேசங்களோடு நின்று விட்டன.

ஏனைய நாடுகளைப் பாதிக்கவில்லை. பாரசீகர்களில் சிலர் வாணிப நிமித்தம் இந்தியாவில் குடியேறியுள்ளார்கள். ஆனால் கிரேக்கர்கள் இந்த நாட்டில் குடியேற வில்லை.

29. ஆறாவது படை எடுப்பு கிரேக்கர் படை எடுப்பு என்று படித்தோம். அலெக்சாந்தர் திரும்பிச் சென்ற பின் எவ்வளவு காலம் இந்தியா இந்தியர்களிடம் இருந்தது?

கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியா இந்தியர்களிடமே இருந்தது.

30. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் என்ன வாயிற்று?

கி.பி. 712 -ல் மகமது பின் காசிம் (Mahamad Bin Casim) என்னும் அரபி நாட்டு அரசனால் இந்துநாடு கைப்பற்றப் பட்டது (Banerji's History P. P. 210)

கி.பி 739-ல் மகமதியப்படை குஜராத்து நாட்டின் பேரில் படையெடுத்துப் போயிற்று. ஆனால் (Naosari) நவசாரி என்னும் இடத்தில் மகமதியப்படை இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தனுடைய உறவினனும் உதவி அரசனுமான அவனிஞானாஸ்ரி புலிகேசின் என்பவனால் முறியடிக் கப்பட்டது.

இந்த மகமதியர்கள் படை எடுப்பு இந்திய நாட்டுக்கு ஏழாவது படை எடுப்பாகும்.

மகமதியர்கள் இருக்க இருக்கச் சிந்து நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, இந்தியாவில் குடியேறி, இல்லாம் மதத்தை இந்தியாவில் பரப்பியும், இந்துக்களை மகமதியர்களாக்கியும், இந்திய அரசர்களுக்குள் ஒற்றுமையின்மையும் கலகமும் ஏற்பட்டபடியால் தாமே இந்த நாட்டில் நிலையாகத் தங்களுடைய அரசை நிலைநாட்டிக் கொண்டார்கள்.

எந்தக் காலத்திலும் இந்தியா முழுதும் மகமதிய அரசுக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை. வட இந்தியாவைப் பிடிப்பதற்கே மகமதியர்களுக்கு ஜந்நாறு ஆண்டுகள் சென்றன.

(1) முதல் முதல் அராபியர்கள் கி.பி. 712-ல் சிந்து நாட்டைக் கைப்பற்றினார்கள்.

(2) ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு நடுவில் இந்து (ஆரிய) அரசர்களாகிய சாகியர்களைக் காபூலிலிருந்து யாகூப் - பின் - லேத் என்னும் மகமதிய அரசன் துரத்தி நாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

(3) பத்தாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் கஜினி மகமது (Sultan Mahamad of Ghazni) என்பவன் ஊண்டு (Und) என்னும் சாகிய நகரை அழித்துப் பஞ்சாப் மாகாணத்தைக் கைப்பற்றினான்.

(4) கி.பி. 12-ம் நூற்றாண்டில் சுல்தான் மியாசுடின் மகமது - பின் - சாம் எங்கிற மகமது கோரி என்பவன் டில்லி - காணோஜ் முதலிய நகரங்களைப் பிடித்தான்.

(5) கி.பி. 14-ம் நூற்றாண்டின் முதலில் சுல்தான் அலாவுடின் மகமது - ஷா - கில்ஜி என்பவன் மாளவம் கூர்ச்சரம் முதலியவைகளைப் பிடித்தான்.

மகமதிய சரித் திரம் விரிவாக எழுதப்பட்டு இருப்பதால் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே.

31. மகமதியருக்குப் பின் இந்தியாவுக்கு வந்த அயலார் யார்?

போர்த்துக்கேசியர். இவர்கள் போர்த்துக்கல் தேயத் தார். இந்தியா என்று ஒரு வளமான நாடு இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு வந்தவர்கள். வந்து இந்த நாட்டோடு வாணிபம் வைத்துக் கொண்டார்கள். வாணிப நிமித்தம் கோவா - தையூ தாமன் என்ற இடங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள், அவ்விடங்கள் போர்த்துக்கல் தேயத்து அரசன் ஆளுகையிலேயே இருந்தது. இவர்கள் வரவு எட்டாவது ஆகும்.

அவர்களும் இந்நாட்டில் குடியேறவில்லை.

32. இனி ஒன்பதாவதாக இந்தியாவுக்கு வந்த அயலார் யார்?

உலாந்துக்காரர்கள், இவர்களை டச்சு (Dutch) க்காரர் கள் என்றும் கூறுவார்கள். இவர்களும் வாணிப நிமித்தம் இந்தியாவுக்கு வந்து வாணிபம் செய்துகொண்டு வடாநாட்டு ஆரிய அரசர்களும் தென் நாட்டுத் தமிழ் அரசர் களும் ஒற்றுமையின்றி இருப்பதை நோக்கி, தங்களைடைய பாதுகாப்புக் காரணமாகச் சில கடற்கரைப் பட்டினங்களைத் தங்கள் வசமாக்கிக்கொண்டு சின்னாள் இருந்தார்கள். இவர்களை ஒட்டி அடுத்தாப்போல் தானியர்களும் - பிராஞ்சுக்காரர்களும் இந்தியாவுக்கு வரவே, இவர்கள்

இந்தியாவை விட்டு விலகிக்கொண்டார்கள். இவர்கள் பெயரால் இந்தியாவில் யாதோரிடமும் கிடையாது.

33. இவர்களை அடுத்துப் பத்தாவதாக இந்தியாவுக்கு வந்தவர்கள் யார்?

தானியர்கள் (Danes) இவர்களும் உலாந்துக்காரர்களைப் போலவே கொஞ்சநாள் தென் நாட்டில் சதுரங்க பட்டினம் (Sadras), மாமல்லபுரம் (Mahapalipuram) முதலிய இடங்களில் தங்கி வாணிபம் செய்துகொண்டிருந்து பின்பு பிராஞ்சுக்காரரும் ஆங்கிலேயரும் வரவே இந்தியாவை விட்டு விலகிக் கொண்டார்கள். இப்போது அவர்கள் பெயரால் பட்டினங்கள் இந்தியாவில் கிடையா. உலாந்துக்காரர்களும் தானியர்களும் இந்த நாட்டில் குடியேறவில்லை.

34. இவர்களுக்குப் பின் பதினொன்றாவதாக இந்தியாவுக்கு வந்தவர்கள் யார்?

பிராஞ்சுக்காரர்கள் இவர்களும் முதன் முதல் வாணிப நிமித்தம் வந்து, பின் இருக்க இருக்க அரசு புரியத் தொடங்கி விட்டார்கள். தமிழ் நாட்டு அரசர்களுடைய ஒற்றுமைக்குறைவே இதற்குக் காரணம். இவர்களைப் பின்தொடர்ந்து ஆங்கிலேயரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களும் முதன் முதல் வாணிப நிமித்தமே வந்தார்கள். இந்தியாவில் உள்ள புதுச்சேரி - காரைக்கால் - மாகி - சந்தர் நாகர் ஆகிய இடங்கள் பிராஞ்சுக்காரர் ஆளுகையிலேயே இருந்தன.

35. பிராஞ்சுக்காரருக்குப் பின் வந்த ஆங்கிலேயர் என்ன செய்தார்கள்?

பன்னிரண்டாம் முறையாக இந்தியாவுக்கு வந்த ஆங்கிலேயர் “கிழக்கு இந்திய கம்பெனி (East India

Company) என்ற பெயருடன் இந்நாட்டுக்குவந்து (Fort Saint George) போர்ட் செயின்ட் ஜியார்ஜ் என்னும் இடத்திலும், (Fort Saint David) போர்ட் செயின்ட் டேவிட் என்னும் இடத்திலும் கோட்டைகள் கட்டி, வாணிப சரக்குகளைச் சேமித்து வைத்துக்கொண்டு, அவைகளின் பாதுகாப்புக் காகச் சில சேனைகளையும் வைத்துக்கொண்டார்கள்.

இந்தச் சேனைகளைக்கொண்டு இந்திய நாட்டு அரசர் களுக்கு உதவிசெய்து, வெற்றி பெற்றவர்கள் கொடுக்கும் நாடுகளை அரசாளவும், இருக்க இருக்கப் பிறநாடுகளைப் பைப்பற்றவும் ஆகி, ஆங்கில அரசாட்சி விரிவடைந்தது.

கி.பி. 1672 - ல் போர்த்துக்கல் நாட்டு இளவரசியும், (Duchess of Braganza) பிரகண்சா நகரத் தலைவியும், (Peter Lely of Catherine) பீடர் லில்லி ஆப் காதரெயின் என்ற பெயரை உடையவருமாகிய பெண்மனி ஆங்கில நாட்டு இரண்டாவது சார்வஸ் என்னும் அரசனை மனந்து கொண்டாள். அப்போது போர்த்துக் கீசியருக்குச் சொந்தமாயிருந்த பம்பாய் மாகாணமும், சால்சட் தீவும் (Isle of Salsette) தாங்கியர் கோட்டையும் (Fortress of Tangier) அந்த அம்மாஞ்குச் சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டன. அது முதல் அவைகள் ஆங்கிலர் வசமாயின.

கி.பி. 1757 -ல் நடந்த பிளாசி யுத்தமே ஆங்கில அரசாட்சியை இந்தியாவில் நிலை நாட்டியது என்னலாம்.

ஆங்கில அரசாட்சியைக் குறித்துச் சரித்திர பாடங்களில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலின், ஈண்டு விரிவாகக் கூறவில்லை.

இதுகாறும் தமிழ் நாட்டின்பேரில் பன்னிரண்டு (12) படை எடுப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்றும் இப்போது

நாம் ஆங்கிலர் அரசாட்சியின்கீழ் 1947 வரை இருந்தோம் என்றும் கூறினாம்..

தமிழ் நாட்டுச் சரிதங்களை அறிய மூல நூல்களாயுள்ள புராண இதிகாசங்களைப் பின் பற்றியும், பிற நாட்டுச் சரிதங்கள், கல் வெட்டுக்கள், பட்டையங்கள் முதலியவைகளைப் பின் பற்றியும் சரித்திர நூலை எழுதி வைத்தால்தான் தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரம் இற்றென விளங்கும். தமிழர்களும் உண்மை வரலாற்றை உணர்வார்கள். இந்த நோக்கத்துடனேயே இதனை எழுதினோம். 'தமிழ் நாடு' என்பதுபற்றி முதற் பாகத்தில் கூறியதைவிடச் சிறிது விரிவாக ஈண்டுக் கூறினோம். இனி அடுத்து வரும் பாகங்களில் முதல் நான்கு படை எடுப்புக்கள் ஆதாரங்களுடன் விரிவாகக் கூறப்படும்.

2. மக்கள்

1. மனிதர்கள் உடற்கூற்று வண்ணத்தால் உலகின்கண்ண ஜந்து கணங்களாக (Five Races) இருக்கிறார்கள் என்று முதற் பாகத்தில் படித்தோம். அக்கணங்களைப் பற்றி இன்னொரு முறை விவரமாகக் கூறவேண்டும்.

அவர்களாவார்:-

(அ) நிருதர் (Negroes). இவர்களைத் தமிழர் இராக்க தூர் என்றும், நிசிசரர் என்றும், நிருதர் என்றும் கூறுவர். இவர்கள் இப்போது ஆப்பிரிக்காவில் அபிசினியாப் பக்கம் தனி அரசாட்சி பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களை ஆங்கிலேயர் நீகிரோவர் என்று அழைப்பர்.

(ஆ) அவுணர் (Mongolians). இவர்களைத் தமிழர் சூரர் - அசுரர் - ஊனர் - தானவர் - அவுணர் என்று கூறுவர். ஆங்கிலேயர் இவர்களை மங்கோவியர் என்று கூறுவர்.

(இ) அரக்கர் (Red - Indians). இவர்களைத் தமிழர் செம்மர் - தயித்தியர் - இரணியர் - பொன்னர் - இயக்கர் - அரக்கர் என்று கூறுவர். ஆங்கிலேயர், சிவப்பு இந்தியர் என்பர். இவர்கள் இப்போது அமெரிக்கா கண்டத்தில்தான் இருக்கிறார்கள்.

(ஈ) ஆரியர் (Cacasiens). இவர்களைத் தமிழர் சூரர் - தேவர் - வானவர் - ஆரியர் என்று கூறுவர். ஆங்கிலேயர் இவர்களைக் காக்கேசியர் என்று கூறுவர். மத்திய ஆசியாவில் உள்ள காக்கஸஸ் மலைப்பக்கம் இருந்து இந்தியாவுக்கு வந்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களுக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டது. பாரசீகர் இவர்களை இந்துக்கள் என்று கூப்பிடுகிறார்கள். ஆரியர்களுடைய மதம் இந்துமதம் என்று இப்போது வழங்கப்படுகிறது.

(உ) தமிழர் (Tamilians). ஆரியர்கள் இவர்களைத் திராவிடர் - திருவிடர் என்று கூறுவர். ஆங்கிலேயர்கும் ஆரியர் வழக்கைப் பின்பற்றி (Dravidians) திரவிடியன்ஸ் என்று வழங்குவர். கந்தபுராணத்தில் கூறப்படும் சூரர் - தேவர் என்போர் தமிழர்களே. சூரர் - தேவர் என்ற பெயர் கள் ஆரியருக்குத் தமிழர்கள் இட்டபெயர்கள். தமிழர்கள் என்ன கருத்தைக்கொண்டு அப்பெயர்களை ஆரியருக்கு இட்டார்களோ, அக்கருத்தைக்கொண்டே மங்கோவியர் கள் தமிழர்களுக்கு அப்பெயர்களை இட்டு வழங்கினார்கள். கந்தபுராணத்தில் கூறப்படும் சரித்திர காலத்தில் ஆரியர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வரவில்லையாதலால், ஆண்டு

கூறப்படும் சுரர் - தேவர் என்னும் பெயர்கள் ஆரியரைக் குறித்தவை அல்ல என்பது வெளியாம்.

2. இவ்வைந்து கணங்களையும் பற்றி விரிவாக மேனாட்டு ஆசிரியர்கள் யாராவது கூறியிருக்கின்றார்களா?

ஆம், அவர் (Sir Arthur Keith) ஸர்-ஆர்தர்-கீத் என்னும் உடல் நூல் பேராசிரியர். 1922 -ல் இலண்டன் மாநகரத்தில் உள்ள (Royal Institute) இராயல் இன்ஸ்டிடியூட்டில் இவ்வைந்து கணங்களைப்பற்றியும் விரிவாகப் பேசி உள்ளார். அவருடைய ஆராய்ச்சி மிகப் போற்றத்தகுந்தது. அவர் எழுதிய ("India's Many Races") "இந்தியாவிலுள்ள பலதிறப்பட்ட மக்கள்" என்னும் நூலை ஒவ்வொரு வரும் படிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். அந்நாலில்தான் இதுவரை வேறு உடல்நூல் ஆசிரியர்கள் யாரும் கூறாத தமிழர் கணத்தைப்பற்றித் (Tamilian Race) தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். 1922 வரை தமிழர்களைக் காக்கேசிய கணத் தில் தான் வரலாற்று நூலாசிரியர்கள் சேர்த்திருந்தார்கள். அது தவறு என்பதை எடுத்துக் காட்டியவர் ஸர்-ஆர்தர்-கீத் என்னும் ஆசிரியரே.

3. இன்னும் தமிழர்களில் பலர் தங்களை ஆரியர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள் அல்லவா?

ஆம். அஃது அறியாமையினால் ஆகும். உண்மை தெரிந்தவர்கள் அவ்வாறு கூறிக்கொள்ளார். தமிழ் நாட்டில் உள்ள தமிழர்கள் தங்களுடைய நாட்டுச் சரித்திரத்தைச் சரிவர எழுதி வைக்காததாலும், தங்களுடைய நாட்டுச் சரித்திரத்தை இப்போது கிடைத்தமட்டும் படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் இல்லாமையாலும், ஆரியர்

சரித்திரங்களையும் ஆங்கிலேயர் சரித்திரங்களையும் பெரும்பாலும் படிப்பதாலும், தங்களை மறந்து, அவ்வாறு கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

4. தமிழர்களில் பெரும்பாலார் தங்களை இந்துக்கள் என்றும் தாங்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் கூறிக்கொள்ளுகிறார்களே அஃது என்ன?

அதுவும் அறியாமையே ஆகும். தமிழர்கள் இந்துக்கள் அல்லர். இந்துக்கள் என்பார் ஆரியர்களே. இந்துமதம் என்ற ஒரு மதம் தமிழ்நாட்டில் கிடையாது. ஆரியர்கள் தான் தங்கள் மதத்தை இந்து மதம் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது ஆரியர்களால் நடத்தப்பெறும் “அகில இந்திய இந்து மகா சபையாலும்” இஃது அறியப்படும்.

5. மனிதர்கள் எல்லாம் குரங்கினத்தின் வழி வந்தவர்கள் என்று ஆசிரியர் டார்வின் (Darwin) கூறுகிறாரே அது சரிதானா?

அது சரியானதன்று. அஃது அவருடைய சொந்தக்கருத்து. பல தத்துவ நிபுணர்கள் அதனை ஒப்புக் கொள்ளுவதில்லை.

சமீபத்தில் சென்னை அரசியலார் கல்லூரி (Zoology) விலங்கு நூல் ஆசிரியர் திருவாளர் மணவாள இராமா நுஜும் என்பவர், டார்வின் அபிப்பிராயம் தப்பு என்றும் மனிதர் எல்லாம் பண்ணி இனத்தின் வழிவந்தவர்கள் என்றும் கூறியுள்ளார். இதுவும் அவருடைய சொந்தக்கருத்தே. இக்கொள்கையினையும் அறிவியல் அறிஞர் சிலர் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

இனி ஒருவர் மனிதர் குதிரையினின்றும், கழுதையினின்றும் வந்தவர் என்றுகூடக் கூறுவார் என்று 6-2-44 ஆண்தலிகடன் வாரத்தாளில் எழுதியிருப்பதை நோக்கில் இக்கருத்துக்களைல்லாம் சரியானவை அல்ல என்று ஏற்படும். இது வரை படைப்புக்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வந்ததாகக் காணோம்.

6. மனிதர்களில் ஐந்து கணத்தாரும், ஒரே காலத்தில் ஒரே இடத்தில் உண்டாக்கப்பட்டிருப்பார்களா?

உலகம் தோன்றிப் பல ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் நிலை இயற் பொருள்களும், பின், இயங்கியற் பொருள்களும் தோன்றின என்றும், பின்னேதான், மனிதர்கள் படைக்கப்பட்டார்கள் என்றும், அவர்களைல்லாம் ஒரே காலத்தில் குமரிக்கண்டத்தில (Continent of Lemuria), சூடான வட்டத்தில் (Torrid Zone), பல பக்கங்களிலும் தனித்தனி உண்டானவர்கள் என்றும் முதற் புத்தகத்திலேயே கூறியுள்ளதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

7. ஐந்து கணங்களும் ஒரு கணத்தினின்று இன்னொரு கணமாகத் தோன்றியிருக்குமா?

இல்லை. ஐந்தும் தனித்தனியே படைக்கப்பட்டன. ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வரவில்லை.

8. வேறு யாராவது இக் கருத்தை இம்மாதிரி வெளியிட்டுள்ளார்களா?

ஆம். Vide Vol I. The Manual of the Administration, Madras Presidency Page 33. Foot Note (2) and Karunamirtha Sagaram Page 23. அவைகளில் கூறியதாவது:-

மனிதனின் ஆதி இருப்பிடம் இந்துமாக்கடலில் முன் இருந்து பிறகு முழுகிப்போன ஒரு கண்டம் என்றும், அஃது ஆசியாவில் இப்போது தென் புறத்தில் இருக்கிற அளவு அவ்வளவாயும், கிழக்கில் சினதீப கல்பம் (Indo-China), சண்டா (Sandu) தீவுகள் வரைக்கும் பரந்து இருந்தது என்றும், மேற்கே அக்கண்டம் மடகாஸ்கர் தீவுவரை ஆபிரிக்காவின் தென் கிழக்குக் கரை வரைக்கும் பரந்து இருந்தது என்றும், நினைக்கப் பல ஏதுக்கள் உண்டு. விலங்குகள் - செடி - கொடி - மரங்கள் முதலியவற்றின் அமைப்பைக் கவனிக்கையில் அப்பேர்ப்பட்ட தென்னிந்திய கண்டம் ஒன்று இருந்தது என்று ஊகிக்க இடம் உண்டு. இந்தக் கண்டத்துக்கு (Lemuria) வெழுரியா என்று பெயர். அந்தக் கண்டத்தில் வசித்த குட்டிகளுக்குப் பால் கொடுத்து வளர்க்கும் (Mammals) விலங்குகள் மூலமாய் அந்தப் பேர் உண்டானது. இந்த வெழுரியாக் கண்டமே ஆதி மனித கணங்கள் உண்டான் கண்டம் என்று ஏற்படுகிறது. அப்படியானால் மனிதர் இடம்விட்டு இடம் பெயர்ந்து குடியேறின் சரித்திரத்தை வெகு எளிதில் தீர்த்து விடலாம்.

மனித கணங்கள் ஓரிடம் இருந்து வேறிடம் போந்த சரித்திரத்தைக் கவனித்துப் பார்க்கும் போது, இப்போது வட கண்டத்திலும், மத்தியதரைக் கடலை அடுத்தும் வசிக்கும் சாதியாரின் முன்னோர்கள் தென் இந்தியா வழியா கத்தான் தாங்கள் இப்போது இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்க இடமுண்டு.

இந்தியாவின் கீழ்க்கரையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மனித எலும்புகளின் தன்மையைக் கவனித்தால், சரித்திரம் தொடங்காத காலத்துள்ள மனிதர் இந்தியாவின் கீழ்க்கரை

யில் ஒரு காலம் வசித்திருந்தார்கள் என்று தீர்மானிக்க வாம்.''

9. இன்னும் யார் கூறியுள்ளார்கள்?

ஆசிரியர் எக்கெல் (Prof. Haeckel) ஆசிரியர் ஸ்கிலேட்டர் (Prof. Sclater) ஆசிரியர் வாலஸ் (Prof. Wallace) முதலியோர்களும் கூறியுள்ளார்கள்.

அவர்களுடைய கூற்றுக்களையெல்லாம் (Mr. E. Turston) மிஸ்டர். இ. தர்ஸ்டன் என்பவர் தமிழ்முடைய (Castes and Tribes) "சாதிகளும் வகுப்புக்களும்" என்ற நாலிலும் (Vol. I. Introduction Page No. 20-21 இலும்),

ஆசிரியர் எக்கெல் எழுதிய ('The Evolution of Man') 'மனிதத்தோற்றம்' என்ற நூலில் 203-வது பக்கத்திலும் காணலாம்.

10. ஒரு கண்டத்தில் ஒரே வட்டத்தில் வசித்தவர்கள் பிரிந்து போவதற்குக் காரணம் என்ன?

நீர் ஊழிகளே காரணமாயிருந்தன. நீர் ஊழிகள் என்றால் கடல் பொங்குவதால் ஏற்படும் அழிவுகள். இதனை ஆரியர் 'ஜலப் பிரளயம்' என்பர்.

11. ஊழிகள் எவ்வெப்போது ஏற்பட்டன?

உலகந் தோன்றின நாள்முதல் பல ஊழிகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் அவைகளில் நம் நினைவிற்கு உட்பட்டவை சிலவே.

கி.மு. முப்பது லக்கம் (30,00,000) ஆண்டுகள் முன்னர் ஆரியர் என்ற மனிதகணத்தார் வசித்து வந்த, பெருவள நாட்டிற்கும் நிருதர் நாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஆரியநாடு

கடல் கோளால் அழிவுண்டது. அவர்களில் அழிந்தவர்கள் போக எஞ்சியவர்கள் வடக்கே மத்திய ஆசியாவை நோக்கித் தென் இந்தியா வழியாகப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

சென்றவர்களில் சிலர் அங்கிருந்து வடக்கே சுமேருவுக்கும் (Arctic Region) ஸ்காண்டினேவியாவுக்கும் சென்று விட்டார்கள்.

இதுதான் குமரிக்கண்டத்திலிருந்து (Continent of Lemuria) முதன் முதல் ஏற்பட்ட மனிதப் பிரிவும், (Emigration) பிறநாடுகளில் குடியேற்றமும் ஆகும்.

12. இந்த ஊழிக்குப் பின் ஊழிகள் உண்டா?

உண்டு. அது, கி.மு. 14,058-ல் நடந்த நீர் ஊழியே ஆகும். இந்த ஊழியில்தான் ஒளிநாடும், பெருவள நாட்டின் பெரும் பாகமும் கடலால் விழுங்கப்பட்டன. இந்த ஊழி தமிழர் என்ற கணத்தார் வசித்த நிலப்பகுதியை முதன்முதல் அழித்தது. அதனாலேயே தமிழ் நாட்டு இலக்கியங்களில் இதனை “ஆதியூழி” என்று குறிப்பிட கூள்ளார்கள். தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு உரை வகுத்த உரையாசிரியர்களும் இதனையே “ஆதியூழி” என்று கூறிப் போந்தார்கள்.

13. ஆதியூழிக்கு அப்புறம் ஊழிகள் உண்டா?

உண்டு. அது, கி.மு. 9,564-ல் உண்டான ஊழியே. இதனை உரையாசிரியர்கள் இரண்டாம் ஊழி என்பர்.

எலியட் (Elliot) என்னும் நிலநூல் வல்லார், கி.மு. பத்துலக்கம் (10,00,000) ஆண்டுகள் முன்னும், கி.மு. எட்டு லக்கம் (8,00,000) ஆண்டுகள் முன்னும், கி.மு. இரண்டு

லக்கம் (2,00,000) ஆண்டுகள் முன்னும் கி.மு. எண்பதினாயிரம் (80,000) ஆண்டுகள் முன்னும், கி.மு. ஒன்பதினாயிரத்து ஐநூற்று அறுபத்து நாள்கு (9,564) ஆண்டுகள் முன்னும் நீர் ஊழிகள் ஏற்பட்டன என்று கூறுகிறார். அவர் கூறும் நீர் ஊழிகளில் தமிழ் நாட்டை அழித்த ஊழி கி.மு. 9,564-ல் நடந்த ஊழியேயாகும்.

இந்த இரண்டாம் ஊழியில்தான் தலைச்சங்கம் இருந்த தென் மதுரையும் குமரிக் கோடும், குமரியாறும் அழிந்தன.

14. இன்னும் ஊழிகள் உண்டா?

உண்டு. ஆசிரியர் பீட் (Bede) என்பவர் கி.மு. 3,544-ல் ஓர் ஊழி. உண்டானதாகவும், ஆசிரியர் கிளமன்ட் அலெக்சாந்தரினஸ் (Clement Alexandrinus) என்பவர் கி.மு. 3,475-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகவும், ஆசிரியர் (Hales) ஹேல்ஸ் என்பவர் கி.மு. 3,153-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகவும், ஆசிரியர் யூரிபியஸ் (Euribius) கி.மு. 2,450-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகவும், இலங்கைச் சரித்திரத்தில் கி.மு. 2,387-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகவும், ஆசிரியர் அர்ஷர் (Urshar) கி.மு. 2,349-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகவும், எபிரேயர்கள் (Hebrews) கி.மு. 2,344-லும் கி.மு. 2,105-லும் ஊழிகள் உண்டானதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

ஆரியர்கள் இலக்கியமாகிய சதபத பிராமணத்தில் கி.மு. 2,300-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாபிலோனியாவிலுள்ள ஆப்பெமுத்துப் பட்டையங்களில் (Babylonian Cuneiform edicts) கி.மு. 2,000-ல் ஓர் ஊழி உண்டானதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஊழிகள் அனைத்தும் இந்துமாக் கடலையும் குமரிக் கண்டத்தையும் பொறுத்தவையே. ஆனால் குமரிக் கண்டத்தில் பல பாகங்கள் பல காலங்களில் அழிவுற்ற தைக் குறிக்கின்றனவேயொழிய, ஓர் ஊழியில் கண்டத் தின் எல்லாப் பாகங்களும் பாதிக்கப்பட்டன என்று சொல்லுவதற்கில்லை.

15. இவ்வழிகளைப்பற்றி இன்னும் எந்தெந்த நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன?

1. Manual of the Administration of the Madras Presidency, Vol. I, Page 110 - 111.

2. The Tamilian Antiquary by Pandit D. Savariroyan.

3. E. Thurston's 'Castes and Tribes' Page 26-21.

4. The New Popular Encyclopedia, Vol. IV, Page 325.

5. கருணாமிர்த சாகரம் Page 20-30. மேல்கண்ட நூல்களைப் பார்க்கும் போது சீனா - தமிழ்நாடு - கல்தேயம் (Chaldea) - சின்ன ஆசியா (Asia Minor) - அமெரிக்கா - ஆப்பிரிக்கா - ஆஸ்திரேலியா முதலிய தேயங்கள் நீர் ஊழிகளால் பெரும்பாகங்களை இழந்ததாகவும், அப்படி அழிவு ஏற்பட்ட போது, நோவா (Noah) குடும்பத்தைப் போன்ற ஒவ்வோர் உத்தமமான சீலம் வாய்ந்த குடும்பம் காப்பாற்றப்பட்டதாகவும் அந்தந்த நாடுகளிலும் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது. அந்திகழ்ச்சியை அந்தந்த நாடுகளின் இலக்கியங்களிலும் பொறித்து வைத்துள் ளார்கள்.

ஆகையால் நீர் ஊழிகள் ஏற்பட்டது உண்மையே. அவை பல ஆண்டுகளில் பல இடங்களில் ஏற்பட்டுள்ளன. அவையாவும் உண்மையாக நிகழ்ந்தவையே.

இலெழுரியா என்னும் பெருங்கண்டம் தண்ணீருக்குள் அமிழ்ந்துபோகையில் அதன் சுற்றுக்கரையில் உள்ளோர் தங்களுக்கு எதிர்ப்பட்ட மற்ற இடங்களுக்கு ஏன் போயிருக்கக் கூடாது? ஆபத்தான் காலங்களில் பலர் அழிந்துபோயிருக்கச் சிலர் மட்டும் தப்பக்கூடாதா? தப்பியவர்கள் தங்களுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள இடங்களில் குடியேறி, பெருகக் கூடாதா? அப்படிப் பெருகியவர்களின் பின் மரபினர், 'எங்கள் முன்னோர்கள் இன்னார் காலத்தில், நாங்கள் இங்கு வந்து சேர்ந்தோம்' என்று மேன்மையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுவது இயல்புதானே.

இலெழுரியாக் கண்டம் அழிந்த காலத்தில் சின்ன ஆசியாவில் ஒரு நோவா குடும்பத்தாரும், தென் தமிழ் நாட்டில் ஒரு சத்தியவிரதன் குடும்பத்தாரும், சீனாவில் ஒரு போகியின் (Fohi) குடும்பத்தாரும், அமெரிக்காவில் ஒரு புக்கன் குடும்பத்தாரும், ஆபிரிக்காவில் ஓர் உடுக்கண்ணனின் குடும்பத்தாரும் தப்பிப் பிழைத்தார்கள் என்று சொல்லுவது நடவாதது அன்றே!

மேலே கூறிய நாடுகளின் ஓரங்கள் (Coasts) இலெழுரியாக் கண்டத்தை அழித்த இந்துமாக்கடலின் அருகிலிருந்தன என்று நாம் அறியவேண்டும்.

இவர்களைப்போல் இன்னும் எத்தனையோ பேர் தப்பிப் பிழைத்திருக்கலாம். எல்லா நாடுகளிலும் நீர் ஊழி யைப் பற்றி ஒரே வகையான கதைகள் வழங்குவதற்கு இதுதான் காரணம்.

ஒரு நாட்டார் இன்னொரு நாட்டாருடைய கதையைக் கேட்டு எழுதிவைத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை.

அந்தந்த நாட்டில் நிகழ்ந்த நீர் ஊழிகளைப் பற்றியும், அந்த நீர் ஊழி உண்டான் காலத்தைப்பற்றியும், அந்த நீர் ஊழியில் தப்பிப் பிழைத்த அந்தந்த நாட்டு மக்களைப் பற்றியும் எழுதிவைத்துள்ளார்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

அதனாலேதான் பல காலங்களில் பல நீர் ஊழிகள் குறிக்கப்பட்டதும், அந்தந்த நீர் ஊழிகளில் தப்பிப் பிழைத்த குடும்பங்கள் பலவாறாகக் காணப்படுவதும் என்க.

ஒருவர் சரித்திரத்தை இன்னொருவர் பார்த்து எழுதி யிருந்தால் காலங்கள் எல்லாம் ஏறக்குறைய ஒன்றாயிருக்க வேண்டும், தப்பிப் பிழைத்த குடும்பத்தார் பெயர்களும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இருப்பதே மேலே கூறிய கூற்றை வலியுறுத்தும்.

16. ஆரியர்தான் குமரிக்கண்டத்திலிருந்து கி.மு. முப்பது இலக்கம் (30,00,000) ஆண்டுகள் முன்ன காக்கேசியாப்பக்கம் சென்றார்கள். தமிழர்கள் எப்போது குமரிக்கண்டத்திலிருந்து வெளிநாடு கருக்குச் சென்று குடியேறினார்கள்?

எலியட் (Elliot) பண்டிதர் தமிழ் நாட்டில் கி.மு. பத்துலக்கம் (10,00,000) ஆண்டுகள் முன் நடந்ததாகக் கூறும் நீர் ஊழிக்குப் பின், மேற்கே அகேடியா - சுமேரியா - பாபிலோனியா - எகுபதியம் முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறினார்கள்.

கிழக்கே கடாரம் - சீயம் - மலாயா - சாவகம் - பாலி - மணிபல்லவம் - சமத்திரா முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறினார்கள்.

17. மேலே கூறிய நாடுகளில் தமிழர்கள் குடியேறினார்கள் என்பதற்கு அடையாளம் என்ன?

எகுபதியர்கள் தாங்கள் பண்ட் (Punt) என்னும் காட்டி விருந்து வந்து எகுபதியத்தில் (Egypt) குடியேறியதாகத் தங்களுடைய சரித்திரத்தில் குறித்துள்ளமையே சான்று.

பண்ட் என்பது பாண்டி நாடு என்று ஆராய்ச்சியாளர்களுகின்றார்கள்.

மேலும், எகிப்து தேயத்துப் பெண்கள் உடல் அமைப்பில் மலையாள நாட்டுப் பெண்களை ஒத்துள்ளார்கள் என்று உடற்கூற்று நூலார் கூறுவதே இன்னொரு சான்று.

எகிப்து நாட்டில் ஆதிகாலத்தில் கட்டப்பட்ட பிரமிட்டு (Pyramid) களில் சேலம் எஃகினால் செய்யப் பட்ட கருவிகளும், தமிழ் நாட்டுக்கே சிறப்பான பொருள்களும் கண்டெடுக்கப் பட்டதே மற்றொரு சான்று.

சுமேரியா - அகேடியா - பாபிலோனியா முதலிய இடங்களில் (Moon god) சோமசுந்தரக் கடவுளையும், (Bel) வேலனையும் வணங்கும் வழக்கம் தமிழர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டது என்பது இன்னொரு சான்று.

18. அமெரிக்கர் என்று தற்காலம் கூறப்படும் அரக்கர் (தயித்தியர்) நாட்டிலும் தமிழர்கள் குடியேறினார்களா?

ஆம். Vide செந்தமிழ்ச் செல்வி Vol. 16 No.2 PP.88.

“சிவன் கோவில் என்று வழங்கப்படுகிற ஒரு திட்டு அமெரிக்கா - கானடாவில் இருக்கிறது. இது நூறு ஆயிரம் (100,000) ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டது.” என ஆராய்ச்சியாளர்களால் கணக்கிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதனால் நாம் என்ன அறிகிறோம் என்றால், இலக்கம் ஆண்டுகள் முன்னரேயே தமிழர்கள் ஒவ்வொரு நீர் ஊழிக்குப் பின் நாற்றிசைகளிலும் சென்று குடியேறி உள்ளார்கள் என்றும், குடியேறியதோடு நில்லாமல் அங்கங்கே தங்கள் நாகரீகங்களைப் பரப்பி வந்தார்கள் என்றும், அதனால் ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் வான நூல் - குறிநூல் - மருத்துவநூல் - சிற்பநூல் - உடல் நூல் - உழவு நூல் முதலிய கலைகளிலும் வல்லவர்கள் ஆணார்கள் என்றும், ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பின் பற்றித் தங்கள் மொழிகளுக்குக் குறியீடுகள் அமைத்துக் கொண்டார்கள் என்றும் அறிகின்றோம்.

உலகத்திலேயே பின்சியர்கள் ஆதிகாலத்தில் சிறந்த கப்பலோட்டிகளாக விளங்கினார்கள். அவர்களே கப்ப லோட்டும் தொழிலையும், கப்பல் கட்டும் தொழிலையும் தமிழர்களிடம் இருந்து தெரிந்து கொண்டார்கள் என்றால் தமிழர்களுடைய நாகரீகம் பத்து இலக்க ஆண்டுகள் முன்னரேயே உலகம் எங்கும் பரவி இருந்தது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

19. இன்னும் வேறு இடங்களில் தமிழர்கள் குடியேறி னர்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டா?

உண்டு. 11-10-43-ல் பால் பிரன்டன் (Paul Brunten) என்பவர் மைகூர் வாணொலியில் 'Science and Sunken Atlantic Continent' என்ற பொருள் பற்றிப் பேசிய காலத்தில் அடியில் வருமாறு கூறியுள்ளார்:-

அட்லாண்டிக் கடலில் கண்டெட்டுத்த பொருள்களை ஆராய்ந்தபோது 15,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாகரீகம் பெற்ற மனிதர்கள் பயன் படுத்திய பொருள்கள்

அகப்பட்டன என்றும், அவைகளைச் சிறந்த அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து, அப்பொருள்கள் பதினெண்யாயிரம் (15,000) ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாகரீக மக்களைச் சேர்ந்ததென்றும், அப்படி அகப்பட்ட பொருள்களில் (Banana Fossil Plant) மக்கின வாழை மரமும் ஒன்றென்றும், அது குடுமிக்க தென் இந்தியப் பகுதியில் மிகுதியாக இருக்கும் வாழை இனத்தைச் சேர்ந்ததென்றும், அத்துணைக் காலத்துக்கு முந்தியே பயிர்க்கலையானது மிகவும் ஒங்கி வளர்ச்சியற்றிருந்த தென்றும், அந்த அட்லாண்டிக் கண்டம் அயர்லாந்திலிருந்து தென் மேற்காக நீண்டு இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.”

இது, யாம் நேரிலேயே ஒவிவாங்கி (ரேடியோ)யின் மூலம் கேட்டது.

இதனால், குமரிக்கண்டம் மாதிரி அட்லாண்டிக் கண்டம் ஒன்று இருந்ததாகவும், அதில் 15,000 ஆண்டுகள் முன்னரே தமிழர்கள் சென்று குடியேறி வாழை முதலிய தென் தமிழ் நாட்டுக்கே உரித்தான பயிர் வகைகளைப் பயிரிட்டு வந்தார்கள் என்றும் நாம் அறிகிறோம்.

இங்கிலாந்தில் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த (Druids) துரு யிட்ஸ் என்னும் வகுப்பார் உள்ளதே இதனை வலியுறுத்தும் (Druids) துருயிட்ஸ் என்னும் மொழி (Dravidians) திராவிடர் என்னும் மொழியின் திரிபே ஆகும். Dravidians - என்பது Dravids என்று குறுகிப் பின் Druids என்று ஆயிற்று.

20. தமிழ் நாட்டைத் தமிழ் மக்கள் தாங்களே ஆண்ட காலங்களையும், அயலார் ஆண்ட காலங்களையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா?

முடியும்.

(1) கி.மு. (30,000) முப்பதாயிரத்துக்கு முன் இமய மலை முதல் கண்ணியாறு வரை உள்ள நாடுகளைத் தமிழர்களே ஆண்டு வந்தார்கள்.

தமிழர்களே என்றால் தமிழர்களில் பல பிரிவார் உண்டு. அவர்கள் ஒளியர் - சேரர் - சோழர் - பாண்டியர் - கொங்கர் - குறும்பர் முதலியோர் அவரவர்களுக்கு என்று பகுத்துக்கொண்ட நாட்டிலேயே அவரவர்கள் ஆண்டு வந்தார்கள்.

கி.மு. 30,000-ல் ஒளியர்கள் சோழர்களிடமிருந்து இமயமலை நாடாகிய வடநாட்டைப் பிடித்து, திருக்கை வையை அரசிருக்கையாக்கி ஆண்டுச் சென்றபின், பாண்டியர்கள் ஒளி நாட்டையும், பெருவள நாட்டையும் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தார்கள். அப்படி ஒளிநாடு, பெருவள நாடுகளை ஒளியரிடமிருந்து கைப்பற்றிய பாண்டியன் ஆழிவடிவலம்ப நின்ற பாண்டியன் ஆவான்.

இவன் பரம்பரையார் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் கி.மு. 30,000 முதல் கி.மு. 16,500 வரை பதின் மூவாயிரத்து ஐந்நாறு (13,500) ஆண்டுகள் நடைபெற்றது.

கி.மு. 16,500-ல் ஆப்பிரிக்காத் தேசத்து நிருதர்கள் (Negroes) தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்றி ஐந்நாறு (500) ஆண்டுகள் ஆண்டனர். இதுதான் தமிழ்நாட்டின் பேரில் ஏற்பட்ட அயலவரின் முதல் படை எடுப்பு. இவர்களுடைய ஆட்சி கி.மு. 16,000 வரை நடைபெற்றது.

கி.மு. 16,000-ல் ஒளியர் தலைவராகிய திரிபுரம் எரித்த விரிசடைப் பெருமான் அடிகள் நிருதரை வென்று, நாட்டை மீட்டுத் தன்னாட்சிக்குக் கொண்டுவந்தார்.

இவருடைய வழியினர் கி.மு. 14,490 வரை, ஆயிரத்து ஐந்நாற்றுப் பத்து (1,510) ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

கி.மு. 14,490-ல் சீனாட்டு அவணர்கள் (Mangolians) தமிழ்நாட்டின் பேரில் படையெடுத்து வந்து, நாட்டைக் கைப்பற்றி நானுற்று முப்பத்திரண்டு (432) ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

இது தமிழ்நாட்டின்மேல் ஏற்பட்ட அயலவர்களின் இரண்டாம் படை எடுப்பு. இவர்களுடைய ஆட்சி கி.மு. 14,058 வரை நடைபெற்றது.

கி.மு. 14,058-ல் ஒளியர் வழியில் வந்த குன்றம் எறிந்த குமரவேள் என்பவர் அவணருடன் போர் தொடுத்து, அவர்களைத் தொலைத்து நாட்டை, மீட்டுத் தன்னாட்சிக்குக் கொண்டுவந்தார். அவர் கி.மு. 14,004 வரை ஜம்பத்து நாலு ஆண்டுகள் அரசுக்கட்டிலில் இருந்து, நாட்டை ஆண்டுவந்ததோடு, கி.மு. 14,004-ல் முதலாங் கடுங்கோன் என்னும் பாண்டியன் கையில் நாட்டை ஒப்புவித்து விட்டு, பின் கைலை சென்றார்.

தமிழ்நாடு பாண்டியருடைய ஆட்சியில் கி.மு. 14,004 முதல் கி.மு. 9, 564 வரை நாலாயிரத்து நானுற்று நாற்பது ஆண்டுகள் (4,440) இருந்தது.

கி.மு. 9,564-ல் ஏற்பட்ட நீர் ஊழிக்குப் பின் தமிழ்நாடு நிலை குலைந்து நின்றபோது அரக்கர் (Red Indians) குலத்தவர் தமிழ்நாடு போந்து, நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆட்சிபுரியத் தொடங்கினார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் அரக்கர் ஆட்சி கி.மு. 9,564 முதல் கி.மு. 7,500 வரை விந்தம் முதல் தெற்கே தமிழ்நாடு முழுவதும் எட்டியிருந்தது.

கி.மு. 7,500-ல் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்பான் தென் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பகுதியை மீட்டுத் தன்னாட்சிக்குக் கொண்டுவந்தான். ஏனைய நாடுகள் எல்லாம் அரக்கர் ஆட்சியிலேயே இருந்தன.

இது தமிழ்நாட்டின்மேல் ஏற்பட்ட அயலவர்களின் முன்றாம் படை எடுப்பு.

அரக்கர் ஆட்சி இருந்துகொண்டிருக்கும்போதே ஆரியர்கள் கி.மு. 9,000-ல் இந்தியாவுக்கு வந்தார்கள். இஃது அயலவர்களின் நான்காம் படை எடுப்பு என்ன வாம். சின்னாளில் வடநாடு முழுதும் ஆரியர் கைக்குக் கிடைத்து பிரமாவர்த்தம், ஆர்யா வர்த்தம் என்ற நாடுகளை ஏற்பாடு செய்துகொண்டார்கள்.

பின்னால் ஆரியர்களும் தமிழர்களும் சேர்ந்து கொண்டு கி.மு. 3,105 வரை அரக்கர் குலத்தை வேர் அறுத்து எஞ்சியவர்களைத் தமிழ்நாட்டை விட்டு அகற்றி நார்கள்.

கி.மு. 3,105-ல் தான் பாரதச் சண்டை முடிவு பெற்றது. அது முதல் வடநாடு ஆரியர்களிடமும் தென்நாடு தமிழர்களிடமும் இருந்தன.

கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில்தான் பாரசிகருடைய ஜந்தாம் படை எடுப்பு.

கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டில் தான் கிரேக்கர்களுடைய ஆறாம் படை எடுப்பு.

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் தான் மகம்மதியர் கருடைய ஏழாம் படை எடுப்பு.

பாரசீகர் - கிரேக்கர் இவர்கள் எல்லாம் வடமேற்கு இந்தியாவில் சிற்சில பாகங்களைப் பிடித்து ஆண்டார் களே ஒழிய வேறில்லை. தமிழ்நாட்டில் நுழையவில்லை.

மகம்மதியர் காலத்திலும் சேர - சோழ - பாண்டிய நாடுகள் வளமுற்று இருந்தன.

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை சேரநாடும், கி.பி. 1,652 வரை பாண்டிய நாடும், கி.பி. 1,334 வரை சோழ நாடும் தத்தம் ஆட்சி உடையவைகளாய் இருந்தன. அதன் பின்பே தமிழ்நாடு அயலாராகிய ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குக் கடைசியாக உட்பட்டது.

3. மொழி

1. மொழி உண்டாகி எவ்வளவு காலம் ஆயிற்று?

மொழி உண்டாவதற்கு முன், மனிதர்கள் தோன்றி விருக்கவேண்டும்.

அதற்குமுன் மனிதர்களின் உணவுப் பொருள்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

அதற்குமுன் இவ்விரண்டிற்கும் இருப்பிடமாகிய உலகம் தோன்றியிருக்கவேண்டும்.

உலகம் தோன்றி இப்போது நூற்றுத் தொண்ணுற்று ஐந்து கோடியே, ஐம்பத்தெட்டு இலக்கத்து, எண்பத்து ஐயாயிரத்து, நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் (195,58,85,046) ஆகின்றன என்று தமிழ்நாட்டு வானநூல் வல்லார் கூறுகின்றனர்.

உலகந் தோன்றி இருநூறு கோடி (200,00,00,000) ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று நில நூல் வல்ல ஆசிரியர் ஒம்ஸ் (Prof. Holmes) என்பவர் கூறுகின்றார்.

தமிழ்நாட்டு வான் நூலார் கணக்குக்கும் ஆங்கில நாட்டு நில நூல் வல்லார் கணக்குக்கும் ஏறக்குறைய ஒற்றுமை இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம்.

ஆசிரியர் ஒம்ஸ் என்பவர் எல்லாக் கணக்குகளையும் கோடிக்கணக்கில் கூறுவதால், நூற்றுத் தொண்ணுற்று ஐந்தரைக் கோடிக்கு (195 $\frac{1}{2}$) மேற்பட்ட ஆண்டுகளை இருநூறு (200) கோடி என்று அவர் கூறுவது வழக்கம். ஆதலின் நாம் தமிழ்நாட்டு வானநூல் கணக்கையே சரியானதாக ஒத்துக் கொள்வோம்.

இனி, மனிதத்தோற்றம் உண்டாகி எவ்வளவு ஆண்டு கள் ஆயின் என்று பார்ப்போம். தமிழ்நாட்டு வான் நூற்படி மானவ சகம் இன்றைக்கு (கி.பி. 1,944-க்கு) ஒரு கோடியே, என்பத்தாறு இலக்கத்து, பதினெண்ணாயிரத்து, எழு நூற்று எண்பத்தாறு (1,86,18,786) ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

செந்தமிழ் தொகுதி 5 பக்கம் 192, 200-ல் யாழ்ப்பா னம் நாவலர் கோட்டம் ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் ‘குமரியாறு’ என்ற கட்டுரையில் மனிதர் தோன்றி ஒரு கோடியே எண்பது இலக்க ஆண்டுகள் ஆயின் என்று நில நூல் வல்லார் கூறும் கூற்றைக் கி.பி. 1907-ம் ஆண்டிலேயே வெளியிட்டனர்.

இவர் வெளியிட்டுள்ளது தமிழ்நாட்டு வான் நூலில் ‘மானவசகம்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ள கணக்குக்கு ஏறக் குறைய ஒத்துள்ளது. ஆதலின், நாம் தமிழ்நாட்டு வானநூற் கணக்கையே சரியானதாக ஒத்துக்கொள்ளுவோம்.

மனிதத் தோற்றம் ஆன உடனே மொழி தோன்றி யிருக்க முடியாது. பல ஆண்டுகள் கழித்தே மொழி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

முதன்முதல் மனிதர்கள் கண் - கால் - கைகளால் சாடைகள் செய்து தங்களது உள்ளக் கருத்தினைப் பிறருக்குப் புலப்படுத்த முயன்றிருக்க வேண்டும். பிறகு இயற்கை ஒலிகளை ஒட்டி இசைக்கக் கற்றுக்கொண் டிருக்க வேண்டும். பின்பே இயல்பாகப் பேசக் கற்றுக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த வகையாகவே மொழி, வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆதலின் பேசும் இயன் மொழி ஏற்பட்டு ஜம்பது இலக்கம் (50,00,000) ஆண்டுகள் ஆயின் என்று கொள்ளலாம். இது தான் எழுத்தில்லாத பழந்தமிழ்க் காலம்.

2. தமிழ்மொழிக்கு உருவ எழுத்துக் காலம் - கோல் எழுத்துக்காலம் - வட்டெட்டமுத்துக் காலம் - சதுர எழுத்துக்காலம் என நான்கு காலங்கள் உண்டு என முதற் புத்தகத்தில் படித்தோம். மொழிக்கு உருவ எழுத்து எப்போது ஏற்பட்டது?

நிலநூல் வல்ல எலியட் பண்டிதர் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டதாகக்கூறும், நீர் ஊழிகள் ஓவ்வொன்றுக்குப் பிறகு, தமிழர்கள் வேறுவேறு நாடுகளில் குடியேற்ற தொடங்கினார்கள். வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களுக்குச் செய்திகள் தெரியப்படுத்த வேண்டியிருந்ததால் மொழிக்கு எழுத்துக்கள் வேண்டியிருந்தன. அக்காலத்துத் தமிழ்ப் பெரியோர்கள் உருவ எழுத்துக்களை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்படி முதன்முதல் பத்து லக்கம் ஆண்டுகள் (10,00,000) முன்பு ஏற்பட்டதே உருவ எழுத்து ஆகும்.

எசுபதியம் - சுமேரியம் - அக்காட்டியம் - பழைய சிந்தி - பழைய பஞ்சாபி முதலிய மொழிகள் அக்காலத்தில் பழந்தமிழிலிருந்து பிரிந்தன.

3. கோல் எழுத்து ஏற்பட்ட காலம் எப்போது?

கி.மு. 14,058-ல் குன்றமெறிந்த குமரவேள் காலத்தில் அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில்தான் மராட்டி குஜராத்தி - பலுச்சி - காந்தார் - ஓட்டிரம் முதலிய மொழி கள் பிரிந்தன.

4. வட்டெழுத்து ஏற்பட்டது எப்போது?

கி.மு. 7,500 முதல் கி.மு. 6,000 வரை உள்ள இடைக் காலத்தில். இக்காலத்தில்தான் பல்யாகசாலை முதுகுடு மிப் பெருவழுதி தமிழ்ச் சங்கம் நடைபெற்றது.

இடைச்சங்கம் கி.மு. 6,805-ல் தொடங்கப்பட்டு கி.மு. 6,000 வரை வட்டெழுத்துக்களாலேயே நடை பெற்றது. இக் காலத்தில்தான் தெலுங்கு - கன்னடம் முதலிய மொழிகள் பழந்தமிழிலிருந்து பிரிந்தன.

பின் கி.மு. 6,000-ல் தொல்காப்பியர் தோண்றிச் சதுர எழுத்துக் காலத்தைத் துவக்கினார். 35 மெய்களை 18 மெய்களாகவும், 16 உயிர்களை 12 உயிர்களாகவும் சுருக்கி இலக்கணம் வகுத்தார். அதுமுதல் சதுர எழுத்துக்காலம் நடைபெற்று வருகிறது.

கடைச்சங்க காலத்தில் எழுத்துக்களில் சில திருத்தங்கள் ஏற்பட்டன.

ஏகர ஒகரப் புள்ளிகளை நீக்கி ஏகார ஒகாரமாகவும், 'உட்பெறு புள்ளி உடம்பாகும்மே' என்று பகர வடிவை இப்போது இருக்கிற மாதிரி மாற்றியும் செய்தார்கள்.

5. எழுத்தில்லாத பழந்தமிழ்க் காலம் எவ்வளவு?

கி.மு. (50,00,000) ஐம்பது இலக்கம் ஆண்டுகள் முதல் கி.மு. (10,00,000) பத்து லக்கம் ஆண்டுகள் வரை நாற்பது இலக்கம் (40,00,000) ஆண்டுகள் என்னலாம்.

6. குமரிகண்டத்தில் ஜவகைக் கணங்களாலும் (Five races) முதன்முதல் பேசப்பட்ட மொழி எது?

பழந்தமிழே.

(எக்கேல் எழுதிய மனித வளர்ச்சியில் 204-ம் பக்கத் திலும், கருணாமிர்த சாகரம் 103, 104-ம் பக்கங்களிலும் பார்க்க.)

7. கி.மு. (30,00,000) முப்பது இலக்கம் ஆண்டுகள் முன்பு வடதுருவம் நேர்க்கிஞ் சென்ற ஆரியர்களுடைய மொழி என்ன? அது ஏன் இப்போது தமிழோடு தொடர்புபட்ட மொழி அன்று என்று நினைக்கும்படி இருக்கிறது?

கி.மு. 30,00,000 ஆண்டுகள் முன்பு குமரிகண்டத்திலி ருந்து போன ஆரியர்கள் மொழியும் பழந்தமிழே. ஆனால் அவர்கள் வடக்கே காக்கேசியா - ஸ்காண்டினேவியா - வடதுருவம் (சுமேரு) முதலிய இடங்களுக்குப் பிரிந்து போனதனால் கால - இட வேறுபாட்டாலும், தட்ப - வெப்ப உறைப்பினாலும் பழந்தமிழ் பல மாறுதல்களை அடைந்து வேற்றுமொழி என்று சொல்லும்படி ஆய்விட்டது.

8. ஆரியமும் ஆரியத்தின் வழித்தான் பாலி - பிராகிருதம் - சமஸ்கிருதம் முதலிய மொழிகளுமெல்லாம் பழந்தமிழின் திரிபு என்பதற்கு அடையாளங்கள் உண்டா?

உண்டு. ஆரியத்திலும் அதன் வழித்தான் மொழிகளி லும் எகர - ஒகரங்கள் கிடையா. ஏகார-ஒகாரங்களே உண்டு. எகர - ஒகரங்களாகிய குற்றெழுத்துக்களினின் நுழே ஏகார -ஒகாரங்கள் பிறக்கவேண்டும். இது ஒன்றே போதுமான சான்று.

மேலும் அடியில் காட்டப்படும் பழந்தமிழ்ச் சொற் கள் ஆரியத்திலும் அதன் வழிமொழிகளிலும் பெருவாரி யாய் வழங்குவதே சான்று:- (கருணாமிர்த சாகரம் 57-ம் பக்கம் பார்க்க),

(1) அக்கா (2) அத்தா (3) அடவி (4) ஆணி (5) அம்பர் (6) அம்மா (7) அடே (8) ஆணி (9) கடு (10) கலை (11) காவேரி (12) குசம் (13) கூச்சல் (14) குடி (15) கூன் (16) குளம் (17) கோட்டை (18) கட்டில் (19) சவம் (20) சா (21) சாய் (22) நானா (23) நீர் (24) பட்டணம் (25) பொன் (26) பள்ளி (27) பாகம் (28) மீன் (29) வெள் (30) வளை (31) வளையம் (32) வெளிச்சம் (33) அடி (34) உதை (35) அடை (36) என (37) ஊர் (38) கட (39) கழுதை (40) சின்ன (41) குதிரை (42) கிறு (43) கிழி (44) கெடு (45) சிறை (46) சிவிர் (47) செ (48) தடி (49) நூவு (50) நூறு (51) நட (52) பாடு (53) பால் (பகுப்பு) (54) பிற (55) பால் (56) பேசு (57) பூ.

9. மொழியாவதென்ன?

மக்களுள் ஒருவர் தம் உள்ளக் கருத்தினைப் பிறருக் குப் புலப்படுத்தற்கும், பிறர் உள்ளக் கருத்தினைத் தாம் அறிந்து கொள்ளுவதற்கும் இன்றியமையாத பேச்சு ஒலிக் கருவியே மொழியாகும்.

10. மொழியின் பயன் என்ன?

மொழி மக்களின் அறிவினை வளர்க்கின்றது. விலங்கினின்றும், விலங்கு நீர்மையுடைய மாக்களினின்றும் மக்களை மேலே உயர்த்துகின்றது.

மக்களின் தொன்மையையும் அவர்களின் நாகரீகத்தையும் அளக்க ஒரு கருவியாய் இருக்கின்றது.

நிலநூல் வல்லார் கல்வின்கண் உள்ள படைகளையும் தாவர நூல் வல்லார் மரத்தின்கண் உள்ள வரிகளையும் கணக்கிட்டுக் காலவரையறை செய்வதுபோலவே, மொழி நூல் வல்லார் மொழியில் ஒரு பொருளாக குறிக்க ஏற்பட்டுள்ள சொற்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு காலத்தை வரையறை செய்ய மொழி பயன்படுகிறது.

11. சிறப்புடைய மொழியின் இலக்கணம் என்ன?

(1) இயற்கை ஒலிகளையுடைய சுருங்கிய எழுத்துக்களை உடைமை.

(2) ஓரெழுத்து, ஈரெழுத்து, மூவெழுத்துச் சொற்களைப் பெருவாரியாக உடைத்தாயிருத்தல்.

(3) சொல்லும் பொருஞும் பருந்தும் நிழலும் போல் ஒற்றுமை உடைமை.

(4) தெளிந்த நடையையும், இனிய ஒசையையும், பாஅமைதியையும் உடைமை.

(5) பகுதியும், அதனிற்றோன்றும் சொற்களும் மாறுபடாமை.

(6) தொன்மை உடைமை.

(7) காலம் - இடம் - தட்ப - வெப்பங்களால் மாறுபடாமை.

- (8) என்றும் அழியாப் புத்தமுகு உடைமை.
- (9) புது நூற்கள் யாத்தற்கு இயைபு உடைமை.
- (10) பிறமொழிச் சொற்களை மொழி பெயர்த்தற்கு ஏற்ற திறன் உடைமை.
- (11) பிறமொழி உதவியின்றி இயங்கும் ஆண்மையும், பலமொழிகளுக்குத் தாயாயிருக்கும் பெண்மையும் உடைமை.
- (12) பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என்ற இருவகை வழக்கிலும் ஒரே மாதிரியாக இயங்குந்தன்மை உடைமை.
- (13) ஒவி வடிவு, வரி வடிவு ஆகிய இருவித வழக்கு களுக்கும் ஏற்ற இயைபு உடைமை.
- (14) அருள் நிலைத்தற்கேற்ற மறை மொழிகளை உடைமை.
- (15) பல்கலை நூற்களை உடைமை.
- (16) இலக்கண வரம்பு உடைமை.
- (17) வழக்கு வீழ்ந்தொழியாமல் என்றும் ஒரு படித்தாயுள்ள தன்மையுடைமை.
12. இச்சிறப்புக்கள் எல்லாம் எம்மொழிக்கு உண்டு? தமிழ்மொழி ஒன்றற்கேதான் உண்டு.
13. அத்துணைச் சிறப்புடைய மொழி இன்று இருக்கு மிடம் தெரியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? தமிழ்நாட்டு மக்கள் தங்கள் மொழியின் ஏற்றத்தைத் தெரிந்து கொள்ள மையும்; தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் கட்டாய பாடமாக இல்லா

மையும், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிற மதிப்பும் சம்பள மும் இல்லாமையும்; சட்டம் - கணக்கு - விஞ்ஞானம் முதலிய எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்றுக் கொடுக்காமையும், தமிழ்மொழி வரலாறு தமிழ்நாட்டுப் புலவர் - பெரியார் - அரசர் வரலாறுகள் சரியான முறையில் எழுதப்படாமையும்; அவைகளைத் தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் தெரிந்துகொள்ளாமையும், தமிழ்நாட்டுச் சரித்திர நூலை இன்று வரை சரியானபடி எழுதாமையும்; தமிழ் நாட்டுச் சரிதம், மொழி வரலாறு முதலியவைகள் பாடமாக இளைஞருக்கு ஏற்படாமையும்; பள்ளிகளில் உள்ள பல ஆசிரியர்கள் அறியாமையினால் தமிழ் உயர் தனிச் செம்மொழி அன்று என்றும், தமிழ் நூல்கள் எல்லாம் சமஸ்கிருதத்தினின்றும் மொழி பெயர்க்கப் பட்டவை என்றும் சரித்திர முரணாகவும் உண்மைக்கு மாறாகவும் இளைஞருடைய உள்ளத்தில் பதியும்படி போதிப்பதும்; தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குத் தடையாயுள்ள பலர் இன்றும் உண்மையை மறைத்துச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியும் ஆற்றச்செய்தும் வருவதுமே காரணங்களாம்.

14. பழந்தமிழில் இருந்து உலகத்தில் உள்ள எல்லா மொழிகளும் பிரிந்தன என்பதை விளக்கிக் காட்ட முடியுமா?

முடியும். (நூலிறுதியில் இணைக்கப்பட்ட அட்டவணை பார்க்க.)

4.நூல்

1. தமிழ் மொழியில் உள்ள தனித்தமிழ் நூல்கள் எவை?

அவை சங்க மருவிய நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகும்.

2. வேறு நூல்களும் உளவோ?

உண்டு. அவை, சிந்தாமணி - சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை - வளையாபதி - குண்டலகேசி ஆகிய பெருங்காப்பியங்கள் ஐந்துமாம்.

3. இன்னும் வேறு நூல்களும் உண்டோ?

உண்டு. அவை, பன்னிருதிருமுறைகளும், பதி னான்கு சித்தாந்த நூல்களும், பதினான்கு பண்டார நூல்களும் ஆம்.

4. சங்க மருவிய நூல்களைச் சிறிது விரிவாகக் கூறலாமா?

கூறலாம்.

(அ) பத்துப் பாட்டு

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு மூல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து”

இவை பத்துப் பாட்டெனவும் மேல் கணக்கு நூல்கள் எனவும் படும்.

5. இந் நூல்களைப் பாடியவர் யாவர்? பாடப்பட்ட தோர் யாவர்?

நூலின் பெயர்	பாடனோர்	பாடப்பட்டதோர்
1. திருமுருகாற்றுப் படை (317-அடி களையுடையது)	முதலாம் நக்கீரர்	குன்ற மெறிந்த குமரவேள்
2. பொருந்த ஆற்றுப்படை (248-அடிகள்)	முடத்தாமக் கண்ணியார்	சோழன் கரிகாலன் I
3. சிறுபாண் ஆற் றுப்படை (269-அடிகள்)	நத்தத்தனார்	ஓய்மானாட்டு நல்லியக் கோடன்
4. பெரும்பாண் ஆற்றுப் படை (500-அடிகள்)	உருத்திரங் கண்ணனார்	தொண்ணட மான் இளந்திரையன்
5. மூல்லைப் பாட்டு (103-அடிகள்)	நப்புதனார்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
6. மதுரைக் காஞ்சி (782-அடிகள்)	மாங்குடி மருதன்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
7. நெடுநல் வாடை (188-அடிகள்)	நக்கீரர் I	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
8. குறிஞ்சிப் பாட்டு (261 அடிகளை உடையது)	கபிலர் I	ஆரிய அரசன் பிகத் தலுக்குத்தமிழர் நாகரிகம் அவிக்க.
9. பட்டினப் பாலை (311-அடிகள்)	உருத்திரங் கண்ணனார்	சோழன் கரிகாலன் I.
10. மலை படுகடாம் (583-அடிகள்)	பெருங் கவுசிகளார்	நன்னன் சேய்நனன்

(அ) எட்டுத்தொகை

6. எட்டுத்தொகை நூல்கள் யாவை? பாடிய புலவர் களின் எண்ணிக்கை என்ன? தொகுத்தவர் - தொகுப்பித்தவர்கள் யாவர்?

“நற்றினை நல்ல குறுந்தொகை ஜங்குறு நூ(று)
ஒத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
சற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோ டகம்புறமென்று)
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை”

நூலின் பெயர்	பாடிய புலவர் கள் எண் ணிக்கை	பாடிய புலவர் கள் எண் ணிக்கை	தொகுத் தவர்	தொகுப்பித் தவர்
1. நற்றினை நானூறு (400) 9 அடி முதல் 12 அடிவரை	175		தெரிய வில்லை	பன்னாடுதந்த பாண்டியன் மாறன வழுதி
2. குறுந்தொகை 402 அகவற்பாக்கள் 4 அடி முதல் 8 அடிவரை	205		தெரிய வில்லை	பூரிக்கோ என்கிற பாண்டியன் நல்வழுதி
3. ஜங்குறுநூறு 500	5		கூடலூர் கிழார்	யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும் பொறை
4. பதிற்றுப் பத்து 100	10		தெரிய வில்லை	தெரிய வில்லை

நாவின் பெயர்	பாடிய புலவர் கள் எண் ணிக்கை	தொகுத் தவர்	தொகுப்பித் தவர்
5. பரிபாடல் 22 பாடல்களும் திரட்டும்	13	தெரிய	தெரிய
6. கலித்தொகை 150	5	வில்லை	வில்லை
7. அகநானுறு 400 13 அடிமுதல் 37 அடிவரை	145	நல்லந்துவ னார் உருத்திரசன் மனார்	தெரியவில்லை உக்கிரப் பெருவழுதி
8. புறநானுறு 400	160	தெரிய வில்லை	தெரியவில்லை

(இ) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

7. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நால்கள் யாவை? அவைக
ளைப் பாடியவர்கள் யார்?

நாவின் பெயர்	பாடியவர்
1. நாலடி 400	தெரியவில்லை
2. நான்மணிக் கடிகை	விளம்பி நாகனார்
3. இனியவை நாற்பது	பூதஞ் சேந்தனார்
4. இன்னா நாற்பது	கபிலர் I
5. கார் நாற்பது	மதுரைக் கண்ணன் கூத்தனார்
6. களவழி நாற்பது	பொய்கையார்
7. ஐந்தினை ஐம்பது	மாறன் பொறையனார்

நூலின் பெயர்	பாடியவர்
8. ஐந்தினை எழுபது	மூவாதியார்
9. தினை மொழி ஐம்பது	கண்ணன் சேந்தனார்
10. தினைமாலை நாற்றைம்பது	கணி மேதையார்
11. முப்பால் கடுகம் (திரிகடுகம்)	நல்லாதனார்
12. ஆசாரக் கோவை	பெருவாயில் முள்ளியார்
13. பழமொழி	பாண்டி நாட்டைச் சார்ந்த முன்றுறை அரையனார்
14. சிறுபஞ்ச மூலம்	காரியாசான்
15. இன்னிலை	பொய்கையார்
16. முதுமொழிக் காஞ்சி	மதுரைக் கூடலூர் கிழார்
17. ஏலாதி	கணி மேதாவியார்
18. கைந்திலை	தெரியவில்லை

சிலர் 'முப்பால் கடுகம்' என்பதனை மூன்று கடுகம் எனக் கொள்ளாது, 'முப்பால்' என்பது 'திருக்குறள்' என்று கொண்டு, கடுகத்தை வேறு ஒரு நூலாகக் கொள்வார். அப்படிக் கொள்பவர், இன்னிலையையாவது கைந்திலை யையாவது விட்டு விடுவார். 'இன்னிலை' 'கைந்திலை' என்ற இரண்டு நூல்களும் அச்சாகி வெளிவந்திருக்க அவைகளில் ஒன்றை ஒதுக்குவது பொருத்தமில்லை. "முப்பாற் கடுகம்" என்பதனை ஒரு நூலாகக் கொண்டால் முரண்பாடு ஒழியும் பொருத்தமும் அதுவே.

திருக்குறள் ஒரு தனித் தமிழ் நூல் - வேத நூல் - கீழ்க் கணக்கு - மேல் கணக்கு நூல்களில் சேராது. ஆதலின் அதனை விடுத்து மேலே கூறிய 18 நூல்களைக் கொள்ளுவதுதான் தகுதியானது.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைக் குறிக்கும் வெண்பாயாது?

“நாவடி நான்மணி நானாற்ப தைந்தினைமுப் பால்கடுகங் கோவை பழமொழி - மாழுலம் இன்விலைய காஞ்சியோ டேலாதி என்பவே கைந்திலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

(ச) ஐம்பெருங் காப்பியம்

8. பெருங் காப்பியங்கள் ஐந்தும் செய்தவர்கள் யாவர்?

நூலின் பெயர்	செய்தவர் பெயர்
1. சிந்தாமணி	திருத்தக்க தேவர்
2. சிலப்பிகாரம்	இளங்கோ வழிகள்
3. மணி மேகலை	சித்தலைச் சாத்தனார்
4. வளையாபதி	தெரியவில்லை
5. குண்டல கேசி	தெரியவில்லை

(ஒ) ஐஞ்சிறு காப்பியம்

9. சிறு காப்பியங்கள் ஐந்தும் யாவை? செய்தவர்கள் யாவர்?

1. யசோதர காவியம்	தெரியவில்லை
2. குடாமணி	தோலா மொழித் தேவர்
3. உதயண குமார காவியம்	கொங்குவேளிர்
4. நாககுமார காவியம்	தெரியவில்லை
5. நீலகேசி	தெரியவில்லை
10. பன்னிரு திருமுறைகளின் பெயர்கள் யாவை? ஆசிரியர்கள் யாவர்?	

(ஊ) பண்ணிரு திருமுறைகள்

திருமுறைப் பெயர்	ஆசிரியர்
1. முதல் திருமுறை (தேவாரம்)	திருஞானசம்பந்தர்
2. இரண்டாம் திருமுறை (தேவாரம்)	திருஞானசம்பந்தர்
3. மூன்றாம் திருமுறை (தேவாரம்)	திருஞானசம்பந்தர்
4. நான்காம் திருமுறை (தேவாரம்)	திருநாவுக்கரசர்
5. ஐந்தாம் திருமுறை (தேவாரம்)	திருநாவுக்கரசர்
6. ஆறாம் திருமுறை (தேவாரம்)	திருநாவுக்கரசர்
7. ஏழாம் திருமுறை (தேவாரம்)	சந்தரர்
8. எட்டாம் திருமுறை (திரு வாசகம் - திருக்கோவையார்)	மாணிக்கவாசகர்
9. ஒன்பதாம் திருமுறை (திருவிசைப்பா - திருப் பல்லாண்டு)	1. திருமாளிகைத் தேவர் 2. சேந்தனார் 3. கருலூர்த்தேவர் 4. பூந்துருத்தி நம்பி காட நம்பி 5. கண்டராதித்தர் 6. வேணாட்டடிகள் 7. திருவாவி அமுதனார் 8. புருடோத்த நம்பி 9. சேதுராயர் ஆக ஒன்பதின்மர் ஒன்பதாம் திருமுறை ஆரிரியர்கள்
10. பத்தாம் திருமுறை தமிழ் மூவாயிரம் (திருமந்திரம்)	திருமூல நாயனார்

திருமுறைப் பெயர்	ஆசிரியர்
11. பதினேராம் திருமுறை	1. திருவாலவாய் உடையார் 2. காரைக்கால் அம்மையார் 3. ஜயதிகள் காடவர்கோன் நாயனார் 4. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் 5. நக்கிரதேவ நாயனார் 6. கல்லாட தேவ நாயனார் 7. கபில தேவ நாயனார் 8. பரண தேவ நாயனார் 9. இளம் பெருமான் அடிகள் 10. அதிரா அடிகள் 11. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் 12. நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சேக்கிழார்
12. பன்னிரண்டாம் திருமுறை திருத்தொண்டர் புராணம் (பெரிய புராணம்)	
11. பதினான்கு சித்தாந்த நூல்களின் பெயர்கள் என்ன? ஆசிரியர்கள் யாவர்?	

சித்தாந்த நூல்கள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்
1. திருவுந்தியார்	திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார்
2. திருக்களிற்றுப்படியார்	திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்
3. சிவஞான போதம் (பொழிப்பு - உதாரணச் செய்யுட்கள் உள்பட)	நந்தியெம் பெருமானும் திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட தேவரும்
4. சிவஞான சித்தியார்	அருணந்தி சிவாசாரியார்
5. இருபா இருபங்கு	அருணந்தி சிவாசாரியார்
6. உண்மை விளக்கம்	திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார்
7. சிவப்பிரகாசம்	உமாபதி சிவாசாரியார்
8. திருவருட்பயன்	உமாபதி சிவாசாரியார்
9. வினா வெண்பா	உமாபதி சிவாசாரியார்
10. போற்றிப் பங்கேறாடை	உமாபதி சிவாசாரியார்
11. கொடிக்கவி	உமாபதி சிவாசாரியார்
12. நெஞ்சு விடுதுது	உமாபதி சிவாசாரியார்
13. உண்மைநெறி விளக்கம்	உமாபதி சிவாசாரியார்
14. சங்கற்ப நிராகரணம்	உமாபதி சிவாசாரியார்
12. பதினான்கு நூல்களையும் குறிக்கும் வெண்பா யாது?	<p>“உந்தி கவிரு உயர் போத சித்தியார் பிந்திருபா உண்மை பிரகாசம் - வந்தவருட பண்பு வினா போற்றி கொடி பாசமிலா நெஞ்சவிடு உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று”</p>
13. பண்டார நூல்கள் என்றால் என்ன?	<p>பண்டாரம் என்றால் ஞான உக்கிராணம் என்பது பொருள். ஞான பாகத்தை மட்டும் கூறும் நூல்கள்.</p>

16. பண்டார நூல்கள் யாவை? அவைகளின் ஆசிரி யர்கள் யார்?

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்
1. தசகாரியம்	அம்பலவான தேசிகர்
2. தசகாரியம்	தக்கிணா மூர்த்தி தேசிகர்
3. தசகாரியம்	சுவாமிநாத தேசிகர்
4. சன்மார்க்க சித்தியார்	அம்பலவான தேசிகர்
5. சிவாச்சிரமத் தெளிவு	அம்பலவான தேசிகர்
6. சித்தாந்தப் பாங்ரொடை	அம்பலவான தேசிகர்
7. உபதேசப் பாங்ரொடை	தக்கிணா மூர்த்தி தேசிகர்
8. பஞ்சாக்ரப் பாங்ரொடை	பேரூர் வேலப்ப தேசிகர்
9. சித்தாந்த சிகாமணி	அம்பலவான தேசிகர்
10. உபாய நிட்டை வெண்பா	அம்பலவான தேசிகர்
11. நிட்டை விளக்கம்	அம்பலவான தேசிகர்
12. உபதேச வெண்பா	அம்பலவான தேசிகர்
13. அதிசய மாலை	அம்பலவான தேசிகர்
14. நமசிவாய மாலை	அம்பலவான தேசிகர்

இப் பண்டார நூல்கள் திருக்கயிலாய் பரம்பரை மெய்கண்டார் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானுவாகிய நமசிவாய மூர்த்திகளை ஆதிகுரு மூர்த்தமாகக் கொண்டெழுந்த திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பண்டார சந்திதிகளும் அவர் வழிப் பெரியார்களும் அருளிய ஞான நூல்கள்.

17. இன்னும் தமிழ்மொழியில் தனித் தமிழ் நூல்கள் உண்டா?

உண்டு. அவையாவன:-

- (1) இறையனார் அகப்பொருள் என்னும் களவியல்
- (2) செங்கோன் தரைச் செலவு
- (3) தொல்காப்பியம்
- (4) திருக்குறள் முதலியன.

14. மேற்கூறிய நூல்கள் எக்காலத்தில் யாரால் செய்யப் பட்டவை?

நூலின் பெயர்	நூல் செய்யப் பட்ட காலம்	ஆசிரியர்
1. இறையனார் அகப்பொருள் என்கிற களவியல்	கி.மு. 16000	திரிபுரம் எரித்த விரிசடைப் பெருமான் அடிகள் தனியூர்ச் சேந்தன் என்னும் புலவர் கோமான்
2. செங்கோன் தரைச் செலவு	கி.மு. 14480	
3. தொல்காப்பியம்	கி.மு. 6000	ஒல்காப் பெரும்புகழ் ஜந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியனார்
5. திருக்குறள்	கி.பி. 25	நெடுமாறன் வள்ளுவனார் (கி.மு. 75 கி.பி. 36)

குறிப்பு: திருக்குறள் ஆசிரியரின் இயற்பெயர் நெடு மாறன் என்பது. பாண்டிய அரசரும் மாறன், நெடுமாறன் என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளுவது உண்டு. வள்ளுவர் என்பது பட்டப் பெயர். இவரும் பாண்டியர் பரம்பரையினரேயாவர்.

16. தொல்காப்பியம் செய்த ஆசிரியரின் இயற்பெயர் என்ன?

அவருடைய இயற்பெயர் தெரியவில்லை. ஆரியப் புலவர்களும், ஆரியப் புலவர்களைப் பின்பற்றுவோரும், தொல்காப்பியரின் இயற்பெயர் திரண்துமாக்கினி என்றும், அவர் ஜௌமதக்கிணியின் புதல்வர் என்றும் கூறுவார்கள். இதற்கு அவர்களுக்கு ஆதாரம் கிடையாது.

இன்னொருசாரார் இவரது இயற்பெயர் புலத்தியர் என்பது என்றும், அப் பெயரையே வடமொழியாளர் திரண்துமாக்கினி என்று மொழி பெயர்த்துக் கொண்டார் என்றும் கூறுப.

புல் + அகம் + தீயன் என்பதனை திரணம் + தூமம் + அக்கினி என்று மொழி பெயர்த்துக் கொண்டார் என்று கூறுவாரும் உளர்.

ஆரியர்கள் தென்னாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தபோது ஊர்ப்பெயர்களையும், மனிதர் பெயர்களையும், மற்றும் ஏனைய பெயர்களையும் வடமொழிப்படுத்தே வழங்கி னமை புராணங்களால் வெளியாம்.

17. இறையனார் அகப்பொருள், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்கள் பாடப்பட்டபடியே உள்ளனவா? இடை நுழைப்பு உண்டா?

பாடப்பட்ட படியே இல்லை இடை நுழைப்புக்கள் உண்டு.

18. இடை நுழைப்பு யாரால் ஏற்பட்டவை?

தமிழ் நன்றாய்க் கற்ற ஆரியப் புலவர்களால்.

19. இறையனார் அகப்பொருளில் உள்ள இடை நுழைப்புக்கள் எவ்வை?

அவையாவன:-

ஆசிரியர் பாடியபடி சூத்திரங்கள்	இடைக்காலத்தில் மாறுதல் எற்பட்டபடி சூத்திரங்கள்
1. அன்பின் ஜந்தினை கள வெனப் படுமே. (1)	அன்பின் ஜந்தினை களவெனப் படுவது, அந்தனர் அருமறை மன்றல் எட்டனுள், கந்தருவ வழக்கம் என்மனார் புலவர்.
2. அம்பலும் அலரும் கள வின் பாலதே. (22)	அம்பலும் அலரும் களவு.
3. வெளிப்பட்ட பின்றைக் கிளவியும் உரிய. (23)	வெளிப்பட்ட பின்றையும் உரிய கிளவி.
4. பகை தணிவினையே பாவலர்க்குரித்தே. (37)	வேந்துவினை இயற்கை பார்ப் பார்க்கு முரித்தே.
5. பாவலரல்லா ஏனை யோர்க்கும் புரைவ தென்பழுரிடத்தான் (38)	அரசரல்லா ஏனையோர்க்கும் புரைவதெனப் வோரிடத் தான்.
6. வேந்தர்க்குற்றுழி பொருட்பிணிப் பிரிவு, ஆங்கவு விரண்டும் அனைவோர்க்குரிய. (39)	வேந்தர்க் குற்றுழிப் பொருட் பிணிப் பிரிவென்று), ஆங்க விரண்டும் இழிந்தோர்க்கு குரிய.
7. காதற் பரத்தை இழிந் தோர்க்குரித்தே. (40)	காதற் பரத்தை எல்லார்க்கும் உரித்தே.

குறிப்பு: இவ்விடை நுழைப்புக்கள் எல்லாம் எவ்ரால் எக்காலத்தில் யாது காரணம் கருதி இயற்றப்பட்டன என்றும், அரசனும் ஏனைய புலவர்களும் ஜயங்கொள்ளாமல் அவைகளை உண்மைச் சூத்திரங்களாக நம்பும்படி

செய்ய ஆரியப் புலவர் என்னென்ன செய்தார் என்பதை யும் யாம் வெளியிட்ட “ஜந்தினை அகநூல்” என்ற பதிப் பில் விரிவாகக் காணலாம்.

20. தொல் காப்பியத்தில் இடைச் செருகல் உண்டா?

I

உண்டு. N. S. கந்தையா பிள்ளை தமிழர் சரித்திரம் 138 - 141-ம் பக்கம் பார்க்க). மரபியலில் விலங்கினங்களின் குட்டி ஆண் பெண் இவைபோன்றவற்றை வழங்கும் மரபுச் சொற்களைக் கூறிக்கொண்டுவந்த தொல்காப்பியர் திடீரென “நூலே கரகம் . . .” எனத் தொடங்கி அந்தனர் - அரசர் - வணிகரைப்பற்றிக் கூறினார் எனல் சிறிதும் பொருந்தாது. இவர்களுக்கு உரிய தொழில்களைக் கூறிய பின் உடனே “புறக் காழனவே புல்வென மொழிப” என மரஞ் செடிகளைப்பற்றிக் கூறினார் என்பதும் ‘பொருத்த மாகக் காணவில்லை.

மரபியல் 624-க்கும் 640-க்கும் இடையே உள்ள குத்திரங்கள் பெரும்பாலும் இடைச் செருகல் என்று கொள்ளலாம்.

“வேளான் மாந்தருக்கு உழுதுன் அல்லது இல்லை” என்று அறுதி இட்டுக் கூறிப் பின் அவருக்கு உரியனவாகச் சிலவற்றைப் பின்னும் கூறுதல் முறைமையாகாது. ஆகவே அச்சுத்திரங்கள் காலத்துக்குக் காலம் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டன வாதல் வேண்டும்.

வைசியன் என்னும் சொல் சங்க நூல்களில் யான்டும் காணப்பட இல்லை. அச் சொல்வழக்குப் பிற்காலத்து.

“வைசியன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை” என்னும் சூத்திரம் மிகவும் பிற்காலத்து என்று நன்றாகக் கூறலாம்.

செய்யுள் இயலில் 167 முதல் 172 முடியவுள்ள சூத்திரங்கள் இடைச்செருகல் எனவே ஐயம் உண்டு.

மரபியலில் 92-க்குப் பின்னால் பகுதிகளும் அப்படியே.

எழுத்தியலில் சில சூத்திரங்களும் அப்படியே.”

II

செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு 15, பக்கம் 65-121-169-ம் பார்க்க. தொல்காப்பியம் எழுத்தியலில்,

“க-த-ந-ப-ம எனுமாம் ஜந்தெமுத்தும்
எல்லா உயிரொடும் செல்லுமார் முதலே
சகரக் கிளவியும் அவற்றோர் அற்றே
அவை ஒள்ளும் ஒன்றலங் கடையே.”

என்று ஆதியில் ஒன்றாக இருந்த ஒரு சூத்திரம் இரண்டு சூத்திரமாக இப்போது காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு சில மாறுதல்களும் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:-

“க-த-ந-ப-ம எனுமாம் ஜந்தெமுத்தும்
எல்லா உயிரொடும் செல்லுமார் முதலே”

இது ஒரு சூத்திரம்.

“சகரக் கிளவியும் அவற்றோர் அற்றே
அ-ஜ-ஒள்ளும் மூன்றலங் கடையே”

இது இன்னொரு தனிச் சூத்திரம். இதில்தான் மாறுதல் களும் இருக்கின்றன.

இவ்விரண்டாம் சூத்திரப்படி, தமிழில் கரமானது அ-ஜீள் எனும் மூன்றெழுத்துக்களுடனும் மொழிக்கு முதலில் வராது. அப்படித் தொல்காப்பியர் சூத்திரம் செய்திருப்பாரானால், “சகரக் கிளவியும் . . .” (தொல் - எழு - 29) என்று சூத்திரத்தை ஆரம்பித்திருப்பாரா?

இன்னும் தொல் பிறப்பி. 8-ம் சூத்திரத்தைச் “ககார ஞகாரமினை” என்று சகர முதற் சொல்லைப் பெய்து வைத்து சூத்திரத்தை ஆரம்பிப்பாரா?

இன்னும் தொல்காப்பியர் காலத்து இலக்கியங்களில்:-

சக்கை, சங்கு, சஞ்சலம், சண்மை, சனாசாயம், சதுரப்பாடு, சச்சரவு, சட்டம், சந்து, சங்கம், சண்டு, சப்பட்டை, சமாளிப்பு, சமைத்தல், சமையற்கட்டு, சரகு, சரி, சல்லிக்கல், சவள், சழக்கு, சமழப்பு, சள்ளை, சற்று, சன்னி, சனி.

முதலிய எத்துணையோ சகரமுதற் சொற்களைக் காண்கின் ரோம். அவ்விலக்கிய ஆசிரியர்கள் எல்லாம் படித்தது தொல்காப்பியமே. தொல்காப்பியத்துக்கு நேர்மாறாகச் சொற்களைத் தங்கள் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்துவார் களா? ஆனால், அவ்வளவும் வடமொழிப் பதங்களான படியால் அவ்வாசிரியர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்று பொதுவாகக் கூறுவாரும் உண்டு. அப்படி அவர்கள் கூறுவதற்கு ஆதாரங்கள் கிடையா.

இவற்றையெல்லாம் கூர்ந்து நோக்கின் தொல்காப்பி யத்தில் ஆரியப் புலவர்கள் பல மாறுதல்களைச் செய்த துடன் சூத்திரங்களை மாற்றியும் சூறாத்தும் கூட்டியும் செய்துள்ளார்கள் என்பது வெள்ளிடை மலையாம்.

விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இனி வேண்டுமாயின் மூன்றாம் பாகத்தில் கூறுவோம்.

21. தொல்காப்பியத்தைப் பற்றிய வரலாறு என்ன?

“தொல்காப்பியம் என்பது அகத்தியருடைய மாணவர் மதுரைத் தொல்காப்பியரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கணம். 80,000 சூத்திரங்கள் அடங்கிய பேரகத்தியம் என்னும் அகத்தியருடைய இலக்கணத்தைச் சுருக்கி, இவர் 8,000 சூத்திரங்களால் தம்முடைய இலக்கண நூலை எழுதினார். தொல்காப்பியம் முழு நூலும் எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு என்னும் பிரிவுகளை உடையதாயிருக்க வேண்டும். இவைகளில் கடைசிப் பிரிவு முற்றுங் கிடைக்கவில்லை.

நங்கினார்க்கினியர், இளம்பூரணர், சேனாவரையர் என்ற மூவர் தொல்காப்பியத்துக்கு உரை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இவர் எழுதிய சூத்திரங்கள் தமிழ் மக்களால் பசும் பொன்னிலும் சிறந்தவைகளாக நாளது வரையும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. இருந்தாலும், அவர் கருத்துக்கள் யாவும் தெரிந்து கொண்டு பழக்கத்துக்குக் கொண்டுவந்த வர்கள் மிகச் சிலரே. மேலும் தொல்காப்பியம் 8,000 சூத்திரங்களை உடையதென்று மக்லீன் (Maclean) பண்டிதர் சொல்லும் உண்மைகளைக் கவனிக்கையில், தற்காலத்தில் வழங்கும் 1612 சூத்திரங்கள் மிகக் குறைவு என்றே சொல்ல வேண்டும். மீதியான 6388 சூத்திரங்கள் அந்தின் வாய்ப்பட்டு அழிந்துபோயின என்று நினைக்க இடம் இருக்கிறது.

வின்ஸ்லோ (Winslow) பண்டிதர் கூறுகிறபடி 12,000 சூத்திரங்கள் சிற்றகத்தியமாய் இருக்கலாம் என்று எண்ண இடம் இருக்கிறது. இப்படி அழிந்துபோன தொல்காப்பியம் பண்டைக்காலத் தமிழரின் வழக்க ஒழுக்கங்கள், அரசமுறைகள், நிலத்தின் பாகுபாடுகள், வீணையின் வகைகள் முதலியவைகளைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது. தற்காலத்தில் காணப்படும் மொழியின் தேர்ச்சி, அனைத்திற்கும் மேலான இலக்கணமுடையதாய் விளங்குகிறது. தமிழின் பெருமை இன்னதென்று அறிந்து கொள்ளுவதற்கு அது போதுமானதென்றே நினைக்க வேண்டும்.” (கருணாமிர்தசாகரம்)

மிகப் பழைய காலத்தைக் காட்டும் சில முக்கிய குறிப்புக்களாவன:—

“தொல்காப்பியம் உண்டாவதற்கு முன் 4400 ஆண்டு களாக இருந்த முதல் சங்கத்தையும், அதில் தலைமை தாங்கிய புலவர்களையும் பற்றி நாம் கேட்கையில், இஃது உள்ளதாயிருக்குமோ; உலகம் உண்டாகி இன்னும் 6000 ஆண்டுகள் ஆகவில்லையே; 9,000 - 10,000 ஆண்டுகளுக்குக் கணக்குச் சொல்லுகிறாரே என்று நாம் நினைப்போம்.

3,400 ஆண்டுகளுக்கு முன் மோசே முனிவரால் எழுதப்பட்ட ஆதி ஆகமத்தில் உலகப் படைப்பு வரலாற் றில் சொல்லப்படும் ஓவ்வொரு நாளும் ஓவ்வோர் ஊழி காலமாய் இருக்கவேண்டும் என்பது சரித்திரக்காரர்களுடைய கொள்கை. ஏனென்றால், மோசேயின் பேழைக்குள் வந்தடைந்த விலங்குளைப் பார்க்கினும் எத்தனையோ மடங்கு பெரியவான் விலங்குகளின் எலும்புகள் மன்னில் புதைந்திருப்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். மிகப் பெரியவான் மனித எலும்புகளும் வரவரக் காணப்

படுகின்றன. கடலால் அழியாத சில மேட்டுப் பாங்கான இடங்களில் இருபதினாயிரம் (20,000) ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டவைகளான மரங்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். மரத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டும் வரிகளைக் (ரேகைகள்) கொண்டு கணிக்கும் ஆண்டு கள் தவறுதல் உடையன ஆகா என்று துணிந்து சொல்ல வாம்'' (Vide Manual of the Administration of the Madras Presidency Vol. III Page 907 and Karunamirtha Sagaram Page 33.)

இன்னும், “வட அமெரிக்க இந்தியர்களின் (Red Indians) உடல் அமைப்பை ஒத்த மனித எலும்புகள் மிசிசிப்பி யாற்றின் துறைமுகத்தில் நியூ ஆர்லியன்ஸ் (New Orleans) என்னும் இடத்தில் வெட்டி எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

வனமட்டத்தின் நாலாவது படைத்தரைக்கும் கீழே அவைகள் புதைந்து கிடந்தன. ஆகையால் எப்படிப் பார்த்தாலும் குறைந்தது ஐம்பதினாயிரம் (50,000) ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே அவைகள் அங்கே இருந்திருக்க வேண்டும்.”

“நீல நதியின் பள்ளத்தாக்கில் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட வைகளான பண்ணைக் காலத்து நாகரீகச் சின்னங்கள் யூத ருடைய (Jews) வேத சாத்திரத்துக்கு முற்பட்டவைகளாய் இருக்கின்றன. அங்குள்ள பாறைகளின் முதல் அடுக்கி லும், ‘தாவர சங்கம சிலா ரூபங்கள்’ அடங்கிய அடுக்கு களிலும், படைப்புக் கடவுளின் அதிசயச் செயல்களின் அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஆகி ஆகமத்தில் கூறியுள்ள படைப்புச் சரித்திரத்துக்கு நீண்ட காலம் முற்பட்டவையே.

மோண்டி குமாவின் (Montezuma) பேர்பெற்ற தோட்டத்தில் ஆறாயிரம் (6,000) ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஒரு மரத்தைப் பற்றியும், மத்திய அமெரிக்காவில் சிறிது குறைய இருபதினாயிரம் (20,000) ஆண்டுகள் ஆயிருக்கிற இன்னொரு மரத்தைப் பற்றியும் அம்போல்ட் (Humboldt) என்பவர் கூறுகிறார்.”

இன்னும், (அச்சின்சனுடைய மனித கணங்களின் சரித்திரம்) பக்கம் 5-ல், ஆதி எகுபதியர் பத்தாயிரம் (10,000) ஆண்டுகளுக்கு முன் மண்பாண்டங்கள் செய்த தைப் பற்றி அடியில் வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:-

“ஆதி எகுபதியர் ஏராளமாய்ச் செய்துவந்த கைத் தொழில் என்னவென்றால், மிக நேர்த்தியாய் இயந்திர உதவி இல்லாமல் கையினால் செய்த மன் பாத்திர வேலையே. அடி முதல் உருவத்தில் யாதொரு பிசகும் இல்லாமல் கையாலேயே அது செய்யப்பட்டது. சிவப்புச் செங்கல் பொடியினால் அதற்கு மேற்பூச்சுப் பூசப்பட்டது. இதை நெருப்பில் சுட்டவுடன் அந்தச் சிவப்பு, கறுப்பு நிறமாய் மாறினது இதில் சிறப்பாகக் கவனிக்கவேண்டியது. அதே தளவாடங்களினால் அதே வகை மட்பாத்திரங்கள் இப்போது அல்ஜீரியாவுக்கு பின் பக்கத்திலுள்ள மலைவாசிகளால் செய்யப்படுகிறது என்பதே.”

இதனால் மேற்படி கைத்தொழில் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டிருந்தே தொடர்ந்து நடந்து வருகின்ற தென்பது தெளிவாகின்றது.

கருணாமிர்த சாகரம் பக்கம் 26, 27-ல் கூறியுள்ள தாவது: “இன்றைக்குப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் என்றே மனிதர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

மேலும் அதற்கு நீண்ட காலம் முன்னதாகவே பூர்வமாக மனிதர்கள் இருந்திருக்கவேண்டும் என்றும் இதைக் கொண்டு சொல்லலாம். ஏனென்றால் மனிதர் உண்டான பின் அவர்கள் அடைந்திருக்கும் தேர்ச்சியைக் கொண்டு நாட்களைக் கவனிப்போமானால், முதன்முதல், காய்களையும், பழங்களையும், வித்துக்களையும், தேனையும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருந்தகாலம் என்றும்; இரண்டாவது, கரகரப்புள்ள கிழங்குகளையும், காய்களையும், கொட்டைகளையும், அட்டுத் தின்ன நெருப்பின் பயனை அறிந்த காலம் என்றும்; மூன்றாவது, சமைப்பதற்கு உதவியாக மட்பாத்திரங்களை உண்டாக்கி அதில் பாகப் படுத்திய தானிய வகைகளையும், காய்கறி கிரைகளையும் சாப்பிட்டு வந்த காலம் என்றும் நாம் நினைக்கவேண்டும்.

இன்னும் கருவிகள் தொடர்பாகவும், ஆடைகள் தொடர்பாகவும், இருப்பிடங்களின் தொடர்பாகவும், சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர் மிகப் பழைமையைச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வகையாய் நாம் கவனிக்கையில் ஓர் எகுபதியன் மன் பாத்திரம் செய்த காலம் மனிதன் தோன்றிய காலத்துக்கு நீண்ட காலத்துப் பின்னாள்தாய் இருக்கவேண்டும்.

ஐம்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் புதைந்திருக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மனித எலும்பைக்கொண்டு மனிதர்கள் நீண்ட காலத்துக்கு முன்னமேயே உண்டாயிருக்க வேண்டுமென்று தெரிகிறது.

அமெரிக்காவிலும், எகிப்திலும் காணப்படும் பொருள்கள் தென்னிந்தியா கண்டத்திலும், அதாவது குமரிகண்டத்திலும் (Continent of Lemuria) காணப்படுவதால்

மனிதர்கள் அங்கேயும் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று அப் பொருள்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

ஆகையினால், என்னாயிரம் (8,000) ஆண்டுகளுக்கு முன் தொல்காப்பியர் இருந்தார் என்றும், பன்னீராயிரம் (12,000) ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தலைச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றும், நாம் கூறுவது மிகுதியாகாது.

என்னாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் பன்னீராயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னுமாக தலைச்சங்கம் நடைபெற்றபோது அகத்தியர் இருந்தார் என்றும், அதில் இயல் - இசை - நாடகம் என்னும் முத்தமிழுக்கும் இலக்கணம் சொன்னார் என்றும், சொல்லுவது குறைந்த ஆயுள் உள்ள நமக்கு வியப்பாக்த்தான் தோன்றும். இன்றைக்கு 1,800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து, இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரை எழுதிய நக்கிரணார் சொல்லுவதை நாம் நம்பாமல் இருக்கலாமா? அவர் சொல்லிய உண்மைகள் பொய்யாய் இருக்குமா? இருக்கவே முடியாது.

நக்கிரணாரை ஒட்டி அடியார்க்கு நல்லாரும் கூறுகிறார். ஆதலின் தொல்காப்பியர் 8,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தவர் என்பதில் யாதோர் ஜயமும் இல்லை.

22. தமிழ் மூவாயிரம் செய்த திருமூலருடைய வரலாறும், திருக்குறள் செய்த நெடுமாறன் வள்ளுவனார் வரலாறும் விளக்கலாமா?

அந்த இரண்டு வரலாறுகளையும் அடுத்த மூன்றாம் பாகத்திற்கு என்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டபடியால், அடுத்த பாகத்தில் கூறுகின்றாம்.

பாணினி முனிவரைப் பற்றியும், அவர் இயற்றிய பாணினீயம் என்ற இலக்கணத்தைப் பற்றியும் தெரிந்து

கொள்ளுவது கட்டாயமாதலால், அதனை ஈண்டுக் கூறு கின்றாம்.

23. வடமொழியில் பாணினீயம் என்ற நூல் இருக் கிறதே அஃது எப்போது எவரால் இயற்றப் பட்டது?

அது பாணினி என்னும் முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் கிருஷ்ண - அரச்சன நாமங்களுக்குச் சூத்தி ரம் இயற்றியுள்ளார் ஆதவின் அவர் பாரத காலத்துக்குப் பிற்பட்டவரே.

வேல் சாவகலாசாலையைச் சார்ந்த டாக்டர் வாஷ் பர்ஸ் (Dr. Washburn of Vale University) என்பவர் பாணினி என்பவர் கி.மு.300-ல் இருந்தவர் என்கிறார்.

டாக்டர் பண்டாரகர் (Dr. Bunderker) பாணினி கி.மு. 700-ல் இருந்தவர் என்று எழுதுகிறார்.

இன்னும் சில தென்னாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பாணினி முனிவர் இருந்தது கி.மு. 400 என்றும். கி.மு. 500 என்றும் கூறுகிறார்கள்.

எச். ஸ்வீட் (H. Sweet) என்பவர் தம்முடைய மொழி ஆராய்ச்சி நூலில் (History of Languages) கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுவிலேயே சமஸ்கிருதமானது பேச்சு வழக்கு அற்றுப் போயிற்று என்று கூறுகிறார்.

ஆதவின், பாணினி காலம் கி.மு. 400 என்றே நாம் நிச்சயிக்கலாம்.

24. வடமொழியைப் பாணினிக்கும் தென்மொழியை அகத்தியருக்கும் ஒரே காலத்தில் சிவபெருமான்

வகுத்தருளினார் என்று கூறும் கூற்றின் உண்மை என்ன?

பாணினியின் சரித்திரம் தெரிந்தால் இந்தக் கேள்விக்கு இடம் இராது அச்சரித்திரம் வருமாறு:-

யுவான் சாங்கு (Hiouen Tsang) என்பவருடைய சரித்திரம் தொகுதி 3, பக்கம் 122-ல் (Between 600-664 A.D.), “வைவர்த்த கல்ப ஆரம்பத்தில் பிரம இராஜாவானவர் வியாகரணம் என்னும் நூலை வெளியிட்டார். அஃது அப்போது நூறு இலக்கம் சுலோகங்களை உடையதாக இருந்தது. பின் வைவர்த்த சித்த கல்ப ஆரம்பத்தில் திஸ்லி சக்ரராஜாவானவர் அந்த வியாகரணத்தைச் சுருக்கிப் பத்து இலக்கம் சுலோகங்களாகச் சொன்னார். அதன்பின், வடநாட்டுக் காந்தார தேசத்தில் சாலாமதுரம் என்னும் ஊரில் பிறந்த பிராமணன் பாணினி என்னும் பெயருடையான் எண்ணாயிரம் (8,000) சுலோகங்களாக அவ்வியாகரணத்தைச் சுருக்கி உரைத்தனன். இதுவே இப்போது நாவலந்தீவு முழுதும் வழங்கப் பெற்றுள்ளது” என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது.

இவ்வரலாறு கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் வடநாட்டில் வழங்கிவந்ததொன்றாம். அதனையே சீன தேசத்து யாத்தி ரீகன் யுவான் சாங்கு என்பவனும் குறித்துள்ளான்.

சிவபெருமான் ஒரே காலத்தில் வடமொழியைப் பாணினிக்கும், தென் மொழியை அகத்தியருக்கும் அறிவுறுத்தியதாகச் சொல்லும் கதை, கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் புராணக்காரர்களால் கட்டிவிட்ட தாகும்.

ஆசிரியர் சிவஞான முனிவர் அக்கதையை நம்பிக் காஞ்சிப்புராணத்தில் அவ்வாறு பாடிவிட்டார்.

இது எதுபோல என்றால், அகவிகை கல்லாய்ச் சபிக்கப்பட்டதாக வான்மீக இராமாயணத்தில் இல்லை. கம்பன் தான் பாடிய இராமாயணத்தில் கல்லானதாகப் பாடிவிட்டான். அதனை நம்பித் தாழ்மானவர் “வாழாது வாழவே இராமன் அடியாற் சிலையும் மடமங்கை ஆக விலையோ?” என்று பாடியது போல.

பாணினி முனிவரைப்பற்றி இன்னொரு வரலாறு செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை தொகுதி 26 பக்கம் 60-ல் கூறப் பட்டுள்ளதாவது:-

“வர்ஷா என்ற ஆசிரியர்க்கு அநேக மாணாக்கர்கள் உண்டு. அவருள் பாணினியும் ஒருவர். இவன் ஒரு மந்த மதி. இதனைக் கண்ட வர்ஷாவின் மனைவி பாணினியை வீட்டை விட்டுத் துரத்திவிட்டாள். பாணினியோ இதனை ஆற்றாது, சிவபெருமானைத் துறித்துத் தவங்கிடந்து வரம் பெற்று, எல்லாவற்றையும் அறிந்து, காத்தியாயனருடன் வாதாடி, அவர் ஒதிவந்த ஜந்திர வியாகரணத்தை அழித்தார்.” என்று சோமதேவர் கதா சரித்சாகரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது என்று வெளியாக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரகத் கதா மஞ்சரியும் இப்படியே பாணினி வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

இனி, திபேத் தேசத்தில் பாணினியைப் பற்றி வழங்கும் வரலாறு வருமாறு:-

“திபேத் தேசத்து லாமா (Lama) தாரகநாதர் ஐந்திர வியாகரணத்தைப் பற்றி எழுதும்போது இது பாணினிக்கு முற்பட்டது என்று எழுதுகிறார்.

சந்திர வியாகரணம் என்பதும் பாணினீயமும் ஒன்று என்றும்; கலாபழும் ஐந்திர வியாகரணமும் ஒன்று என்றும் அவர் எழுதுகிறார்.

ஜெனர்கள், “ஐந்திர நூலே அருகபரமேட்டி உரைத்த பரம ஆகமத்தில் ஒரு பகுதி” என்று கூறுகிறார்கள்.

ஜெனர் கொள்கைகளும் வரலாறுகளும் உண்டாகி யது ஸ்ரீ வர்த்தமான மகாவீரர் காலத்தோன் என்பது சரித்திரம்.

மகாவீரர் காலமும், புத்தர் காலமும் ஒன்றே. ஆதவின் ஐந்திரம் கி.மு. 500-க்கு முந்தியது ஆகாது.

ஆதவின், பாணினி காலம் கி.மு. 500-க்கு பிற்பட்டது தான் என்பது நிச்சயம். ஆதவின் பாணினி காலம் கி.பி. 400 என்று நாம் மேலே கூறியது உறுதிப்படு கின்றது.

தொல்காப்பியர் காலமோ இடைச்சங்க காலம். அஃது இன்றைக்கு கி.மு. 6,000 ஆகும். தொல்காப்பியருக்கு முந்தியவர் அகத்தியர். அவர் தலைச்சங்க காலத் தவர். அஃது இன்றைக்கு கி.மு. 12,000 ஆகும்.

ஆதவின், பாணினியையும், அகத்தியரையும் ஒன்று படுத்துவது சரித்திர முரண் ஆகும்.

25. தொல்காப்பியரை அகத்தியர் மாணவர் என்று கூறுகிறார்களோ அஃது எப்படி?

அகத்தியர் என்னும் பெயருடைய புலவர்களும், முனிவர்களும் பலபேர் ஆவர். அதுபோலவே, தொல்காப்பியர் என்ற பெயருடைய புலவர்களும் முனிவர்களும் பலர் ஆவர்.

இடைச்சங்கம் நடைபெற்ற காலத்தில் அதாவது, கி.மு. 6,805-க்கும் கி.மு. 3,105-க்கும் இடையில், விதர்ப்ப தேசத்தில் அகத்தியன் என்னும் பெயருடைய வன் ஒருவன் இருந்தனன். இவன் ஓர் ஆரியன். விதர்ப்ப நாட்டு அரசனும் ஓர் ஆரியன். அகத்தியனுக்கு உடன் பிறந்த புலத்தியன் என்பானாருவன் இருந்தான்.

அகத்தியன் வடமொழியில் வல்லவனாகி அரசியற்று கூறியில் சிறந்து விளங்கினபோது, விதர்ப்ப நாட்டு அரசன் தன் மகளை (இவளை வளர்ப்புப் பெண் என்று கூறுவாரும் உண்டு) அகத்தியனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்தான். அப்பெண்ணின் பெயர் உலோபா முத்திரை. அகத்தியனுக்கு ஒரு மாணவன் தொல்காப்பியன் என்னும் பெயருடையான் இருந்தனன்.

இப்படி வாழ்ந்து வரும்போது அகத்தியனுக்குத் தென் மொழியையும் பயில வேண்டும் என்றும் அம் மொழியில் உள்ள நூல்களை வடமொழியில் மொழி பெயர்க்க வேண்டும் என்றும் ஆசை உண்டாயிற்று.

ஆதவின், அகத்தியன் அரசனிடம் உத்திரவு பெற்று வேண்டும் உதவிகளுடனும், தொல்காப்பியன் என்ற மாணவன் உடனும் இடைச்சங்கம் நடைபெற்ற கபாட புரத்தை நோக்கி வந்து, கபாடபுரம் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து, தமிழ் கற்று வந்தார். தொல்காப்பியனும்

அகத்தியனோடு ஒழிந்த வேளைகளில் அகத்தியனிடம் வீட்டில் தமிழ் கற்று வந்தான்.

இப்படி இருக்கும்போது, ஒரு நாள் அகத்தியன் தொல்காப்பியனை விளித்து, “நீ விதர்ப்ப நாடு சென்று, என் மனைவி உலோபா முத்திரையை அழைத்து வருக” என்று கட்டளையிட்டார். ‘எவ்வாறு அழைத்து வருவது’ என்று மாணவன் கேட்க, குரு, “முன்னாகப் பின்னாக நாற்கோல் நீளம் அகல நின்று அழைத்து வருக” என்று கூற அவ்வாறே தொல்காப்பியன் விதர்ப்பம் சென்று உலோபாமுத்திரையை அழைத்துக்கொண்டு வரும் போது, வையை ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து உலோபா முத்திரையை அடித்துக்கொண்டு போக, தொல்காப்பியன் கையில் வைத்திருந்த மூங்கிற் கழியை நீட்டி, அவளைப் பிடிக்கச்செய்து, கரையேற்றி, கபாடபுரம் கூட்டிச்சென்று, அகத்தியரைக் கண்டு, நடந்ததைக் கூற, அகத்தியர், “நீ என் கட்டளையை மீறி நடந்தாய் ஆதலின், ‘நீ சொர்க்கம் புகாது இருப்பாயாக’ என்று சபிக்க, தொல்காப்பியனும் திருப்பி, ‘நீயும் சொர்க்கம் புகாது இருப்பாயாக’ என்று சபிததோடு நில்லாமல் அகத்தியர் அப்போது இடைச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவதற்காக எழுதிவைத் திருந்த ‘அகத்தியம்’ என்ற இலக்கண நூலைச் சுக்கு நூறாகக் கிழித்து ஏறிந்து விட்டனன்” என்பது வரலாறு.

இதனால் விதர்ப்ப நாட்டு உலோபாமுத்திரை - அகத்தியர் வேறு என்றும், இருக்கு வேத காலத்துச் சில இருக்குகளுக்கு ஆசிரியரான உலோபா முத்திரை - அகத்தியர் வேறு என்றும், தலைச்சங்க காலத்துப் பொதியமலை அகத்தியர் வேறு என்றும் அறிந்தாம்.

ஒரு நாட்டுக்கு வேற்று நாட்டார் வந்து, அந் நாட்டு மொழியைப் பயிலுங் காலத்து, அவர்கள் முதற்கண் செய்வது இலக்கண நூலேயாகும். எதுபோல என்றால், உரோம் நாட்டு வீரமா முனிவர் இந்நாடு வந்து, தமிழ் கற்று, தொன்னால் என்ற இலக்கணம் செய்தது போல வும், ஆங்கில நாட்டுப் போப் பாதிரியார் இந்நாடு போந்து, தமிழ் கற்று, 'போப்பையர் இலக்கணம்' என்னும் நூலைச் செய்ததுபோலவும் என்க.

இனி, அடுத்து புத்தகத்தில் தமிழ் நூல்களைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துப் பேசவாம்.

5. கொள்கை

1. முதற் பாகத்தில் கூறப்பட்ட கொள்கைகளைத் தவிர, வேறு சிறந்த கொள்கைகள் தமிழரிடத்தில் இருந்தனவா?

இருந்தன, அவையாவன:-

- (1) வடக்கிருத்தல்
- (2) உடன் கட்டை ஏறல்
- (3) துறவு
- (4) வறுமையினும் வித்துக் குற்றுண்ணாமை
- (5) உலகிற்கு அரசனே உயிர் என்பது
- (6) களவியல் - கற்பியல்
- (7) இரவாமை முதலியன.

2. வடக்கிருத்தல் என்றால் என்ன?

யாதேனும் இன்றியமையாத காரணம்பற்றி (அதாவது, போரில் புறப்புண்.பட்டோ, அல்லது, வீரம் குன்றி மானம்பட வரினோ) உயிர் துறக்கத் துணிந்து, மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத ஆற்றிடைக் குறை போலும் தூய தொரு தனி இடம் எதிரி, புல்லைப்பரப்பி, வடக்குத் திசையை நோக்கி இருந்து, உணவு முதலியன துறந்து, கடவுட் சிந்தையுடன் உயிர் விடுதலாம்.

3. வடக்கிருத்தல் என்பதற்குப் பட்டினிகிடத்தல் என்று பொருள் கொள்ளலாமா?

கொள்ளலாகாது.

4. பட்டினி கிடத்தல் என்பது என்ன?

உடல் தூய்மை எய்தவும், 'மனோ 'சத்தி' வளரவும், தாங்கள் நினைத்த காரியம் கை கூடவும் குறித்த கால அளவு வரையுமோ, அல்லது, நினைத்த காரியம் கை கூடும் வரையுமோ, வெறும் நீரையோ, உப்பிட்ட நீரையோ, பழச்சாறுகளையோ உட்கொண்டு, உணவு உட்கொள்ளா நோன்பு இருத்தல் பட்டினி கிடத்தல் எனப்படும்.

இப்படி விரதம் இருக்கும் காலத்தில் சிலர் பால் மட்டும் உட்கொள்ளுதலும், சிலர் பால் - பழங்களை மட்டும் உட்கொள்ளுதலும் உண்டு.

'சோமவார விரதம்', 'ஏகாதசி விரதம்' முதலிய விரதங்களும் இத்தகையனவே.

5. வடக்கிருந்ததற்குச் சான்று உண்டா?

உண்டு. கடைச் சங்கத்தின் இடைக்காலத்தில் உறை யூரை ஆண்ட கோப்பெருஞ் சோழன் என்னும் அரசனும்,

அவ்வரசனின் உயிர் நண்பர்களான பொத்தியார் - பிசிர் ஆந்தையார் என்னும் புலவர் பெருமக்களும் வடக்கிருந்தவர்களே.

சோழ நாட்டுக் கோழி (உறையூர்) என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த கோப்பெருஞ் சோழனும், பாண்டி நாட்டுப் பிசிர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த ஆந்தையார் என்னும் புலவரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் நேருக்கு நேர் பார்த்துப் பழக்க மில்லாதவராக இருந்தும், கோப்பெருஞ் சோழனுடைய மக்கள் கோக்கிள்ளி- இளங்கிள்ளி என்ற இருவரும், தந்தையின் மொழிகளைக் கேளாமல் மாற்றானுடன் சேர்ந்துகொண்டு போருக்கு வந்தமையால், பொத்தியார் என்னும் புலவருடைய சொற்படி சோழ நாட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு விட்டு விட்டு, காவிரியாற்றின் இடைக்குறை மனவில் புல்லைப்பரப்பி, வீட்டின்பம் குறித்து, வடக்கு நோக்கி, உணவு துறந்து, கடவுட் சிந்தையுடன் இருக்கையில், பிசிர் ஆந்தையார் வருவார் அவருக்கு இடம் அமைத்து வையுங்கள் என்று கோப்பெருஞ் சோழன் சொன்னதும், அம்மாதிரியே ஆந்தையார் வந்ததும், அச்சமயத்தில் சோழனும் பொத்தியாரும் பாடிய பாடல்களால் விளங்குகின்றன. அவை படித்துச் சுவைத்து இன்புறத்தக்கவை.

6. வேறு அரசர்கள் இம்மாதிரி வடக்கிருந்தது உண்டா?

உண்டு. சோழன் கரிகால் பெருவளத்தானோடு வெண்ணி என்னும் பறந்தலையில் (போர்க்களத்தில்) போரில் சேரமான் பெரும் சேரலாதன் முதுகிலே புண்பட்டு, அதற்காக நாணி, வடக்கிருந்து உயிர் நீத்து, வீரர் உலகம் புகுந்தான்.

சோழன் செங்கணானோடு திருப்போர் (திருப்பூர்) என்னும் இடத்தில் சேரன் கணைக்கால் இரும்பொறை, போர் செய்து, சிறைப்பட்டுக் கிடந்தபோது, தாகம் எடுக்க, தண்ணீர் தாவென்று கேட்டு, அது தாமதித்து வர, மானங்கெட வந்த இதனையும் குடிப்பதா என்று அதனைக் குடியாமலே வடக்கிருந்து, உயிர் நீத்து, வீட்டின்பம் எய்தி னான். இக் சரித்திரத்தை உட்கொண்டே திருவள்ளுவர்,

“ஆவிக்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இலிவந்த தில்” (பரிதி உரைப் பாடம்)

என்று பாடியுள்ளார்.

7. பட்டினி கிடந்து தங்கள் எண்ணங்களை முற்று வித்துக் கொண்டதற்கு எடுத்துக் காட்டுக்கள் உண்டா?

உண்டு. புத்தர், இயேசுநாதர், மகமதுநபி இவர்கள் கடவுளை நேருக்கு நேர் பார்க்க வேண்டுமென்று பட்டினி கிடந்ததாக அவர்கள் சரித்திரங்களில் படிக்கிறோம்.

தசரத இராமன், தன் சேனைகள் இலங்கை செல்ல, தீம்புனல் உலக அரசனாகிய வருணன் என்பானது நாட்டில் வழிவிட வேண்டுமென்று, புல்லணை (தர்ப்பச யனம்) என்னும் இடத்தில், மணவில் தர்ப்பையைப் பரப்பி, அதில் அவ்வருணன் வரும் அளவும் பட்டினி கிடந்ததாக இராமாயணம் கூறுகிறது.

பார்வதி என்ற கவரி, இமயமலை அரையன் மகள், தான் பரமேச்சரனைக் கணவனாக அடைய வேண்டுமென்று பட்டினி கிடந்து, தவம் புரிந்ததாகக் கந்தபுராணம் கூறுகிறது.

சிறை அசோக வனத்தில் இராவணனால் சிறைப்படுத் தப்பட்டு இருந்த பொழுது, தன்னைத் தசரத இராமன் வந்து சிறை மீட்க வேண்டும் என்று அவ் வனத்தின்கண் இருந்த தடாகத்தின் நீரை மட்டும் உட்கொண்டு பட்டினி கிடந்து, தவம் புரிந்ததாக இராமாயணம் கூறுகிறது.

தற்காலம் மோகன்தாஸ் கரம்சந்தி காந்தி என்பவர் 7-நாள் 10-நாள் 21-நாள் என்ற கணக்குப்படி, உடல் தூய்மைக்காகவும், 'மனோ சத்தி' வளரும் பொருட்டும், குறித்த காரியம் நிறை வேறும் பொருட்டும், உப்பு - நீர் - பழச்சாறு முதலியன அருந்திப் பட்டினி கிடந்தது யாவ ரும் அறிந்ததே.

அப்பரடிகள் திருப் பழையாரை என்னும் திருப்ப தியை அடைந்தபோது, அவ்லூரில் இருந்த சிவன் கோவிலைச் சமனர்கள் மண்ணைக் கொட்டி மூடிவிட, அது தெரிந்து அப்பர் அக்கோவிலைக் கண்டு சிவத்தை வணங்கினாலல்லாமல் உணவு கொள்ளுவதில்லை என்று பட்டினி கிடக்க, அச் சங்கதி அரசன் அறிந்து, அலுவலாளர்களைக்கொண்டு மண் மேட்டை வெட்டி எடுத்துக் கோவிலை வெளிப்படுத்தி அப்பரடிகள் ஆண்டவனை வணங்குமாறு செய்தான் என்பது சரித்திரம்.

8. உடன் கட்டை ஏறுதல் என்பது என்ன?

கற்பு என்பது மூவகைத்து. தலைக்கற்பு - இடைக் கற்பு - கடைக்கற்பு.

தலைக்கற்பு என்பது கணவன் இறந்தான் என்ற செய்தி கேட்டதும் மனைவி தன் உயிரை நீத்தல்.

ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன், தான் கோவலனைக் கொல்ல உத்திரவு இட்டது தவறு என்று; உணர்ந்தபோது, அரசுக் கட்டிலிலேயே துஞ்சி னான். அது கண்ட அரசி உடனே தன் உயிரை நீத்தாள். இது தலைக்கற்பு ஆகும்.

கணவன் இறந்தபின் கைம்மை நோன்பு நோற்றுக் காலத்தைக் கழிக்க என்னாத பெண்கள், கணவன் உடல் எரிந்துகொண்டிருக்கும் சிதையில் படுத்து, தன் உடலையும் ஏரியவிட்டு, கணவன் உயிருடன் ஒன்றுவது இடைக் கற்பு ஆகும்.

ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் இறந்த பின்னர், அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு உடன்கட்டை ஏற முயற்சிக்கும் போது, ஆண்டிருந்த முதியோர் சிலர், அம் முயற்சியினைத் தடுக்க அம்மாதரசி அவர்களுக்கு அறிவு கொளுத்தி உடன் கட்டை ஏறிய சரித்திரம் ஒன்றே இடைக் கற்புக்குச் சிறந்த சான்று ஆகும்.

கடைக்கற்பு என்பது கணவன் இறந்தபின், இளம் பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியோ, உடன் பிறந்த இளைஞரைப் பாதுகாக்க வேண்டியோ, வேறு சிறந்த தொரு காரணம்பற்றியோ உயிர் விடாதும் உடன் கட்டை ஏறாதும் கைம்மை நோன்பு நோற்று உயிர் வாழ்தல்.

இத்தகையர் குடும்பத்தில் இருந்தாலும் இருப்பர், அன்றிக் கோவில்களில் திருவலகிடல், திருமெழுக்கிடல், பூங்கா (நந்தவனம்) அமைத்தல், மலர் கொய்து ஆரம் - கண்ணி - மாலை - இண்டை முதலியன கட்டி கடவுட் படிமங்களுக்குச் சாத்தி வழிபடல், விரதங்களைக் கைக் கொள்ளுதல், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும்

நாற்பொருள் பயக்கும் நூல்களைப் படித்தல் - கேட்டல் - சிந்தித்தல் - தெளிதல் முதலியனசெய்து கொண்டு காலங் கழித்தாலும் கழிப்பார்.

9. கைம்மை நோன்பு என்பது என்ன?

கணவனை இழந்த மகளிர் வேளைக் கீரையும் பழஞ் சோறும் உண்டு, அடைக்காய் இன்றி, பரற்பெய் பள்ளி யில் பாயின்றி வதிதலும், குழல் களைதலும், இழை யணியாமையும், சாந்தம் பூசாமையும், பேரின்பம் பயக்கும் சரிதங்களைத் தவிர, வேறு சரிதங்களைக் கோளாமையும் பிறவுமாம். இதனைப் “பெண் துறவு” என்பாரும் உண்டு.

10. ஆண்களில் துறவு பூண்டோருடைய கொள்கைகள் என்ன?

ஆண்களில் துறவு பூண்டோர் தமக்கு ஏற்படும் நன்மை தீமைகளைச் சமமாகக்கருதி, விருப்பு வெறுப்பு இன்றி,

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்,
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா,
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோர் அன்ன,
சாதலும் புதுவதன்றே, வாழ்தல்
இனிதென மகிழ்ந் தன்றும், இலமே,
முனிவின் இன்னா தென்றலும் இலமே.” (புறம் 192)

என்று மனத்துட் கொண்டு, தாமரையிலை நீர்போலவும், புளியம் பழத்தின் தோடு போலவும், பற்றுதலின்றி, ணாரின் கண் வாழ்தலும், பக்குவப்பட்ட பிறரையும் தம் வழிப் படுத்தலும் ஆகும்.

அல்லது, மனையின் நீங்கிக் காடு சென்று, சடைமுடி வளர்த்து, அருவி நீராடி, தாளி இலை முதலிய இலைகளை யும், காய், கனி, கிழங்கு முதலியவைகளையும் பசி தணிப் பான் அருந்தி, மரப் பொந்திலோ, மலை முழையிலோ, கடவுட் சிந்தையுடன் காலங் கழித்தலும் துறவு ஆகும்.

இப்படிச் செய்வதால் அத்தகையோ ரெல்லாம் தெய்வ அருள்பெற்று, தாங்களும் உய்ந்து, உலகத்தாரை யும் நல்வழிப்படுத்தும் பெற்றியார் ஆவர்.

11. அத்தகைய துறவிகள் கூறும் அறவுரை யாது?

“நல்வது செய்தல் ஆற்றிராயினும்,
அல்வது செய்தல் ஓம்புமின்; அதுதான்,
எல்லாரும் உவப்பது அன்றியும்,
நல்லாற்றுப் படுஷ்ட நெறியுமா ரதுவே.” (புறம் 195)

என்பதுவே.

12. வித்துக்குற் றுண்ணாமை என்பது என்ன?

“மேழிச் செல்வம் கோழை படாது” என்ற தமிழ் முதாட்டியின் அறவுரையை மேற்கொண்டு அதன்படி நடப்பவர் தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலார் ஆவர். அவர்கள் இருவகையினர்:- உழுது உண்போர், உழுவித்து உண்போர். எல்லாத் தொழில்களிலும் உழுதற்றொழிலே தலை சிறந்தது. அதனாலே திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் “உழுவு” என்ற அதிகாரம் வகுத்துள்ளார்.

“உழுஞ்சு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுஞ்சு பின்செல் பவர்”

என்ற திருக்குறளே உழுவர்களின் சிறப்பை விளக்கப் போதுமானது.

இவ்வழவர் பெருமக்கள் தமக்கு எத்துணை வறுமை வந்து எய்தினும், விதைத்தற்கு என்று கட்டிவைத்த வித்தினை எடுத்துக் குத்தி அரிசியாக்கி, உண்பது கிடையாது.

அப்படிச் செய்பவனை உழவருட் கீழ் மகனாக என்னி எல்லாரும் நகை செய்வார்கள். ஆதவின், இந்தச் சிறந்த கொள்கையை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் உணர்ந்து, அதன்படி நடப்பதுதான் மனிதத் தன்மையாகும்.

“வாழ்த்தவின் வருஷம் வயல்வளன் அறியான்
வீழ்குடி உழவன் வித்துண்டாங்கு” (புறம் 230)

என்று அரிசில் கிழார் என்னும் புலவர் வித்தினைக் குத்தி உண்பானைக் குறித்து, எள்ளி, நகையாடி, அவளைத் தெருட்டுதற் பொருட்டுப் பாடியதைக் காண்மின்.

“வித்தும் ஏரும் உளவா யிருப்ப
எய்த்து அங்கிருக்கும் ஏழையும் பதரே”

என்ற வாக்கும் இக் கருத்தைக்கொண்டே ஏழுந்தது ஆகும்.

13. உலகத்துக்கு அரசனே உயிர் என்பது என்ன?

ஓர் உடலுக்கு உயிர் இன்றியமையாதது. உயிர் இல்லாத உடல் பின்மாகும். அதுபோல, அரசன் இல்லாத ஊர் அடவி (காடு) என்பது தமிழர் கொள்கை.

அரசனுடைய பாதுகாவல் இல்லாவிட்டால் மக்கள் பொருளையும், ஒழுக்கத்தையும் இழக்க நேரிடும் என்று கண்டறிந்த தமிழர்கள், அரசனைச் செங்கோலனாக இருக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி வற்புறுத்தினர்.

“மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவல் இன்றெனின் இன்றாம்”

என்பதனை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் தமிழர்.

நெல்லும் நீரும் மக்களின் உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையா வாயினும், அரசாட்சி அறம் உடைத்தாய்க் காப்புச் செய்தவழியேதான் அவை பயன்படும்.

“நெல்லும் உயிரன்றே, நீரும் உயிரன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்,
அதனால், “யான் உயிர்” என்பது அறிகை
வேல்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே”

என்பதனை நோக்குக.

ஆதலின், தமிழர்கள் அரசனை உலகிற்கு ஓர் உயிர் போலக் கருதிப் போற்றி வந்ததுடன், அவனுடைய செங்கோல் கோடாமை கருதி, அவனுக்கு உறுதுணையாக என்பேர் ஆயமும், ஐம்பெருங் குழுவும் என்ற ஆன்று அவிந்து அடங்கிய சான்றோர் சங்கங்களை நிறுவி, மக்கள் வாழ்க்கை இனிமை பெற வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இத்தகைய அவையங்கள் “அறம் அறக் கண்ட நெறி மாண் அவையம்” என்று இலக்கியங்களில் பேசப் படுகின்றன.

14. ஐம்பெருங்குழு எது?

(1) மந்திரிமார் (2) கணியர் (3) சேனைத்தலைவர் (4) தூதுவர் (5) சாரணர் இவர்கள் ஐம்பெருங்குழுவில் சேர்ந்த வர் ஆவர்.

15. என்பேர் ஆயம் எது?

(1) கரணத்தியலவர் (Finance Ministers) (2) கருமவிதிகர் (Executive Officers) (3) கனகச்சுற்றம் (Treasurers) (4) கடைகாப்பாளர் (Aid-de-Camps) (5) நகர மாந்தர் (Lords and

Commons) (6) படைத் தலைவர் (Commander-in-Chief) (7) யானை வீரர் (8) குதிரை வீரர்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் மலையமான் திருமுடிக் காரியின் மக்களை யானையின் காலால் இடறிக் கொல்லும்படி உத்திரவிட்டபோது, ஜம்பெருங்குமுவில் அமர்ந்திருந்த கோவூர் கிழார் என்னும் புலவர் தடுத்து, கிள்ளி வளவனுக்குப் புத்தி புகட்ட, அத்தகைய அறம் அல்லாத நெறியை விலக்கியது உலகம் அறிந்ததே.

அறநெறி தவறிய அரசன் ஆளும் நாட்டில் மழை பருவத்திற் பெய்யாது, பசியும், பிணியும் குடிகளை வாட்டி வருத்தும் என்பது தமிழர் கொள்கை.

16. தமிழர் கொண்ட களவு - கற்பு என்ற முறையும் ஆரியர் கொண்ட கந்தருவ முறையும் ஒன்றாக குமா?

ஒன்றாகாது. களவு - கற்பு முறை தமிழ்நாட்டிற்கே சிறப்பாய் அமைந்த தொன்றாம். களவு நிகழ்ந்தவழிக் கற்பு நிகழ்தல் ஒருதலை. கந்தருவம் அற்றன்று.

இதனைக் குறித்து நச்சினார்க்கினியர், “கந்தருவம் கற்பின்றி அமையவும் பெறும், களவோ என்னில் கற்பின்றி அமையப்பெறாது” என உரைத்துச் சென்றனர்.

இன்னும் அவர், “அவ்வொழுக்கம் (களவு) கந்தருவ வழக்கம் போல் கருதியவர் கருதியவரைக் கருதியவாறு கூடிச் செல்லுதல் தமிழ் வழக்காற்றில் இல்லை” என்று வற்புறுத்திச் சொல்லுதலையும் காண்க.

தமிழ்நாட்டில், தமிழ் மக்களில், ஒருத்தி ஒருவனையே விரும்பும் நெறி உலகெங்கணும் அறியப்படும்.

தமிழ் மக்கள் களவு நிகழ்வழி உள்ளத்துறு புணர்ச்சி யோடு மாத்திரம் இருந்து, வரைந்து வேட்டபின் கற்பக் காலத்தில் மாத்திரம் மெய்யறு புணர்ச்சியை மேற்கொள்ளுவார்கள். அதனாலேயே, களவுக்குக் கற்பு இன்றியமையாததாயிற்று.

இதற்கு, மணிமேகலையில் வரும் தமிழ்நாட்டு விசாகையின் சரித்திரமே சான்று பகரும்.

கந்தருவம் அப்படி அன்று. களவு நடக்கும்பொழுதே உள்ளத்துறு புணர்ச்சியோடு மெய்யறு புணர்ச்சியும் உண்டு. அதனாலேதான், நச்சினார்க்கினியர், “கந்தருவம் கற்பின்றி அமையவும் பெறும்” என்றார்.

இதற்கு ஆரியநாட்டுச் சகுந்தலையின் சரித்திரமே சான்று.

தமிழ்நாட்டில் களவு - கற்பு முறை பகலும் இரவும் போல், உலகம் தோன்றிய நாண்முதல் நடந்து வாராநிற்க, தொல்காப்பியத்தில்.

“பொய்யும் வழுவும் புணர்த்த பின்றை
ஜயர் யாத்தனர் காணம் என்ப”

என்ற சூத்திரம், ஆரியர் வடநாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தபின்தான் தமிழருக்குக் கற்புநெறி ஏற்பட்டது என்று பொருள் கொள்ளும்படி இருக்கிறதே என்றால், அச்சுத்திரம் ஜையப்படற்கு உரித்தே.

தொல்காப்பியத்தில் எவ்வளவோ இடை நுழைப்புச் சூத்திரங்களும், மாறுதல் அடைந்த சூத்திரங்களும் உள்

என என்று இதற்கு முந்திய 'நால்' என்னும் அதிகாரத்தில் காட்டியுள்ளாம். இஃது ஆராய்ந்து கண்ட முடிவு. ஆதவின், இதுவும் இடைநுழைப்புச் சூத்திரமேயாகும் என்று கொள்ளலாம்.

ஆரியர் தமிழ்நாட்டில் நுழைவதற்குப் பன்னாறு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து களவு - கற்பு நெறி நடந்து வந்திருக்க, கரணத்தோடு கூடிய கற்புநெறி தொல்காப்பியர் காலத்தில்தான் தோன்றியது என்பது பொருந்தாக் கூற்றாம். தொல்காப்பியர் முந்து நால் கண்டு தம் நாலை முறைப்படவகுத்தவர் ஆனபடியால் அன்ன ணம் சூத்திரித்திருக்கமாட்டார். தொல்காப்பியச் சுவடியில் பிற்காலத்து ஆரியப் புலவர்கள் செருகிவிட்டதேயாகும்.

இது, இறையனார் அகப்பொருளில் “அன்பின் ஜந்தினை களவெனப் படுமே” என்று இருந்த முதற் சூத்திரத்தை, பிற்கால ஆரியப்புலவர் இறையனார் என்பவர்,

“அன்பின் ஜந்தினை களவெனப் படுவது
அந்தனர் அருமறை மன்றல் எட்டனுள்
கந்தருவ வழக்கம் என்மனார் புலவர்”

என்று பின் இரண்டடியைப் பாடிச் சுவடியில் சேர்த்துச் சூத்திரத்தை மாற்றி, தாம்பிரத் தகட்டிலும் அவ்வாறே பொறித்து வைத்தது போன்றதே.

என்டு, “களவு எனப்படுவது கந்தருவ வழக்கம்” என்று புலவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று சூத்திரம் செய் திருப்பது எவ்வளவு பொருந்தாக் கூற்று என்பதை உற்று நோக்குங்கள்.

ஆதலின், கந்தருவ வழக்கத்தைத் தமிழ் நாட்டில் நுழைக்க என்னிய தமிழ்கற்ற ஆரியப் புலவர்கள் செய்த வேலையே தவிர இது வேறு அன்று. அவர்கள் எல்லாம் அடிமடியில் கை போட்டவர்கள் ஆவார்கள். தமிழர்களுடைய இலக்கண நூல்களில் நுழைத்தால்தான் தங்களுடைய மொழிக்கும் தங்களுக்கும் ஆதிக்கம் உண்டு என்று அவ்வாறு செய்துள்ளார்கள்.

17. இன்னும் என்னென்ன கொள்கைகள் இருந்தன?

இன்னும் பல கொள்கைகள் உண்டு. அவற்றில் இன்னும் ஒன்றே ஒன்று கூறி இவ்விரண்டாம் பாகத்தை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

18. அவ்வொரு கொள்கை எது?

அதுதான் இரவாமை.

19. இரத்தல் இழி தொழிலா என்ன?

ஆம். “‘ஏற்பது இகழ்ச்சி’’ என்பது தமிழ் முதாட்டி யாரின் வாக்கு. திருவள்ளுவரும்,

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றி யான்”

என்றும்,

“ஆவிக்கு நீர்என் றிரப்பினும் நாவிற்கு இரவின் இளிவந்த தில்”

என்றும் கூறி இரவின் இழிதகைமை விளங்க வைத்துள்ளார். அம் முதுமொழிகளைக் கடைப் பிடித்தவர்கள் தமிழர்கள்.

“மேல் உலகம் இல்லெனினும் சதலே நன்று” என்ற கொள்கைதான் தமிழ் நாட்டில் நிலைபெற்று இருந்தது. இப்போதும் இருக்கிறது.

20. ஆரியர்களுக்கு இரத்தல் என்பது அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஆறு தொழில்களில் ஒன்றால்லவோ?

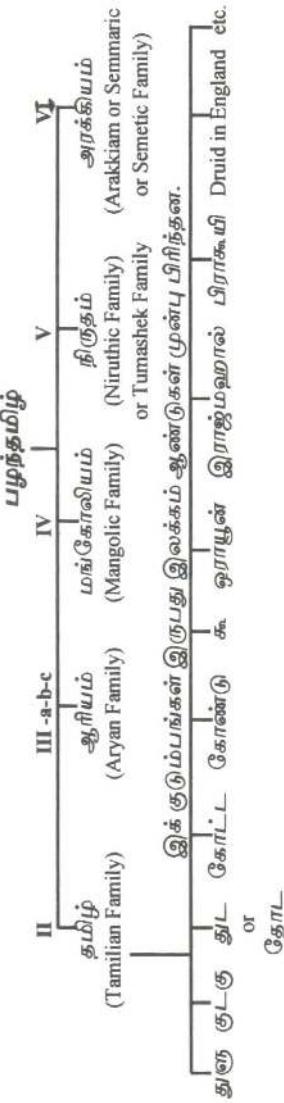
ஆம். இரத்தல் ஆறுதொழில்களில் ஒன்றே. ஆரியர்களுடைய கொள்கைளும் தமிழர்களுடைய கொள்கை களும் ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமைப்பட்டனவாகும்.

ஆரியர்களையும் தமிழர்களையும் உருவத்தால் பிரித்து அறியமாட்டாதவர்கள், சிறந்த கொள்கைகளின் வேறுபாட்டினை அறிந்து தாம் இன்னார் ஆரியர் இன்னார் என்று தெரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

દીપક શર્મા

Old Tamil or World's First Language or Common Parent Language

இது தான் 'உலக முதன் மொழி', 'அல்லது, 'உலகப் பொது மொழி', (Common - Parent Language). ஆரம்ப காலம் B. C. 50,00,000 -ல், அப்போது எழுத்துகள் கிடையா. பேச்சு மாத்திரம் நடந்து வந்த காலம். முதன் (முதல் நாடாத் தமிழ் (Gesture Language) ஆக, இருந்து, பின் இரண்டு தமிழ் ஆகிப் பின் இயற்றியிருப்பது ஆயிற்று. குருகிக் கண்டத்திலே (Continent of Lemuria) தேவன்றிய ஐந்து மாணிட கணவங்களும் (தமிழர் - ஆரியர் - ஆயிற்று. குருக்கர்கள் நிருதர் - அரக்கர்) பேசி வந்து பழந் தமிழே. அது அப்போது பக்ஞுவெப்பாதாக குழந்தை மொழியைக் கேட இருக்கும் மொழியைக் கேட வேண்டியது. இருக்க ஒன்று கணத்தவர்களும் வகித்து வந்த இடங்களின் மாறுபாட்டாலும், தடப் பெய்ப்பங்களின் மாறுபாட்டாலும் முக்குணங்களின் ஏற்றத் தாழ்விளைவும் அப்பழந் தமிழே ஒன்று பிரிவைக்கப்பிரிந்து. அப்படி ஒன்று பிரிவைக்கப் பிரிந்த காலம் அந்தந்த இடத்துக்கும் தடப் பெய்ப்பத்தக்கும் ஏற்றவாறு வெவ்வேறு மொழிகள் பிரிந்தன. அப்படி என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு கணத்திலிருந்தும் மக்கள் பிரிந்து பல இடங்களுக்குச் சென்றதால் B.C. 40,00,000 எண்ணு கூறலாம். பிரிவைக்கப் பிரிந்து மொழிகள் பிரிந்து பல இடங்களுக்குச் சென்றதால் அந்தந்த இடத்துக்கும் தடப் பெய்ப்பத்தக்கும் ஏற்றவாறு வெவ்வேறு மொழிகள் பிரிந்தன. அப்படி என்று கூறலாம் அந்தந்த நடந்துப் பழந் குடிகளால் (Aboriginal Tribes) பேசப்படுகின்றன.



N. B. ஆசிரியர் கால்டுவல் (Caldwell), ஆசிரியர் ஏக்கல் (Haeckel), மொத்தால் வல்ல N. ஆண்டர்சன் (Anderson), H. ஸ்வீட் (Sweet), பாப் (Bopp), I. தெம்பலர் (Taylar), F. ஆம்மல் (Hammar), P.கயில்ஸ் (Giles) முதலியோர், மேலோகாட் டி யூந்துசு கணத்துவர்களும் பேசினினிகப் பழைய மொழிகள் எல்லாம் ஒரே மொழியினின்றும் உண்டான்னைவ் என்றும்; அந்த ஒரு மொழி குரிப்புக்கண்டத்தில்தான் பேசப்பட்டு வந்ததேதன்றே கூறுகிறார்கள். ஆனால் பேயர் கூறவில்லை. கருணாமித்தசாரம் PP. 106 - 107 -ல் அந்த ஒரு மொழி பழந் தமிழ்தான் என்று கூறுவதான் நாமும் அவ் வெந்து கும்ப மொழிகளுக்கும் பழந் தமிழ்தான் ஆதிமொழி என்று ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

Encyclopaedia Britannica PP. 779 -ல் கூறி இருப்பதாவது: - 'As the Dravidian Languages, obviously, have no Aryan affinities, an attempt has been made to connect them with the Ural - Altaic or Turanian Family, but altogether without success. There is no ground to do so,' என்று கூறப்பட்டிருப்பதால், பழந் தமிழ்வெந்தும் பிரிந்த தமிழ்வோழி, ஆரியக் குடும்பத்திலே சேராது, மங்கோலியக் குடும்பமாகிய தூராணியக் கிளைக் குடும்பத்திலே சேராது. ஆதலின், நாம் அதனை ஈண்டுத் தனியாகத் தமிழக் குடும்பம் என்று காட்டுவோம். இம் முறையை இதற்குமுன் எந்த ஆசிரியரும் கொள்ளவில்லை. 'சேராது' என்று தாங்கள் செய்த ஆராய்ச்சி வள்ளுமொயால் கூறிப் போந்தார்களே மொழியப் பிரித்துத் தனிக் குடும்பமாக்க காட்டவில்லை. அவர்கள் காட்டவில்லை மீண்டும் வருபவர்கள் அவர்களைப் பின்பற்றிப் பிரித்துத் தனியாகக் காட்டுவது குற்றமாகாது.

இப்படி ஜம்மெராழிகளும் பிரிந்து நொடுபெறங் காலத்தில் ஆரியர்கள் வசித்துவந்த நிலப்பாகம் சிறிது சிற்றாகக்கடல் விழுந்கப்பட்டு வந்தது. கி.மு. 30,00,000 -ல் ஒரு பெரிய ஊழி உண்டாக, ஆரியர்களில் அழிந்தவர்கள் போக, தப்பினாவர்கள் அனைவரும், குமரிக்கண்டத்தை, கிட்டு வடக்கே காக்கேசியன் உயரால் மலைபை பக்கங்களில் குடும்பெறினார்கள்; அங்கிருந்து, ஸ்காண்டினாவியா - வடத்துறவும் முதலிய இடங்களுக்கும் சென்று குடும்பெறினார்கள். பின், பல நூற்றாயிர ஆண்டுகள் கழித்து வடத்துறவுத்தின் தட்டப் பெப்பங்கள் மாறுபாட்டால் ஆரியர்கள் மறுபடியம் நடு ஆசியாவக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கே பல ஆண்டுகளைக் கழித்த பின் ஒரு பிரிவாள் மற்றுக்கே ஜோப்பா நாடுகளுக்கும், இன்னொரு பிரிவார் கிழக்கே இந்தியாவுக்கும் புறப்பட்டுச் சென்று ஆங்காங்கே ஒடுமேற்னர்கள். இவ் வரலாற்றினைப் பால கந்தகர திலகர் எழுதிய "Arctic come in the Vedas" என்ற புத்தகத்திலும் காணலாம்.

ஆறியர்கள்தங்கள் இடத்தை விட்டு சென்ற பின், கடல் பின்னும் குமரிக்கண்டத்தில் சில பாகங்களைக் கணர்த்துக் கொண்டு வந்தபடியால் ஒளிநாட்டு ஒளியர்கள் எல்லாம் இமயமலை நாட்டுத்தும் பெருவள நாட்டுத் தமிழர்களில் பலர் பாசிக் வகைகளைவச சுற்றியும் நீல நதிக் கனமிலும் மத்தியதானார்க் கடல் வடக்கைரகளிலும் கிடோட் முதலிய தீவுகளிலும் ஆங்கிலத் தீவிலும் சென்று குடி யெறினார்கள். ஆங்கிலத் தீவில் இன்றும் Druids என்ற பழந் தமிழர் வம்சத்தவர் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் கிழக்கே மலையா - சமத்திரா - சாலகம் - இந்து சினம் (முதலிய இடங்களில் குடி யெறினார்கள்).

II

பழந்தமிழ் (World's Common Language)

<p>தமிழ் (எழுத்துக்காலம்) (Tamilian Family)</p> <table border="1"> <tr> <td>உருவ எழுத்துக்காலம் B.C.10,00,000</td><td>சுமீரியம் (Sumerian)</td><td>அகாடியம் (Accadian)</td><td>எகிப்தியம் (Egyptian)</td><td>ஸங்கியம் (Old Sindhu)</td><td>ஸங்கிய சிந்தி (Old Sindhu)</td><td>ஸங்கிய பஞ்சாபி (Old Punjab)</td></tr> </table> <p>ஈடுபால் எழுத்துக்காலம் காலம் B.C. 14,058</p>	உருவ எழுத்துக்காலம் B.C.10,00,000	சுமீரியம் (Sumerian)	அகாடியம் (Accadian)	எகிப்தியம் (Egyptian)	ஸங்கியம் (Old Sindhu)	ஸங்கிய சிந்தி (Old Sindhu)	ஸங்கிய பஞ்சாபி (Old Punjab)	<p>This is the period of Mohen jedaro and Harappa Civilisation.</p> <table border="1"> <tr> <td>காபி (Capt.)</td><td>காபி (Libyan or Berber)</td><td>விடியன்</td></tr> </table> <p>கோல் எழுத்துக்காலம் B.C. 14,058</p>	காபி (Capt.)	காபி (Libyan or Berber)	விடியன்	<table border="1"> <tr> <td>பண்டிய மறாலி (Old Mahratti)</td><td>பண்டிய சூஜியாதி (Old Gujarati)</td><td>பழுச்சி (Baluchi)</td><td>காந்தராம் (Kandharic)</td><td>ஓடிராம் (Ottiram)</td></tr> </table>	பண்டிய மறாலி (Old Mahratti)	பண்டிய சூஜியாதி (Old Gujarati)	பழுச்சி (Baluchi)	காந்தராம் (Kandharic)	ஓடிராம் (Ottiram)	<p>பண்டிய தென்னாங்கு (Old Telugu)</p>	<p>பண்டிய கண்ணல் ம் அனை கண்ணல் ம் (Old Kannarese)</p>	<p>புதுத் தென்னாங்கு (Modern Telugu with the influence of Sanskrit)</p>
உருவ எழுத்துக்காலம் B.C.10,00,000	சுமீரியம் (Sumerian)	அகாடியம் (Accadian)	எகிப்தியம் (Egyptian)	ஸங்கியம் (Old Sindhu)	ஸங்கிய சிந்தி (Old Sindhu)	ஸங்கிய பஞ்சாபி (Old Punjab)														
காபி (Capt.)	காபி (Libyan or Berber)	விடியன்																		
பண்டிய மறாலி (Old Mahratti)	பண்டிய சூஜியாதி (Old Gujarati)	பழுச்சி (Baluchi)	காந்தராம் (Kandharic)	ஓடிராம் (Ottiram)																

தமிழ் (எழுத்துக்காலம்) (Tamilian Family)



(with the influence of Sanskrit)

பஞ்ச திராவிடம்

1. புது மராட்ம
 2. புது குஜராத்தி
 3. புது ஓட்ட யராம்
 4. புது தெலுங்கு
 5. புது கன்னடம்
 - தமிழ் வழித்தான இவ்வைவந்தும் சமஸ்திரத் தொடர்புபட்டுத் தற்காலம் பஞ்ச திராவிடம் ஜனப்பட்டன.
- N.B. - H. Sweet, M.A. Says in the 'History of Languages', PP. 124 - 125 that "Accadian and Sumarian are non-Semitic. Sumarians must have been in possession of writing before 8000 B.C."
- கொடுந்தமிழ் நாடுகள் பண்ணியில் பாவன :- (1) பொங்கள்தாநாடு, (2) ஓலிநாடு, (3) உத்தாநாடு, (4) குட்டநாடு, (5) குட்நாடு (6) பண்ணி நாடு, (7) கற்கா நாடு, (8) சீதநாடு, (9) பூதி நாடு, (10) மலைநாடு, (11) அருவா நாடு, (12) அருவா வடத்தை.

இப் பிரிவுகள் இன்மூரணர், கேளாவகையர் இருவருடையன. இங்குக் கூறிய ஒளிநாடு பெருவளநாடுக்குக்குத் தெள்பாரம் இருந்துள்ளது. இன்னும் சிலர் பொங்கர்நாடு, ஒரி நாடுகளுக்குப் பதிலாக வேண்டு, புள்ளநாடு என்றும் கூறுவார்.

இந்நாடுகளைக் குறிக்கும் வெண்டபா வருமாறு :-

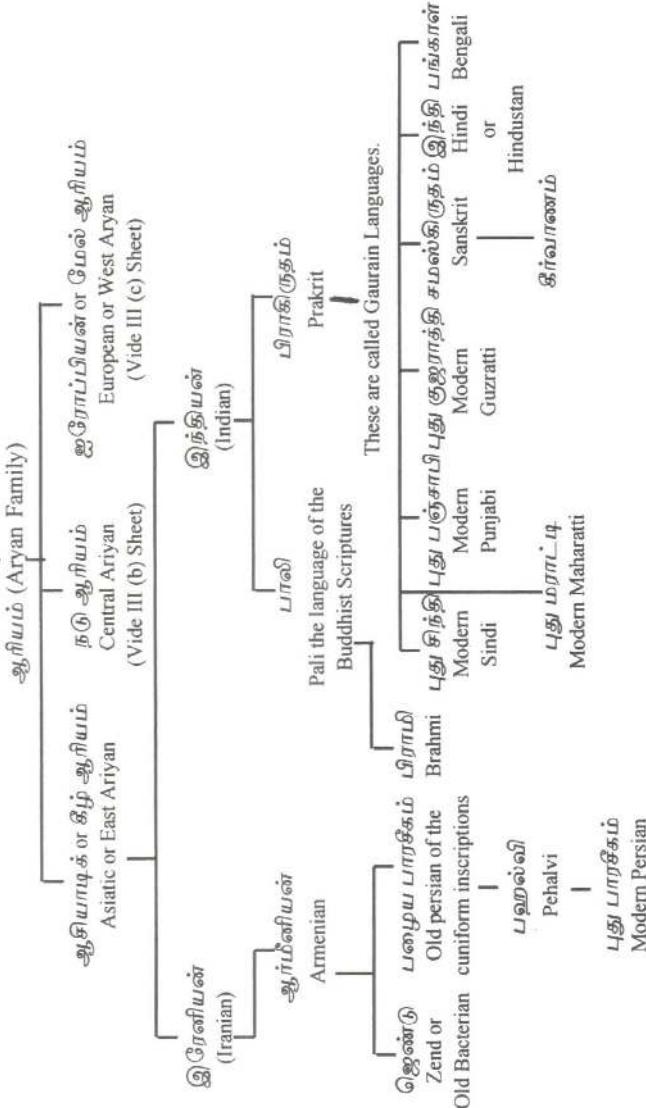
“தென்பாண்டு கூடங்குடங்கற்கா வேங்குமி
பண்ணி யருவா வத்ஸ்வடக்கு - நங்ராய
சித் மலூராடு புள்ளநாடு செந்தமிழ் சேர்
ஏதமில் பண்ணிகுநால் இட்டோ”

பஞ்சத் திராவிடர் ஆவார் : (தமிழ் வரலாறு by R. இராகவையங்காரர் Page 8.)

“வெந்தியமலைக்குத் தெற்கே உள்ள நாட் மீடப் பஞ்சத் திராவிடம் என்று வடநிலோர் வழங்குதல் நூல்களிற் கண்டது. ஆவுகைக் குத்திராவிடத்தினும் வேறாய்த் தெற்கே தலை சிறந்தது தமிழே. என்பதும், அதுவே அக்தியர் கண்ட இலக்கண வரம்பு உடையது என்பதும், ஏனைய தென்மொழிகளுக் கெல்லாம் தாப் என்பதும் நன்கு துணியப்பட்டனல்லோயாம்”.

“பஞ்சத் திராவிடம் என வடநாட்டார் உரைப்பார், அவை ஐந்தும் வேங்கடத்தின் தெற்காதல் கூடானை உணர்க” என்று தெய்வச் சிலையார் தொலி - சொல் 395-ல் கூறியமாற்றான் உணர்க. ஆதலின், மராட்டி, கார்ச்சரம் (குஜராத்தி), போட்டியம், கண்ணடம், தெலுங்கு இவ் வைந்து மீம் பற்சத்திராவிடம் என்னப்படும். பஞ்ச திராவிடத்தின் எல்லைகள் :- வடக்கு விந்தியமலை, தெற்கே திருவேங்கடமலை, கிழக்கும் மேற்கும் கடல்கள் இவைகளின் நுவில் உள்ள நாடோடீ பற்சத்திராவிட நாடாகும்.

III(a)



N.B. - We may venture that the Aryan language constituted an undivided whole before 10,000 B.C. (H. Sweet's History of Languages Page 79).

சி.மு. 10,000க்கு முன் ஆரியமொழி பகுத்தப்படாத பொதுமொழியாக இருந்தது என்று மொழிதால் வல்லுணர் H. ஸ்லவீட் என்பவர் கூறுவதால் கி.மு. 10,000-ல் தான் இரேஷனியன், ஆர்மீனியன் இந்தியன் முதலிய மொழிகளும் அதன் பின் அதன் வழித்தான ஜெண்ட்ரி மொழியம், பாரசீக மொழியம் பிரிந்தன ஆகும். ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்து கி.மு. 9,000-ல் ஆகும். அதற்குமுன் கி.மு. 10,000-ல் நடு ஆசியா விவிருந்து ஒரு பிரிவைர் இரண். ஆரியர்கள் இரண், ஆரியீயர், பாக்ஷரியர்களில் குடு யேறி அங்கங்கே அந்தந்த வழிமொழிகளை வளர்ச்சியறந் தீர்த்தனர்.

அவர்கள் கி.மு. 9,000-ல் இந்தியாவிற்கு வந்த பிறபாடு பாலி, பிராகிக்கும் முதலிய மொழிகளை அந்தந்த நாடுகளுக்கு இளைய வகுத்தனர். தமிழ் வழித்தாயிருந்து இந்தி, பஞ்சாபி, மராட்டி, குஜராத்தி முதலிய மொழிகள் ஆரியமொழியை வழித்தாயின. பின், இருக்க இருக்கச் சமஸ்கிருதம், இந்தி, வங்காளி முதலிய வழி மொழிகள் தோன்றின. சமஸ்கிருத மொழி தோன்றி இன்னேற்குக் ஏற்குறைய 5000 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. பாலி மொழியைப் பற்றி Prof. P. V. Rhys Davids என்பவர் "Buddhist India" பக்கம் 147, 153, 156, எல். கூறுவதாவது; - "கோசல நாடு மிகப் பெரியதாப் பவர்கள் ஒரு பெரு வேந்தன் ஆலோவழி நின்ற காலத்து, பவுத்த சங்கத்தைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள், பவுத்த சமய ஒழுக்க நெறிப் பொறுக்களைத் திரிவின்றி உணர்ந்து கோட்டு பொருட்டு, தமிழ், குடகும் முதலவன் மொழிகளின் துணையால், ஆரியமொழி வழித்தாய், பாலி என்னும் ஓர் பதுமொழியைத் தோற்றுவித்தார்கள்" என்பதே. பவுத்த சமய முன் வேற்ற மே பாலி மொழியின் தோற்றுத்திற்குக் கரரணம். பின் பாலியின் வழித்தான பிராகிக்குறுதம் உண்டாயிற்று. புத்த சமயம் விரிந்த பொழுது தமிழினும் ஆரியத்தினும் நின்று பாலி மொழி பிறந்தது. புத்த சமயம் ஒடுங்கி ஆருக்கம் (சமணம்) தலையெடுத்த ஹான்று, ஆருகதர் தஞ்சமயத்துக்குச் சிறப்புறிமையாக ஒரு மொழி வகுப்பான் பகுந்து தமிழ், குடகும், தெலுங்க்கம், ஆரியம், பாலி, பிராகிக்குதம் முதலிய மொழிகளின் நின்றும் கணடந்து எடுத்து மிகவும் திருந்திய முறையுடன் சமஸ்கிருதம் என்னும் மொழியை உண்டாக்கி னர். (Vide தமிழ் வகுதுாது பக்கம் 6, 7). ஆரியர்கள் கி.மு. 7500-ல் தென்னாடு போந்து தமிழர்களுடன் கூடி, தமிழூக் கற்று, நால்கள் யாக்கத் தொடாநியைபொது சீர்வாணம் என்னும் மொழி உண்டாயிற்று. இது பெரும்பாலும் தமிழ் வட் வட முத்துக்களாலேயே அமைந்த ஒரு மொழி.

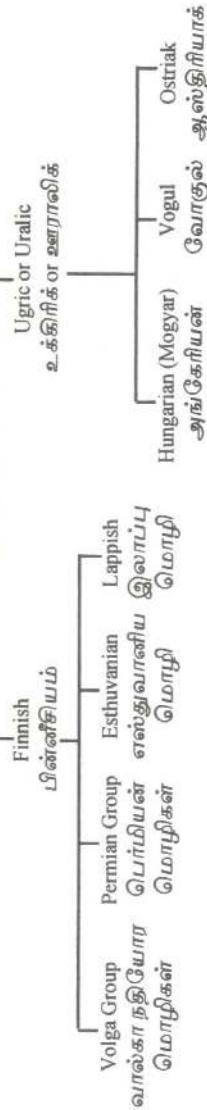
III(b)

பழந்தமிழ்

தடி ஆரியம்

Central Aryan Family

உக்கிரியன்
Ugrian



N.B. :- இது வெறை ஆரியம் குடும்ப மொழிகளை மேல் ஆரியம் கீழ் ஆரியம் என இரண்டே பிரிவுகளாகத்தான் கொண்டிருந்தார்கள் பலர். ஆனால் ஆரியினர் H. Sweet என்பவர் ஆரிய குடும்ப மொழிகளை மூன்று பிரிவுகளாகச் செய்து நடு ஆரியக் குடும்பத்திலிருந்து பிரிந்து உக்கிரியன் மொழிகளைக் காட்டுவார். Encyclopaedia Britannica-லும் இத்தகுமூட்டத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

III
(c)

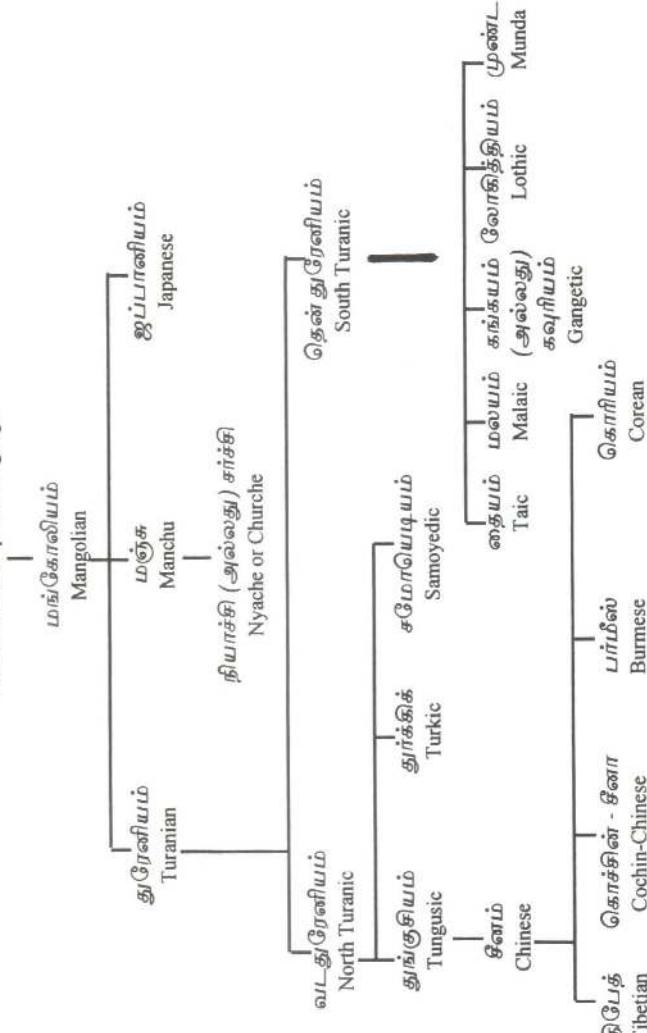
ફિલેજ

ગ્રંથાચિહ્ન (Aryan Family)

ଓଡ଼ିଆପ୍ରେସ୍ସନ୍ୟୋଗମେ ଆରିୟମ୍ (European or West Aryan)

IV

Lingüística Mundial



N.B. :- Encyclopaedia Britannica page 585-ஆ

"The Japanese language is, by some philologists thought to have an affinity with the Aryan Family; but, as the points of resemblance are very slight and the differences exceedingly great, it is evident that, if there be any affinity at all, the divergence must have taken place at a period when the common ancestor of the Japanese and Aryan tongues was a language exceedingly rude and undeveloped.

Nor has any relationship been clearly established with any other language of Asia. Japanese Stands as it were, by itself, and must be regarded as an almost entirely separate language" என்று கூறியிருப்பதால் ஜப்பான் மொழியை ஆயிரத்தின் தோய் மொழியான பழந்தமிழின் வழித்தான மங்கோள் மொழியின் கிளை மொழியாகக் கொள்ளப்பட்டது. தூராவீய மொழியும், ஒப்பான் மொழியின் உடன்டிற்புபொதும்.

"Cathay is the name by which the Chinese Empire was called before 13th Century A.D. The first of these foreign dynasties was a race called Khitan issuing for the basin of the Sungari River and supposed to have been of the blood of the Modern Tunguses. Khitan was replaced by another race called Nyache or hurche akin to Munchus who ruled China. Jenghiz and Mangols invaded China in turn. 40 year later the reign of Kubhai, grandson of Jenghiz, Mangols rule came in 1276 A. D. in Southern China which was under a native ruler. He belongs to Sung dynasty in Hang-chow. The Southern Empire is called Mantzi or Mangi". என்று கூறிலுதால் சீனர்கள், துங்கேசியர் பரம்பரையினர் என்றும், மஞ்சென் என்போர் வேறு தனிப்பி பரம்பரையினர் என்றும், அவர்கள் ஜப்பானியரினின்றும் வேறானவர்கள் என்றும், குப்பேசெகங்கள் ஆட்சிக்கு அப்பறம் மஞ்கோலியர்) ஆட்சி கேட்கவில் நினைவாய் ஏற்பட்ட தென்றும் அறிகிடுறாம்.

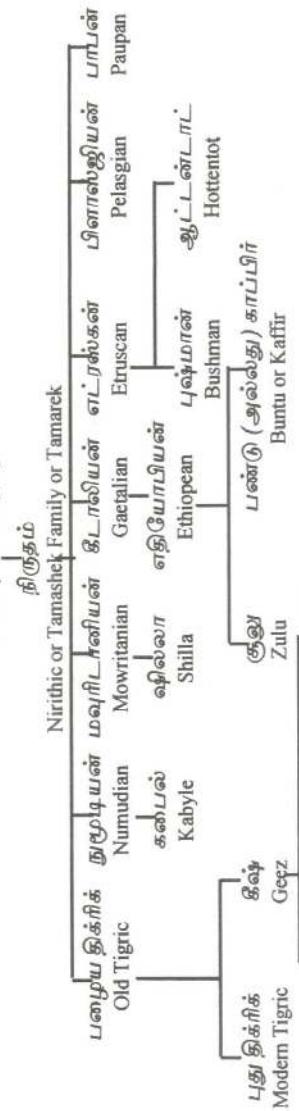
"Some Scholars say that Fu-he introduced writing in Chinese language in 3200 B.C. Some other scholars Say that Tsang-he introduced writing in Chinese language in 2700 B.C.

மஞ்சென் - மங்கோல் - மங்கோள் என்றாயிற்று. மஞ்சென்தீர் மனிதர்களுடைய மொழியானதாக் மங்கோலியம் ஆயிற்று.

V

பழந்தமிழ்

Common parent language



N.B.: "Paupan is the language of Negroes in New-Guinea. It is a branch of Negrito language called Tamashek." (Vide Encyclopaedia Britannica).

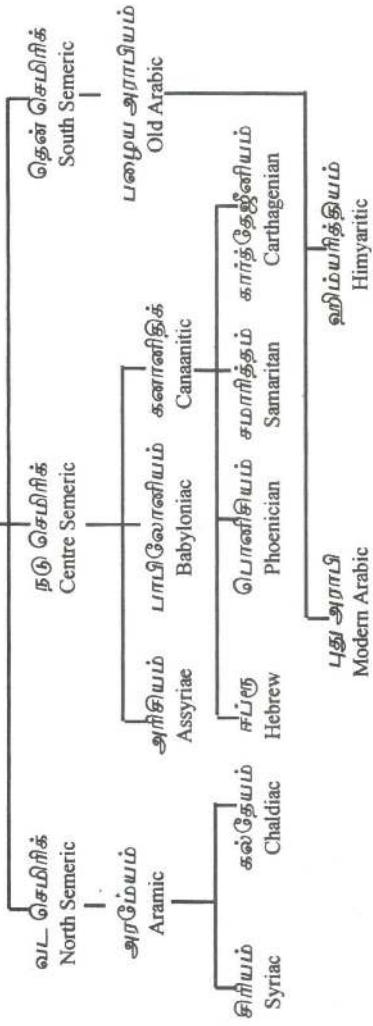
கருணாமிர்த் சாகரம் பக்கம் 107-ல் "ஆபிரிக்காவில் ஒரு காலத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்று, நெருநாள் ஆட்சி செய்து கொண்டு இருந்து, பிறகு அனைவர்களையும் இழந்து, மிகத் தாழ்ந்த சாதியா ரெங்கு என்னைப்படும், கேவலநிலையில் தந்தாலும் இருக்கும் ஆபிரிக்காந்தி ரோசாதியார்களுடைய (Zulus), கொப்பிர் (Kaffirs) புழ்மான் - ஆட்சி என்டாட - அகவு - அம்ஹரிக் என்பவர்களேயாவர்; என்று கூறப்பட்டிரு உள்ளது. நிருத்தர்களாகவும் இராக்கத்ரக்ளர் (Black Negroes) தொசக் குணைம் மிகுந்தவர்களாவையால் தாம சேக்க் என்ற படியாற்று.

VI

பழந்தமிழ் Common parent language

அரக்கியம் Arakiam

செமிரிக் Semitic or Semetic

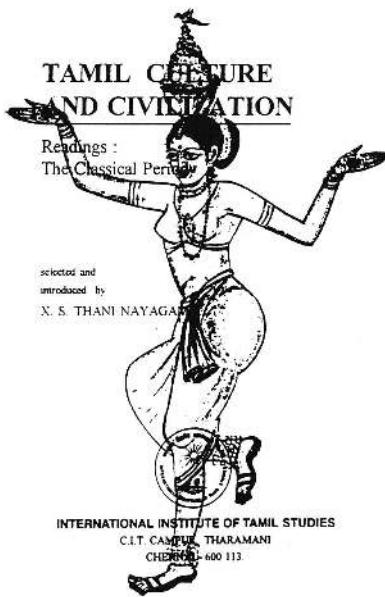


பெருமீன் Bedaween or Beduin

N.B.: கருணாமாரித்தாகரம்பக்கம் 107:- “இருக்காலத்தில் மிகவும் பிரபுமான இராஜாக்களாய் இருந்து, இப்போது இராஜ்யத்தை இழந்து, செலவுறும் இழந்து வற்றுரைய சுஞ்சிக்கும் ஜாதியார் அமீரிக்கா விலூள்ள சிவப்புநிற இந்தியர்களாவர்”.

அரக்கு அல்லது சிவப்பு நிறத்தை உடையவர்களுக்கு அரக்கர் என்று பெயர். அரக்கர் என்றாலும் செம்மர்ளன்றே. செம்மர் எண்பதே செம்மரிக் என்று மருவி செழிடிக் என்று ஆயிற்று.

H. Sweet, M.A., in his "History of the Languages" Page3, says that "Among the natives of North America (Red Indians) the multiplicity of mutually unintelligible languages has led to the development of a common Gesture language in which conversation of some length can be carried on. When gestures, instead of being isolated, are consciously combined to show combinations of ideas, we have a true Gesture language, perfectly, analogous to speech language." என்று கூறுவதாக (முதன்முதல் நாட்க உருவமாக இருந்த அவர்கள் மொழிக்கு அரக்கியம் என்றும், பிறகு இருக்க இருக்க அது இசையுடன் (cries and interjection, etc.) கூட இயலாகச் செய்யப்பட்டு பொழுது செழியிக் என்றும், அது பின்னால் செழிடிக் என்றும் வழங்கலாயிற்று. இது மாதிரியே தமிழ் - ஆரிய - மாந்தோலிய - நிருத மொழிக் குடம்பங்களும் (முதலில் நாட்க உருவமாகக் கோண்டிப் பின் இசையுடன் கூடித்துவழந்து, இயலாக வளர்ச்சி அடைந்தன. ஆனால் தமிழர் மட்டும், தம் மொழிகை நாடகத் தமிழ் - இசைத் தமிழ் - இயற்றமிழ் எனத் தனித்தனியே வளர்த்து வந்தார்கள். மற்றவர்கள் அம்மாதிரிச் செய்யவில்லை.



Contents

1. Prehistory and Protohistory
2. Tamil Language
3. Tamil Literature
4. The Fine Arts
5. Political and Social Life
6. Trade
7. Religion
8. Dravidians and Aryans

மொழிஞாசிறு
நா. தேவநேயப் பாவனர்



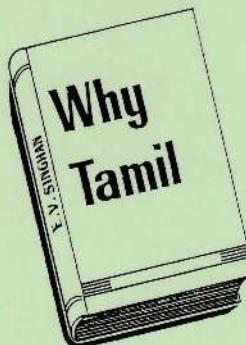
G. DEVANEYA PAVANAR

Who strove to establish Tamil as the progenitor of the languages of man.

" So long as the Westerners wander in the wilderness of Sanskrit, they will never find the path, even if they continue to do so for forty ages. If they come out of that labyrinth and search for the truth in Tamil they will find it ".

-G. Devaneyya Pavanar





2nd Edition 1998

Contents

1. The Antiquity of the language
and literature of the Tamils ...
2. Tamil culture and civilization ...
3. Religion of the Tamils ...
4. Ancient History of the Tamils ...
5. Origin and spread of the Tamils ...
6. Trade and Commerce of the Tamils ...
7. Art and Architecture of the Tamils ...
8. Astronomy, Maths, Medicine and Allied
Science of the Tamils ...
9. Impact of Tamil on Aryan languages
and Aryan culture ...
10. Affinity of Tamil with other ancient
languages of the world ...